

Фрањо Фабијанец

**РАТНЕ ЖРТВЕ НАСЕЉА ОПШТИНЕ СУРЧИН
У 20. ВЕКУ**

Издавач

Музеј жртава геноцида, Београд
Трг Николе Пашића 11/
тел: +381113398883
e-mail: office@muzejgenocida.rs

За издавача

др Вељко Ђурић Мишина, директор

Рецензенти

др Драган Цветковић
др Ненад Антонијевић

Редактура

Петар Б. Поповић

Лектура и коректура

Драгана Јовановић

Графичко уређење и штампа

Графопринт, Горњи Милановац

Тираж

300

Copyright © 2020, by Museum of genocide victims / Музеј жртава геноцида

ISBN 978–86–86831–54–5

Ова публикација у целини или деловима не сме се умножавати, прештампавати или преносити у било којој форми или било којим средствима без дозволе аутора или издавача, нити може бити, на било који начин или било којим другим средствима, дистрибуирана без одобрења издавача.

Сва права објављивања ове књиге задржавају аутор и издавач према одредбама закона о ауторским правима.

Фрањо Фабијанец

**РАТНЕ ЖРТВЕ
НАСЕЉА ОПШТИНЕ СУРЧИН
У 20. ВЕКУ**

Београд 2020.

Ова спомен књига посвећена је свим жртвама чија су имена записана на њеним страницама.

Нека то буде још један знак захвалности за све што су дали у борби за ослобођење својих и југословенских народа и за част и славу насељених места Градске општине Сурчин.

Слово уредника

Познато је да у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца касније Југославији, из више разлога, није постојала одређена институција која би се бавила ратним жртвама српског народа, нарочито у Краљевини Србији. Ту празнину покушало је да надомести неколико образованијих појединаца.

Историчарима је знано да, кад је реч о бугарским злочинима над становништвом у Краљевини Србији, посебну пажњу завређују следећи радови: Хаџи Јован Васиљевић, *Бугарска зверства у Врању и околини (1915–1918)*, Нови Сад 1922; Сретен Динић, *Бугарска зверства у Врањском округу*, Београд 1921; Драгиша Здравковић, *Бесмртници округа Пиротског 1912–1920*, Ниш 1924. године.

О аустроугарским злочинима у Србији најаутентичније сведоче извештаји угледног форензичара др Родолфа Арчибалда Рајса – од оних тада објављиваних у штампи појединих европских држава до елабората припремљених за послератну мировну конференцију у Паризу.

Нема превише објављених сведочења о злочинима које су починили припадници аустроугарске војске на територији те царевине над припадницима српског народа. Међу њима треба издвојити дело Тоше Искруљева *Распеће српског народа у Срему 1914. године и Маџари – Са маџарске границе, Бајски трокут, Сент Андрија*, Нови Сад 1936 (друго издање: Прометеј, Нови Сад и Радио-телевизија Србије, 2014). Искруљев (1885–1974) је по струци учитељ и чиновник, родом из Јасенова у Срему. Сам наслов његовог дела указује да је истраживачки рад, мада је по форми аматерски (карактерише га, поред осталог, усмена историја као извор), ипак вредан пажње.

Објављено је и неколико наслова о страдању српског становништва Босне и Херцеговине, о њиховој судбини у интернацији у као и о логору у Добоју. Највреднији је рад професора Београдског универзитета историчара Владимира Ћоровића *Црна књига: Патње Срба Босне и Херцеговине за време Светског рата 1914–1918.*, Београд–Сарајево 1920. године. Његово дело представљало је узор и понудило одговарајућу форму другим ауторима. Међу њима је и по обиму знатно краћи текст, али са релевантним чињеницама, о страдању српског народа Среза требињског написао прота Владимир Ј. Поповић, насловљен *Патње и*

жртве Срба среза требињскога 1914.–1918., Требиње, Видовдан 1929. године.

Фрањо Фабијанец се опробао у истраживању конкретних и договорених тема па је у том контексту настало његово прво дело *Ратне жртве села Бежаније у светским ратовима*, у издању Музеја жртава геноцида 2016. године. Свесни вишеструке користи од таквих истраживачких пројеката, договорили смо нови, овај пут за територију београдске општине Сурчин.

При доношењу одлуке о објављивању новопонуђеног рукописа руководили смо се његовим садржајем који по прикупљеним подацима представља допринос утврђивању чињеница о жртвама ратова на овим просторима.

Први део рукописа настао је првенствено на основу поменутог дела Тоше Искруљева, што значи да је аутор на почетку прихватио став да су наведене чињенице у знатној мери веродостојне и тачне, нарочито када су у питању имена и презимена страдалника.

Део рукописа који се односи на Други светски рат је комплексније природе. Мада смо свесни да резултати истраживања нису комплетни, несумњиво је да су изнети подаци најприближнији стварним бројкама ратних жртава.

Свака примедба будућих читалаца биће сматрана корисном и вероватно ће послужити за исправке или допуне оног што је објављено. Или, можда, за неки нови рад професионалног историчара? Дотле, аутор рукописа и Музеј жртава геноцида као издавач, верују да су понудили користан и сврсисходан рад!

УВОД

Уводне напомене

У контексту обележавању стогодишњице од завршетка Великог (Првог светског) рата и седамдесет и пет година од ослобођења села у општини Сурчин у Другом светском рату, да не бисмо заборавили величину и подвиге свих оних који су своје животе положили за боље сутра, а поучен искуством у вези са истраживањима о жртвама светских ратова села Бежаније (данас је то део Новог Београда), наставио сам са прикупљањем до сада објављених појединачних пописних листа жртава, посебно у периоду од 1941. до 1945. године, и за села општине Сурчин.

Извори података били су вишеструки; од оних објављених у разним књигама, преко спискова имена уклесаних на спомен-плочама, породичних архива па до матичних књига у канцеларијама општина Земун, Нови Београд, Сурчин и месним црквама.

Као основ за прикупљање података о страдању становништва поменутих села у Првом светском рату послужили су пре свих књига Тоше Искруљева *Распеће Српског народа у Срем у 1914. године и Маџари* (Нови Сад 1936), часопис *Добровољачки гласник*, број 27, од јуна 2006. године који објављује Удружење ратних добровољаца 1912–1918. године, њихових потомака и поштовалаца из Београда, матичне и црквене књиге умрлих месних канцеларија и храмова 1914–1918. године, спомен-плоче жртава у местима и на месним гробљима.

За формирање јединствене поименичне пописне листе жртава рата 1941–1945. године коришћени су следећи извори:

- Поименични попис жртава рата 1941–1945. година из базе података Републичког статистичког завода у Београду;
- Поименични попис жртава рата 1941–1945. година из Музеја жртва геноцида у Београду;
- Списак из књиге *Романтичне лозинке* аутора Ђуре Ливаде, издање 1962. године, Сурчин;
- Списак из књиге *Прогарци* аутора Новака Петровића Маре, издање 1987. године, Земун;
- Спискови поименичних имена жртава уклесаних на спомен-плочама борцима Народно-ослободилачког рата;
- Изводи из матичних књига месних канцеларија и православних храмова за период 1941–1945. година.

На основу анализе података из свих тих извора за Други светски рат сачињена је јединствениа поименична пописна листа жртава свет-

ских ратова са кратким биографским подацима за сваку жртву.

Историја, као краљица мудрости и живота за млађа поколења, незаобилазна је ризница података на основу којих се сазнаје истина о прохујалој прошлости. На ту је чињеницу бираним речима 1865. године указао и Јован Драгашевић, професор историје и географије у Артиљеријској школи кнежевине Србије, образлажући зашто је потребно формирати Историјско одељење при Главном штабу Војске кнежевине Србије: „Сваки је народ славан који имаде славна дела. Али и поред својих славних дела, народ може бити без славе ако му дела остану незнана. Стога је увек нужно да се та славна дела искупе и побележе, да се метну у Историју као чуваркућу народног живота, па да их потомство зна, знајући уважава и поштује, уважавајући и поштујући подржава.“

Јован Драгашевић (1836–1915), рођен у трговачкој породици, почасни генерал, академик, професор у Артиљеријској и Великој школи, истовремено је био политички активиста у војсци и песник. Захваљујући њему, прикупљање и евиденција историјских чињеница и података о значајнијим догађањима у Србији води се од 1865. године па до данашњих дана.

Сматрам да у нашем историјском знању и сећању постоји много празнина, поготову када је реч о дешавањима у савременој историји. Постоји то догођено време са појединцима у њему које је и међу старијим генерацијама, а поготову млађим, остало затамњено и скривено. Кад тој истини додамо нашу неразвијену културу сећања на жртве и страдања, онда то постаје разлог за забринутост. Зато је од виталног значаја наше окретање ка обнови културе сећања на жртве и страдања прохујалог времена како нам се не би догодило да жртве и страдања падну у заборав. Култура сећања мора постојати.

У своје и у име руководеће структуре градске општине Сучин и становника ондашњих и садашњих села желимо да се овом спомен-књигом одужимо свима онима чија су имена наведена на њеним страницама. Надамо се да ћемо успети да и на овај начин искажемо захвалност за све што су у ратовима учинили и поднели у борби за ослобођење југословенских народа а самим тиме и за част и славу својих села.

Жртве два светска рата и ратова током распада Југославије заслужиле су да им одамо захвалност за њихова дела која су део нашег историјског идентитета и наше историјске самосвести и наша је обавеза да не дозволимо да се то заборави, што и чинимо и кроз ову спомен-књигу.

Градска општина Сурчин

Општину Сурчин, најмлађу од 17 београдских општина, смештену на јужном ободу Панонске низије, на левој обали Саве, чине седам насељених места: Сурчин, Добановци, Јаково, Бољевци, Прогар, Бечмен и Петровчић. На њеној територији скрасило се око 45.000 људи, углавном српске националности, док су значајније присутни Словаци, Роми и Хрвати.

Река Сава природним лепотама неисцрпни је извор туристичког потенцијала који се константно развија, па Сурчинци поносно истичу да је одмор најлепши управо у Сурчину. Да ли у Бојчинској шуми као излетишту са бројним садржајима (рекреативне стазе, часови јахања, летња позорница, етно-ресторан) или манастиру Фенек из XV века у оквиру групе фрушкогорских светиња, наутичком селу или Стајковој етно-кући у Бољевцима, што сведочи о два и по века суживота Срба и Словака на овим просторима, у клубу у Јакову или пак на Тарзан плажи у Прогару – ствар је личног избора. За љубитеље пецања управо Сурчин нуди рибњаке Бечменска бара и Живача, а ловцима позната ловишта Забран и Црни луг.

Пејзаж општине Сурчин оличава пространа равница испресецана шумама; Церова греда, Гибавац, Црни луг, Зидине, Добановачки забран. Сурчинци су се на пољопривредном земљишту које чини две трећине укупне површине територије општине (198,16 км²), углавном одлучили за ратарство док је сточарство слабо развијено. Друмски правци аутопута од границе Хрватске до Београда кроз Добановце, и ауто-пута Е-75 деоница Београд–Ниш додатно утичу да се број становника из године у годину константно повећава.

На територији општине Сурчин постоји шест основних школа („Вук Караџић“ и „22. октобар“ у Сурчину, „Стеван Сремац“ у Добановцима, „Вожд Карађорђе“ у Јакову, „Бранко Радичевић“ у Бољевцима и Прогару и „Душан Вукасовић Диоген“ у Бечмену и Петровчићу), са око 3.489 ученика (податак из 2016). Планирана је изградња макар једне средње школе.

Сурчинци уз осмех прихватају и епитет „најбогатије градске општине“ јер он апсолутно пристаје профиту великих компанија смештених на тој територији: међународном аеродрому „Никола Тесла“, „Ер Србији“, „Нелту“, „Пепсију“...

Сви мештани најмлађе градске општине редовно се сете Сурчина

24. новембра, на дан Светог Стефана Дечанског чудотворца, када заједно прослављају славу овог панонског места.

1. Бечмен

Насеље Бечмен се простире југозападно од Сурчина, од кога је удаљено четири, а од Београда 22 километра. Основано је у давно доба, о чему сведоче налази из праисторије. Први помени насеља датирају из 1.320. и 1403. године, када је Бечмен краљевском даровницом дат племићкој породици „de Maroth Morovich Vojn“, као и насеље Сурчин.

После Пожаревачког мира 1718. године насеље се водило као пустара под називом Богисев збег. Већ 1756. имало је 40 домова, 1766. број домаћинства се попео на 63, а 1810. године спао је на 20 домова са 237 душа.

Из књиге *Опис краљевине Славоније и Војводства Срема* из 1786. године, Франца Штефана Енгела, аустријског путописца и чиновника Војне границе (поновљено издање: Матица српска, Нови Сад 2003, 448 стр.), издвајамо опис села Бечмен: „Бечмен лежи у равници и има 52 у једној линији подигнуте граничарске куће од плетера, покривене трском и рогозином, дрвени официрски квартал, и исто рако трошну илирску цркву“.

Од 1791. до 1810. године становништво се увећало за 15 породица, од којих је седам било из Лике, две из Србије, а остале из околних места. Из године у годину број домаћинства а тиме и мештана даље расте.

Време пописа	Број пописаних душа
1910.	885
1921.	856
1931.	974
1948.	733

Насеље Бечмен данас броји око 4.000 становника.

Сва села данашње градске општине Сурчин припадала су Земунском властелинству насталом 1728. године, све док нису потпала под Војну границу 1745. године.

У црквеном погледу, Бечмен је припадао Архијерејском намесништву Земунском. Из документа из *Историје Сремске епархије* аутора професора Душана К. Петровића, издање 1970. године, Бечмен је наве-

ден као четврти по реду од парохија: „Црква саграђена 1810, посвећена је св. Сави. Матице се воде од 1782. Парох јереј Митар Жекић“.

Храм Светог Саве подизан је од 1795. до 1810. године. У њему данас богослужење обавља парох јереј Владимир Живковић. Прославља 27. јануар као храмовну славу, а 30. јула Свету Марину (Огњену Марију) као заветни дан.

У месту преовладава пољопривредна производња, претежно индивидуалних сеоских газдинстава. Бечмен поседује доста шумовитих и водених површина, међу којима се издвајају шума Гибавац и Бечменско језеро богато рибом које представља прави рај за риболовце.

У насељу постоји неколико индустријских објеката који Бечмену нуде перспективу у привредном развоју.

2. Бољевци

Старо село Бољевци удаљено је од Сурчина 13, а од Београда 29 километара. Смештено је уз леву обалу Саве. Камени шиљак нађен на водоплавници сведочи да се ту човек заустављао ловећи још на преласку из старијег у млађе камено доба пре око 9.000 година. Најстарије станиште је на Збегу, припада Старчевачкој култури, пре око 6.500 година. Млађа култура, винчанска, пре око 5.500 година, откривена је у данашњем селу на брду изнад Старог вока. Бронзано доба пре око 4.500 година у атару данашњих Бољеваца оставило је трага на два велика локалитета, на Пејином брду и у самом селу – од Великог до Малог раскршћа па према обали Саве.

Бољевци се убрајају у насеља са дугом историјском традицијом (од неолита до данас). У атару села су пронађени предмети из бронзаног и гвозденог доба, а Скордисканци доласком на ове просторе своје снаге усмеравају на контролисање Паноније. Под њима су многа племена на Балкану (отприлике од 278. до 15. године пре нове ере). Изградили су тврђаве у Сингидунуму (данас Београд) и Таурунуму (данас Земун). Касније потпадају под римску власт и постају римски плаћеници. Римска освајања ових простора доносе нове облике културе, а са пропашћу тог царства на том простору се смењују византијска, бугарска и угарска власт. У средњем веку ту је постојао значајан прелаз преко Саве до кога се стизало са Цариградског и са Сребреничког друма. Заједно са Београдом 1521. године село потпада под турску власт.

У турским пописима Земунске нахије сачињеним за године 1546. и 1566/67. и касније насеља нема под именом Бољевци. Но помиње се

село Кумша, данас на потесу између села Јакова и Бољеваца (Душан Ј. Поповић, *Срби у Срему до 1736./7.*, Београд 1950) у коме су 1546. године било евидентирани 21 дом и четири удовице, а 1566/67, чак 36 домова (подаци из књиге др Хазима Шабановића *Турски извори за историју Београда*, Београд 1964. године).

Под данашњим именом насеље се помиње 1702. године, када је у Срему обављен најранији попис насеља и домаћинства, што у другом делу књиге *Двијестогодишњица ослобођења Славоније* описује Тадија Смичиклас, ЈАЗУ, Загреб 1891. године, а први писани докуменат датира из 1716. године. Под именом Бољевци налазимо га и у сумарном прегледу Земунског властелинства као једно од 21 села које је припадало граду Земуну. У њему су за Бољевце наведени следећи подаци: 41 старешина породица, две удовице, 66 коња, 83 вола, 164 крава и јунади, 97 оваца и коза, 140 свиња, 130 кошница пчела, 136 јутара ораче земље и 121 јутро сенокосних ливада (подаци из књиге Душана Ј. Поповића).

Франц Штефан Енгел, аустријски путописац и чиновник Војне границе, године 1786, поред осталог, записао је:

„Бољевци се налазе у пространој равници, имају 143 у једној линији подигнутих кућа од плетера, покривених трском и рогозином, официрски квартир од добре грађе, дрвену илирску цркву, коњушницу за ергелу и стратиште.

„На реци Сави још стоје остаци старог дворца; у близини је ада звана Зидинска мала, под оностраном јурисдикцијом, затим и велика Живачка бара, која је веома богата рибама и рго аегагио дата под закуп.

„Недалеко од овог места налази се калуђерски манастир Фенек, који је, као и црква, грађен од доброг материјала, али су куће Прњавора подигнуте од чатме.“

Од 1791. до 1810. године становништво је повећано за 29 породица, пореклом из Србије и западних крајева, а од 1810. године са осам породица пореклом из западних крајева.

Из године у годину број домаћинства и становника био је у сталном порасту.

Време пописа	Број пописаних душа
1910.	2.295
1921.	2.179
1931.	2.804
1948.	3.356

У црквеном погледу Бољевци су припадали Архијерејском намесништву земунском. У поменутој *Историји Сремске епархије* Душана

К. Петровића (Београд 1950) Бољевци су били пета по редном броју од парохија: „Црква Св. Параскеве, сазирана је 1800. (По Шематизму од 1884–1806). Слотоле и певнице резао је Марко Вујатовић 1820. Темпло је сликао 1894. Алексић из Арада. Матице су заведене 1800. (По Шем. од 1884–1770). Парох Божидар Марковић.“

Православни храм посвећен Светој Петки грађен је у периоду од 1797. до 1800. године. Данас у њему служи парох протојереј ставрофор Драган Гвозденовић. Сеоска слава је Велика госпојина (28. август).

У првој половини XIX века овај простор су поред Срба насељавали Словаци. Као привремено решење 1900. године подигнут је молитвени дом, са дрвеним звоником по страни. Године 1908. Евангелистичка црквена општина се осамостаљује, а крајем XIX века изграђена је и њихова црква.

Први записи о школи у месту датирају с краја XVIII века, а данас школа носи име „Бранко Радичевић“, чему је допринео и податак да је велики песник живео у Бољевцима.

У Бољевцима на левој обали реке Саве, на 35 километру узводно од Београда, смештено је прво наутичко село у Србији – „Бисер“. Како тај комплекс са 16 кућица у низу на води изгледа као накит обале, назван је – Савски бисери.

Преовладава пољопривреда са значајним уделом риболова, захваљујући рибњаку „Живача“. Предео је погодан за развој туризма, јер поседује прелепе површине са водом и шумом. Насеље Бољевци броји око 4.000 становника, а изван број њих чине Словаци. У селу постоје православна и евангелистичка црква.

3. Добановци

Село Добановци, лоцирано дуж ауто-пута Београд–Загреб, удаљено је шест километара западно од Сурчина и 16 километара од Београда. У близини села је аеродром „Никола Тесла“.

Бројни налази из римског доба сведоче да је ту постојало насеље. На простору данашње циглане ископане су римске опеке, новац, а пронађена је и једна пећ за печење опеке и керамике. Добановци се први пут помињу 1404. године у једном од мађарских средњовековних докумената, иако су вероватно постојали и раније. Најстарији конкретни подаци из XVI века су ради наплате пореза: наведени су два турска пописа, један из 1546. године када је евидентирано да село Добановци са мезром Мали Камендино броји 60 домова и пет удовица (Цвета, Станица, Јела,

Марија и Рада), и други из 1566/67. годину у којем стоји да село има 43 дома и припада Земунској нахији (подаци из књиге *Турски извори за историју Београда* др Хазима Шабановића, Београд 1964. године, у поглављу Попис Земунске нахије).

Порез се плаћао на све и свашта, па чак и удовице на свој статус – по 30 акчи у првом попису, док је за домове требало издвојити по 60 акчи. Поред тога харач се односио и на рогату стоку, кошнице, свиње, бостан и сено.

Под истим именом Добановце налазимо и у сумарном прегледу Земунског властелинства као једно од 21 једног села са градом Земуном. Тада су, према тврђењу Душана Ј. Поповића у књизи *Срби у Срему до 1736/7. године*, пописани: 26 старешина породица и четири удовице са поседима, 37 коња, 50 волова, 92 краве и јунади, 30 оваца и коза, 204 кошнице пчела, 50 свиња, 102 јутра ораће земље и 180 јутара сенокосних ливада.

У књизи *Опис краљевине Славоније и Војводства Срема*, аутор Франц Штефан Енгел пише:

„Добановци лежи у равници; броје 183 под конач грађене граничарске куће, већином од набоја, покривене трском и рогозином, трошан официрски квартир од плетера, затим такву немачку народну школу, и илирску цркву.

„На пола сата хода од овог места налази се такозвана велика добановачка ергела Забран, која се састоји од шуме, ливада и нешто ораница. Окружена је дубоким ровом и набацаним трњем.

„На овом ограђеном простору налази се велика коњушница од плетера и исто таква кућа за коњушаре.“

Нема тачног записа када је подигнута прва црква у Добановцима, али се у попису из 1546. године помиње сеоски поп по презимену Субота. Црква је посвећена Светом Николи летњем. Данашњи храм Светог Николе летњег сазидан је 1803. године, и као споменик културе под заштитом је државе. Иконостас и певнице осликао је 1842. године Петар Чортановић.

У црквеном погледу припадали су Архијерејском намесништву земунском као седма парохија: „7. Добановци. Црква Св. Николе летњег сазидана 1803. Иконостас је резао Георгије Девећ 1836., а иконостас и певнице осликао Петар Чортановић 1842. Нови звоник подигнут је 1847. године.

„Матице заведене: рођених 1768, а венчаних и умрлих 1789.

„Парох: протојереј Павле Врбица.“

Храм данас има три парохије.

Школа у Добановцима почиње са радом у другој половини XVIII века. Школска зграда подигнута је 1890. године, а 1908. године се отвара учитељско место за учитеља Словака.

У првој половини XIX века у Добановце се досељавају Словаци претежно из Бачке. Они су припадали парохији у Бољевцима, док је евангелистичка црква подигнута нешто касније.

При попису из 1810. године имали су 180 домова. Две године раније било је регистровано 1.500 душа. Из године у годину број домаћинства и мештана је растао, нарочито после Првог светског рата:

Време пописа	Број пописаних
1910.	3.119
1921.	3.035
1931.	3.298
1948.	3.480

Становништво је опредељено за рад у пољопривреди, али у новије време почињу да ничу индустријски објекти поготову у близини ауто пута и аеродрома. Данас броји око 9.000 становника.

4. Јаково

Јаково је од Сурчина удаљено шест, а од центра Београда 22 километра. То је старо сремско село, чије археолошке ископине говоре да је се на том подручју одвијао развијен живот још у најстаријим временима. Поред Саве овде су пронађени темељи више од 100 кућа из гвозденог доба као и многи остаци оруђа, оружја и другог материјала.

Материјални докази потврђују да су ти простори били насељени још у камено и гвоздено доба. Касније су ту боравили Келти и Илири. Најзначајније археолошко откриће представља Германска некропола, у којој су пронађени добро очувани пехари, накит од ћилибара и предмети од керамике.

Према предању, назив села се везује за име сточара Јакова, који је живео на брдашцету у колиби од трске. Тада није било заштитног насипа, па је Сава плавила простор. Током лета, када би се вода повукла до Јакова би долазили чобани из околних села и било је уобичајено да се говори: „Идемо код Јакова“.

Јаково се у списима помиње с почетка XV века (1404) у једном мађарском документу. Постанак насеља везује се за манастир Фенек, два

километра југозападно од Јакова. Најранији писани помен о манастиру датира из 1563. године. Јаково се као насеље помиње и у турским пописима од 1546. године у оквиру Земунске нахије, као мезра са 24 дома а и у каснијим њиховим пописима уз незнатна смањења броја домова. У поменутом попису списак мештана почиње са Рајом сином Радице са титулом кнеза и четворицом дошљака. Плаћање ресума (пристојба, такса, порез) односио се на све и свашта, па тако и на удају од 65 акчи или на црквено земљиште од 50 акчи (Бежанија је, поређења ради, на црквено земљиште плаћала 80 акчи), што је уједно и потврда да је у селу била изграђена црква, али нема података од каквог материјала.

Нова црква грађена је од 1807. до 1810. године, мада постоји и податак да је зидана и раније, тачније од 1780. године, и да је првобитно била од дрвета.

У црквеном погледу припадало је Архијерејском намесништву земунском:

„Јаково. Црква Вазнесења Господњег. Нова црква зидана од 1807. до 1810. (1780). Иконостас резао Сава Љубинковић 1844., а иконе сликао на иконостасу и целивајуће Живко Петровић 1850.

„Матице заведене: рођених 1776., а венчаних и умрлих 1816. (По Шем. од 1884. – 1780).

„Парох: јереј Радивоје Златановић“.

Храм Вазнесења Господњег (Спасовдан) у центру је села и има две парохије.

Сеоска слава је Света Петка.

После повлачења Турака 1718. године, Јаково улази у састав Земунског властелинства, као једно од 21 села са градом Земуном. Тада су пописани: 24 старешине породица, једна удовица са поседом, 35 коња, 58 волова, 107 крава и јунади, 143 овце и козе, 67 свиња, 80 кошница пчела, 93 јутара ораће земље и 82 јутра сенокосних ливада (Душан Ј. Поповића, н. д.).

Франц Штефан Енгел, поред осталог, бележи: „Јаково има у равници 99 у једној линији грађених кућа покривених трском и рогозином, официрски квартир од чатме, трошну немачку народну школу, дрвену илирску цркву и илирску школу зидану од опека. Ту постоји такође, и то код чардака Остружнице, једна скела, где се пребацују овамо свиње купљене на турском земљишту, а такође предаје и преузима роба.“

Крајем XVIII обележен је и почетак рада школе.

У близини села налази се једини манастир у јужном Срему, Фенек, из друге половине XV века. Основали су га Стефан и Ангелина Бранковић. Посвећен је Преподобној матери Параскеви.

При попису 1810. године, Јаково је бројало 95 домова, а нешто раније, 1808. године, у њему је живело 575 становника. Из године у годину број домаћинства и мештана је растао што потврђују и подаци из следеће табеле:

Време пописа	Број пописаних душа
1910.	1.795
1921.	1.815
1931.	1.890.
1948.	2.096

Већина становништва се бавила обрадом земље како на својим поседима, тако и у великим пољопривредним комбинатима. У новије време порастао је број становника Јакова који су послом упућени на град или су преоријентисани на друге привредне гране, као што су трговина, угоститељство, туризам и друго. Број становника Јакова се креће око 6.500 (по попису из 2011. године било је 6.393 становника).

5. Петровчић

Мало сремско село на граничном подручју са општином Пећинци, удаљено је од Сурчина 10, од Земуна 25 и од Београда 30 километара. Укупна површина атара Петровчић је 3.450 катастарских јутара – највећим делом обрадиве површине, а мањи делови су под ливадама, пашњацима и шумама.

Материјални докази сведоче о раној насељености тих простора, још у доба неолита. Предмети од керамике и животињске кости сведоче да се поред обрађивања земље, човек ту бавио и сточарством, а предмети од бронзе упућују на ране почетке употребе метала. На поменутих просторима живели су и Илири, Келти и Римљани. На истој територији у средњем веку постојала су насеља Толинци и Сакуле. Насеље Петровчић настало је расељавањем Сакула и Толинаца око 1745. године и тада, или коју годину касније, формиран је новији Петровчић са припадницима србијанске милиције.

Шанац Петровчић је забележен у попису Сремске епархије 1755. године, где је поменуто и да село нема цркву. Међутим, према неким другим изворима црква брвнара направљена је 1749. године, али вероватно није била освештена. По предању цркву брвнару је подигла породица Прокопљевић. Цркву Рођења Светог Јована Крститеља Претече у

шанцу Петровчић освештао је епископ Петроније 24. јуна/7. јула 1755. године.

У каснијем периоду указом царице Марије Терезије, Петровчић је под именом Петровци – Толинци предат на управљање Вуку Исаковићу (српски војсковођа, учествовао у рату против Турака на страни Аустријанаца), за насељавање породица његових војника и за чување границе према Турцима.

После сеобе под патријархом Арсенијем IV Јовановићем Шакабентом, изван број припадника српске миграције населио се у четири села и на 11 пустара. Први пут се под данашњим именом Петровчић помиње 1756. године, па га стога и нема у сумарном прегледу Земунског властелинства, већ је наведено село под именом Толинци, у коме су пописани: 21 старешина породица, две удовице са поседима, 45 коња, 36 волова, 77 крава и јунади, 170 оваца и коза, 51 свиња, 133 кошница пчела, 60 јутара ораће земље и 50 јутара сенокосних ливада (Душан Ј. Поповић, н. д.).

Остало је забележено 1786. године да је „Петровчић такође окружен баруштинама, има у равници 45 под конач, од плетера грађених, трском и рогозином покривених граничарских кућа, и трошну дрвену илирску црквицу“.

Од 1791. до 1810. године село је увећало број мештана са члановима две породице из западних крајева; године 1810. имало је 43 дома, а 1808. године бројало је 258 мештана. Из године у годину број домаћинства и мештана је растао.

Време пописа	Број пописаних душа
1910.	899
1921.	751
1931.	937
1948.	751

Школа у Петровчићу постоји од XVIII века, први „магистар“ то јест учитељ записан 1780. године био је Ранко Војновић, а школа је радила непрекидно током XIX века. После Другог светског рата Основна школа Бечмен – Петровчић прво је носила назив „Херој Пинки“, а изградњом нове школске установе у Петровчићу 1970/1972. године основна школа Бечмен – Петровчић добија назив „Душан Вукасовић – Диоген“. Школска зграда имала је две учионице и око 60 ђака. Одлуком Скупштине општине Земун из 1955. године, школа је припојена основној школи у Бечмену. Данас ученици после завршеног четвртог разреда

наставу похађају у школи у Бечмену.

Нема података када је у селу подигнута прва православна црква. Нови храм подигнут је 1845. године и посвећен је Рождеству Светог Јована Претече.

Сеоска слава је Ивањдан.

(У Петровчићу је 1909. године рођен Душан Вукасовић, предратни учитељ, командант 36. војвођанске дивизије. Погинуо је у борбама на Драви код Осијека 20. марта 1945. године. Одлуком председника Федеративне Народне Републике Југославије Јосипа Броза Тита, 6. јула 1953. године проглашен је за народног хероја.)

6. Прогар

Село Прогар од Сурчина је удаљено 18, а од Београда 34 километра. Смештено је уз саму обалу Саве. Са својом вегетацијом и очуваном природом представља један од највећих туристичких потенцијала општине Сурчин. Поред обала Саве значајну улогу има и канал Јарчина, који полази од села Јарак у дужини од 50 километара и спаја се код Прогара са Савом. На Прогар налаже и речно језеро Живача, односно мртваја реке Саве, где канал Вок регулише ниво воде у језеру.

У околини села се налазе велике површине под шумом: Бојчин, Црни луг и Јасенска шума, чија укупна површина износи 2.200 хектара. Осим дрвене масе за потребе индустрије и огрева, шума се користи и за узгој стоке. У последњи време на простору шуме Бојчин никли су туристички и угоститељски објекти и ту се одржавају туристичке манифестације „Петроварадинска фијакеријада“ у јулу, и „Коњички маратон“ у септембру.

На тим просторима откривене су гробнице из римског периода и утврђено да се на простору данашњег центра налазила римска некропола из периода касне антике. После VI века овај простор насељавају Словени који су током историје мењали господаре, као што су Бугари, Византинци, Мађари, Турци. После успостављања аустријске власт (између 1699. и 1718.), Срем ће наредних 200 година, до 1918, бити под управом Аустрије односно Аустроугарске.

У турским пописима Земунске нахије, обављеним за године 1546. и 1566/67. и касније, Прогара нема под тим именом већ се помиње насеље Живац (данас се тако зове један потес у пољу села). То некадашње насеље није идентично са данашњим Прогаром.

У књизи Душана Ј. Поповића, стр. 95, наведено је да је у попи-

су за 1546. годину записано да је у селу било 15 домова, две удовице (Марија и Теодора), док у попису за 1566/67. годину већ има 24 дома са попом Благојем и ковачем Братићем. Падом Београда (1521) под турску власт, пада и наведено село.

Београдским миром из 1739. године, враћена је аустријска граница на Дунав и Саву, утврђена Карловачким миром из 1699. године. Тиме Прогар, као и сва места у окружењу, постаје истурено насеља Војне границе.

Под именом Прогар први пут се помиње у сумарном прегледу села Земунског властелинства из 1736. године, када је пописано „20 старешина породица, 46 коња, 36 волова, 86 крава и јунади, 118 оваца и коза, 142 свиње, 138 кошница пчела, 80 јутара ораче земље, 52 јутара сенокосних ливада и 13 мотика винограда (1 мотика винограда = 40 ари површине)“.

У циљу заштите граничног појаса аустријске власти откупљују властелинску земљу и деле је сељацима који су се прихватили обавезе заштите границе.

Франц Штефан Енгел записује: „Прогар има раван положај, броји 81 у једном низу саграђену, трском и рогозином покривену граничарску кућу, такав квартир за офицере, затим илирску цркву и школу“.

Од 1791 до 1811. године у Прогару су се населиле нове 32 породице стигле из Србије и западних крајева. Године 1810. Прогар има 90 домова, а 1808. године приликом пописа регистровано је 608 душа.

Време пописа	Број пописаних душа
1910.	Нема података
1921.	1.260
1931.	1.839
1948.	1.354

Данас село броји око 1.500 (1.445) становника.

Према писању Душана К. Петровића, у црквеном погледу село је припадало Архијерејском намесништву Земунском: „14. Прогар. – Црква је посвећена светом архангелу Гаврилу. Храм је сазидан 1799. За време другог светског рата црква је оштећена. Матице су заведене 1786. Парох: јереј Божидар Марковић.“

Подаци о школи датирају из времена Војне границе (1760). Школа је успешно радила и између два светска рата, а у школској 1943/44. години, према одлуци Окружног народног одбора за Срем, започиње са радом Партизанска основна школа с првим партизанским учитељем Живком Пуцаревићем Учом. Настава је у том периоду привремено пре-

кидана због изненадног упада непријатељских војника у село. У школи се радило на описмењавању мештана, припремани су и игракази и позоришни комади.

Према одлуци општине Земун, ОШ „Јован Поповић“ из Прогара интегрисана је са ОШ „Бранко Радичевић“ из Бољеваца и од тада носи име бољевачке школе, а 1974. године је изграђена нова школска зграда.

Сваке године у Прогару се одржава културно-уметничка манифестација „Бојчинско културно лето“ у организацији Културног центра Сурчин на отвореној сцени у Бојчинској шуми у Прогару. На програму су позоришне представе, концерти и други облици сценских наступа. Организују се сваког викенда током летњих месеци и бесплатни су за све посетиоце.

Активни део становништва углавном је био запослен у погонима „Пољопривредног комбината Београд“, а данас су у шумарству, лову и риболову. Још увек значајни допринос у пољопривредној производњи дају индивидуални пољопривредни произвођачи.

7. Сурчин

Административни и трговински центар општине Сурчин удаљен је од центра Београда 16 километара. Општина је формирана 2004. године од дела општине Земун.

На том простору су откривена налазишта из млађег каменог доба и старијег и млађег гвозденог доба. На бари Петрац постоји брежуљак окружен водом на којем су нађени предмети од орнаментисане керамике и оруђа од камена. На појединим њивама пронађене су праисторијске статуе винчанске културе. Према поузданим подацима, и у периоду владавине Келта на простору данашње урбане територије постојало је густо насељено место.

Археолошка налазишта сведоче о давној насељености ових простора. Оруђа од камена и орнаментисана керамика и праисторијске статуе винчанске културе говоре о насељености тих простора и у каменом добу. Из римске епохе такође постоје материјални докази као што су жртвеник са натписом, бронзани и сребрни новац.

Први помен о насељу на овим просторима датира из 1404. године, када је Сурчин краљевском повељом дариван феудалној породици „de Maroth Morovich Vojn“.

У турским пописима Земунске нахије за 1546. и 1566/67. годину и касније, сусрећемо се са именом села Сурчин. У попису из 1546. године

записано је да је у селу постојало 25 домова и пет удовица са поседом (Ђураша, Марица, Милица, Вукосава и Ружа). Уписан је и поп по имену или презимену Шимун. На основу пописа из 1566/67. године у селу је било 34 домова а поименично се спомињу кнез Војин (син) Петра, поп Петар и дошљак Грубац. На црквено земљиште плаћан је порез од 60 акчи, у Бежанији је тај харач износио 80 акчи. Сурчин је по годишњем приходу од 5.372 акчи представљао једно од осредњих сремачких села.

После Пожаревачког мира 1718. године, село улази у састав Земунског властелинства грофа Шенборна, а од 1745. године укључује се у Војну границу.

У сумарном прегледу Земунског властелинства означена су места које данас припадају градској општини Сурчин. У селу Сурчин су евидентирани 71 старешина породица, једна удовица са поседом, 114 коња, 160 волова, 245 крава и јунади, 358 оваца и коза, 167 свиња, 323 кошнице пчела (највише у властелинству), 260 јутара ораће земље и 188 јутара сенокосних ливада.

Ф. Ш. Енгел, поред осталог, у време Војне границе, бележи: „Сурчин лежи у равници, има 152 граничарске куће са зидовима од чатме, официрски квартир од дебеле грађе и сасвим трошан квартир за капетана; надаље једну илирску цркву од добре грађе, шупу за егзерцир и коњушницу за ергелу такође од добре грађе, трошну народну школу са зидовима од чатме, и такво стрелиште. Ту постоји и лепа плантажа дудова, затим једно савско острво звано Ненадова адица.“

Од 1791. године до 1810. године број становника умањен је за 71 породицу, да би се 1810/11. године у Сурчин населило 17 нових породица из западних крајева. Године 1810. Сурчин је имао 171 дом, а 1808. године пописано је 836 душа.

Као и у околним селима, пораст броја становника је очит:

Време пописа	Број пописаних душа
1910.	3.184
1921.	3.250
1931.	3.502
1948.	3.487

Данас Сурчин броји око 15.000 становника.

У црквеном погледу место је припадало Архијерејском намесништву земунском. Душан К. Петровића бележи: „16. Сурчин. – Црква је посвећена светој преподобној матери Параскеви, а сазидана је 1788 (1788-1812). Иконостас је резао Марко Вујатовић 1801. Општина села

Сурчин начинила је уговор 1807. са сликаром Стеваном Гавриловићем за сликање, марморирање и позлату иконостаса и певнице, а 1811. начињен је уговор са Јованом Пантелићем за живописање зидова храма, израду 12 целивајућих икона, малог иконостаса и два барјака. Матице су заведене: рођених 1765., венчаних 1766., умрлих 1777. (а по Шематизму од 1884-1750).“

При храму данас постоје четири парохије.

У Сурчину је 1786. године постојала стара трошна школа, а први подаци о броју ђака датирају из 1802. године, када је наставу похађало 20 ученика. Школска зграда је подигнута 1817. године и у њој је, са краћим прекидима, настава одржавана током целог XIX века. Крајем XIX и почетком XX века број ученика се знатно повећао. У школској 1904/05. години било их је 250 па се јавио проблем школског простора.

Уочи Првог светског рата у Сурчину раде три школе: српска, немачка и хрватска. Српска школа убрзо прераста у осмогодишњу. Одлуком Скупштине општине Земун 1967. године ОШ „Вук Караџић“ је, због великог броја ученика, подељена. Школа под истим именом пресељена је у нову зграду, а нова „22. октобар“ остала је у старој згради.

Активно становништво поред доминирајуће земљорадње, чиме се баве индивидуална домаћинства, радно је ангажовано и у индустријским, занатским и трговинским фирмама.

**ПРВИ СВЕТСКИ РАТ
1914–1918.**

Уводно објашњење

Познато је да је после убиства надвојводе Франца Фердинанда у Сарајеву на Видовдан 1914, наступило је тешко време за Србе. Готово је немогуће навести шта су све у том периоду преживљавали. Објава рата Краљевини Србији означила је почетак још већег терора какав до тада није забележен. Нарочито су страдали становници који су живели у насељима уз реке Саву (Срем) и Дунав (Банат). Ипак, најстрашније време наступило је средином септембра после контраофанзиве војске Краљевине Србије и преласка њених јединица преко Саве у насеља са већинским српским становништвом. Наиме, одушевљење народа због доласка сурово је плаћено после повлачења српских јединица преко Саве. Казнене експедиције оставиле су дубоке и кржаве трагове, а бројне српске породице биле су просто затрте.

После истраживања у Матичној канцеларији општине Сурчин о жртвама Првог светског рата 1914–1918. године, треба указати на следеће чињенице:

1. За село Бечмен постоје матичне књиге умрлих за 1916. и 1917. годину. У њима, међутим, нема уписаних умрлих од последица ратних збивања.

2. За село Бољевци не постоје матичне књиге умрлих за период 1914–1918. година.

3. За село Добановци постоје матичне књиге умрлих за период 1914–1918. година. За 1915. годину од редног броја 44 до 52 (за девет умрлих је наведено да су по ратном суду осуђене ради велеиздаје на смрт).

4. За село Јаково нема матичних књига за период 1914–1918. година.

5. За село Петровчић сачувана је књига умрлих од 1896. до 1930. године и у њој су пронађени подаци о жртвама из Првог светског рата. За 1914. годину уписано је укупно 48 умрлих, сахрањених на сеоском гробљу, осим оних у интернацији. У књизи су од редног броја 42 уписана имена седам жртава умрлих крајем 1914. у интернацији, за 1915. било их је чак 12, а почетком 1916. године још двоје, укупно њих 21 у интернацији.

6. За село Прогар не постоје матичне књиге умрлих за период 1914–1918. година.

7. За насеље Сурчин постоје комплетне матичне књиге умрлих за период 1914–1918. година, али у њима нема уписаних страдалих од последица ратних збивања. У 1915. години на православном сеоском гробљу сахрањено је само троје грађана.

Место	Број жртава	Умрли у интернацији
Бечмен	11	нема података
Бољевци	12	нема података
Добановци	8	9
Јаково	42	нема података
Петровчић	3	21
Прогар	14	нема података
Сурчин	17	нема података
Укупно	107	30

1. Бечмен

Непосредно по избијању рата, то јест напада Аустроугарске на Србију, војници мађарске националности из састава аустроугарских трупа започели су у Бечмену хапшења српског становништва. Из кућа су истерани сви мушкарци старији од 14 година. Потом је уследило премлаћивање заточеника. У првој групи ухапшеника били су:

1. Михајло Дуждевић, учитељ, рођен 1878. године, отац двоје деце,

2. Стеван Лаутац, ратар, рођен 1859. године, власник 15 јутара земље, отац једног детета. Умро је 1915. године у интернацији у Ђенђешу иза Пеште,

3. Љубо Трифуновић, говедар, рођен 1854. године, умро у интернацији,

4. Гаја Миланковић, ратар, рођен 1862. године, отац четворо деце, власник пет јутара земље, био интерниран у Ђенђешу иза Пеште,

5. Живота Воденичаревић, ратар, рођен 1880. године, отац четворо деце, власник 30 јутара земље, интерниран у Ђенђешу иза Пеште,

6. Саво Савковић, општински благајник, рођен 1890. године. По хапшењу отпремљен је у казамате у Араду, преживео тортуру (у време истраживања Тоше Искрулева био је бележник у Краљевцима код Руме), и

7. Владимир Антонијевић, ратар, рођен 1882. године, отац троје деце, власник четири јутра земље, интерниран у Ђенђешу иза Пеште.

Након нешто више од месец дана (6. септембра 1914. године) од почетка рата у Срем је, у контраофанзиви, продрла војска Краљевине Србије. Дана 7. септембра испред Бечмена вођена је жестока борба која је настављена и сутрадан, пошто су аустроугарски војници почели да се повлаче, у Бечмен улази српски Седми пук. Народ је срдечно сачекао и поздравио припаднике те формације, а оно мало Немаца који су били у селу углавном је избегло. Нажалост, све то трајало је кратко, до 13. септембра, када је српска војска била приморана на повлачење пред знатно јачим аустроугарским снагама. Тада наступа период великих невоља за српско становништво. Убрзо су у село стигли мађарски војници и на удару су се нашли сви Срби старији од 14 година. Бивају истерани из својих кућа и потом одведени иза немачке цркве где су испитивани о томе шта је који Србин радио у време боравка српске војске у селу.

Одмах непосредно по хапшењу кренули су и са премлаћивањима заточеника. Из кућа су истерани сви мушкарци старији од 14 година, где су се у првој групи нашли:

1. Михајло Дуждевић, учитељ, рођен 1878. године, отац двоје деце;

2. Стеван Лауташ, ратар, рођен 1859. године, власник 15 јутара земље, отац једног детета. Умро је 1915. године у интернацији у Ђенђешу иза Пеште;

3. Љубо Трифуновић, говедар, рођен 1854. године, умро у интернацији;

4. Гају Миланковића, ратар, рођен 1862. године, оца четворо деце, власника 5 јутара земље, интерниран је био у Ђенђешу иза Пеште;

5. Живота Воденичаревић, ратар, рођен 1880. године, отац четворо деце, власник 30 јутара земље, интерниран у Ђенђешу иза Пеште;

6. Саво Савковић, општински благајник, рођен 1890. године. По хапшењу отпремљен је у арадске казамате, преживео тортуру и у време писања књиге Тоше Искрулева био бележник у Краљевцима код Руме;

7. Владимир Антонијевић, ратар, рођен 1882. године, отац троје деце, власник 4 јутара земље, интерниран у Ђенђешу иза Пеште.

Из групе су Мађари издвојили Ђорђа Сремчевића (рођен 1874. године, отац двоје деце, власник 16 јутара земље) и Перу Добрена (рођен 1889. године, надничар). Обојицу су одмах спровели преко улице до куће ковача Хајнриха Шола, где су их обесили о грану старог дуда у присуству свих становника села.

Рација по селу поновљена је 25. септембра када су ухапшени:

1. Душан Антонијевић, надничар, рођен 1871. године, нежења,

2. Петар Јовановић, син Љубин, рођен 1897. године (Јовановићи

су дошли из Баранде код Панчева),

3. Ранко Радишић, рођен 1873. године, отац четворо деце, власник 15 јутара земље,

4. Извесни неименовани Румун, који је ту стигао из Ердеља као надничар, и још много других.

Све ухапшенике су отерали у Петроварадин где ће боравити до 2. октобра, до формирања преког суда у Бечмену. Преки суд у Бечмену осудио је на смрт Душана Антонијевића и Ранка Радишића. Обојица су стрељани код српског гробља. Њихова тела су касније сахранили тамошњи сељани.

Занимљив је случај ухапшеника Новака Николића (рођен 1850. године, власник 10 јутара земље); он је ухапшен због тога што су му на тавану нашли једну зарђалу сабљу одложеноу тамо ко зна кад. На суду у Петроварадину, на питање шта је по националности он је одговорио да је Србин. На питање једног од судија да ли је баш Србин, одговорио је: „Та, Србин сам, Бога ми, господо, увек сам то био, а како не бих био и сада!“ Чим је то рекао, војници су га на дати миг извели из суднице и испред неког мрачног казамата почели бости бајонетима, на шта је Новак узвикнуо „Живео краљ Петар!“, што су му биле и последњи речи. Сахрањен је на Петроварадинском гробљу.

Тортура над српским мушкарцима старијим од 14 година настављена је даље; од 10. октобра 1914. године ухапшено је и мучено 37 мештана. За њихово премлаћивање батинаши су користили багремове и дудове мотке са оштрим крајевима. (Међу њима био је тучен и Сава Антонијевић, благајник у Петровчићу у време када је Тоша Искруљев прикупљао грађу за рукопис.) Сутрадан су отерали све мушкарце преко Батајнице у интернацију, у Вараждин и околину. Слично су урадили после 14 дана када су их отерали са свим женама и децом, тако да је село остало без и једног српског бића. Имовина из српских кућа и са њихових имања била је разграбљена. Почетком 1916. године, мањи број Срба је ослобођен из интернације и дозвољено им је да се врате у пусто и похарано село.

Претходно евидентираних 14 ухапшеника и још 37 неименованих, представљају део од укупног броја страдалих мештана српске националности села Бечмена. Њима треба прикључити и седам стрељаних и умрлих у интернацији у Вараждину и Ђенђешу иза Пеште. Ако се узму у обзир подаци из 1910. када је пописано 885 душа и 1921. године када је пописано 856 душа, може се с правом претпоставити да је број жртава био засигурно и већи.

2. Бољевци

У време прикупљања података о страдању сремских насеља, Тоша Искруљев је забележио да су Бољевци бројали 3.200 душа, већином Срба, уз мали број Словака. Искруљев је на основу сведочења записао и податак да су Словаци почетком рата исказивали велику нетрпљивост према Србима. То је, како су му преносили, било видљиво готово на сваком кораку, нарочито пред офанзиву српске војске.

Посебно је трагично сведочење о судбини породице Илије Радичевића, ратара, рођеног 1880. године, власника 30 јутара земље. Био је миран, тих и повучен човек. Са мајком и супругом живео је у својој кући, а како нису имали деце усвојили су дванаестогодишњег дечака из Србије, по имену Драгутин. Са њим су прихватили и дечакову мајку, ратну удовицу, да не би била одвојена од сина. Од самог почетка рата Бољевци су, као и друга сремачка села, били преплављени аустроугарским војницима. Како је Илија Радичевић имао много сена, на његово имање су по сено и дању и ноћу долазили непријатељски војници. Ноћу приликом сечења сена из камара користили су фењер који су једном приликом, по обављеном послу, угашеног оставили на сени, како га не би морали опет да га носе кад долазе. После прве групе, стигла је, међутим, друга група војника, а један од хусара чим је приметио фењер оптужио је Илију да их шпијунира и да ноћу шаље светлосне сигнале српској војсци с друге стране Саве. Илију су потом оковали у гвозђе, а онда су то исто учинили и његовој мајци, супрузи и усвојеном дечаку Драгутину и његовој мајци. Уз бројну оружану пратњу спровели су их у Петроварадин, где су убрзо све петоро у шанчевима стрељали. Тако је породица Радичевића затрпа, а кућа им је потом до темеља опљачкана.

У Петроварадин је после отеран и Живко Царан, рођен 1879. године, отац двоје деце. Он је ухапшен након што је, на примедбу појединаца да ће Мађари заузети чак и Русију, и да ће све Русе заробити, рекао да је то немогуће пошто има много Руса у тој великој земљи. Када су дочули мађарски војници Живко Царан је ухапшен и спроведен у Петроварадин где је стрељали.

Када се српска војска повукла из Бољеваца на другу страну Саве, тада су похапшени:

1. Јован Иванчевић, рођен 1877. године, отац четворо деце,
2. Сава Иванчевић, брат Јовин, рођен 1889. године, отац двоје деце,
3. Јоца Плавчин, рођен 1886. године, отац двоје деце, и

4. Миша Стевчић, пензионисани бележник, рођен 1849. године.

Ухапшеници су спроведени у двориште Душана Јеротијевића и ту стрељани. Покопани су под орахом. (После рата њихови посмртни остаци су пренесени на српско гробље. О Видовдану се сваке године на том гробљу служи парастос у знак сећања на њихово и страдање још 40 јунака из Србије који су пали у борби на тој страни Саве и такође су ту сахрањени.)

У селу је живео и Антон Бастел, Словенац, рођен 1854. године, трговац дрвима. Њега су одмах после одласка српских војника припадници аустроугарских јединица толико тукли да је пропљувао крв. Успео је, ипак, некако да се извуче и врати у родно село у Словенији, али је убрзо од задобијених повреда преминуо.

После повлачења српске војске, аустроугарске трупе су похапсили све Србе; и мушкарце и жене и децу и старце, и отерали их у интернацију. Већи број српских кућа је потом опљачкан и запаљен. По повратку из интернације, преживели Срби су у селу затицали само голе зидове својих некадашњих објеката.

У тренутку хапшења становника села, због тешке болести у својој кући остала је сама Милица Романовић, рођена 1864. године. После неколико дана војници су је мртву пронашли у кревету. Умрла је од глади.

3. Добановци

У центру села, унутар порте са гвозденом оградом, налази се врло лепа и велика српска православна црква. С леве стране улице је кафана, преко пута цркве на другом крају опет кафана, а унакрст од храма подаље општинска кућа. Улази у порту и зид с њене јужне стране оштећени су пушчаним мецима. Те рупе у црквеном зиду представљају „успомене“ из 1914. године и подсећају, поред осталог, на злочине мађарских војника над голоруким домаћим Србима.

После повлачења српске војске из Добановаца 13. септембра, стигли су војници Мађари и одмах је настала права хајка на Србе. Први је ухваћен Душан Ранков, редар. Одведен је пред поповску кућу и тамо обешен о грану дуда. Два дана и једну ноћ нико није смео да га скине с вешала, а остали Срби су терани до тог места како би, за наук, гледали обешеног комшију.

У углу црквене порте, на каменом крсту пише: „Овде почивају у миру Милош Јандрић и Ненад Врањеш, који су у овом светском рату невино страдали 1914. године. Овај споменик подиже мајка Теодора

Стојановић из Земуна, и Пела Врањеш са децом.“

У том гробу, међутим, нису само посмртни остаци поменутих, већ још четворице. Наиме, мађарски војници су и у наредном периоду наставили са убијањем Срба. Најпре су похапшени сељани:

1. Живан Живановић, редар, рођен 1874. године, отац четворо деце,
2. Никола Јовановић, ратар, рођен 1869. године, отац троје деце и власник 10 јутара земље,
3. Ненад Врањеш, редар, рођен 1881. године, отац двоје деце, и
4. Милош Јандрић, родом из Земуна.

Њих четворицу су довели у порту где је већ била група војника. По двојица из те групе стајали су на јужној страни црквених врата. Нешто раније припадници мађарских јединица натерали су становнике села да се окупе и гледају стрељање. Пред сваког оптуженог су се поставила по петорица војника. На дату наредбу војници су запуцали из пушака, а неки од куршума, прошавши кроз људска тела, остали су у црквеном зиду. Тела тих страдалника покопана су у углу црквене порте.

Тоша Искруљев је забележио да се с друге стране зида порте налази један гроб у коме је сахрањено 11 настрадалих Срба. На гробу постоји дрвени крст и на њему је, по свој прилици сечивом, урезан текст: „Овде почива Јефта Рајић из Прахова, рођен 1871. године, умро 1914. године“. На другој страни стоји: „Вукашин Рајић из Прахова, рођен 1843. године умро 1914. године“. Поред њих, на истом месту су покопани још петорица Срба из Прахова; Бранко Милић, ковач из Купинова, отац троје деце, Јовановић (непознатог имена) из Земуна и још двојица неименованих мештана из околних села којима Искруљев није могао сазнати имена. Он је забележио да су те несрећнике људе похапсили у разним селима и довели их у Добановце. Затворили су их у штали гостионице Ђуре Станића. Ујутру, уз псовку и кундачење, спровели су их у школско двориште, односно у башту, где је рака већ била ископана. Када су их довели над саму раку Јефта Рајић је, увидевши да је свака нада узалудна, узвикнуо: „Пуцајте, скотови, у нас невине Србе! Ви ћете нас сад убити, али Српство никада нећете! Живела Србија! Живео краљ Петар!“ Придружили су му се у том тренутку и остали ухапшеници, али је њихове усклике прекинуо плотун.

После тога су уследила нова хапшење Срба ради одвођења у интернацију. Бегом су покушали да се спасу тројица мештана, али су били ухваћени:

1. Чеда Мутавцић, ратар, рођен 1874. године, отац двоје деце и власник 16 јутара земље,

2. Милан Ралић, рођен 1869. године, отац троје деце и власник 10 јутара земље, и

3. Божа Јовановић Васковић, ратар, рођен 1879. године, отац троје деце и власник 10 јутара земље.

Они су стрељани и сахрањени у сеоском атару.

На Митровдан исте године аустроугарски војници су похватили све српске жене и децу и отерали их у интернацију. Године 1916. они што су преживели тортуре пуштени су својим кућама од којих су у међувремену остали голи зидови.

4. Јаково

Тоша Искруљев наводи да су мађарски војници приликом повлачења из Јужног Срема и уласка српске војске у Јаково, кроз село терали и једног заробљеног Србијанца. Он је био толико слаб и изнемогао да је једва корачао. Да би се ослободили баласта, они су га пред кућом Владе Будимировића зауставили, потом без икаквог повода изболи бајонетама и оставили да лежи на улици где је убрзо после тога и издахнуо.

По повлачењу већине српске војске из Срема, у Јакову се задржала мања посада још месец дана. Њих су на посебан начин чували топови укопани с друге стране Саве код Остружнице. Када је мађарска војска поново покушала да уђе у Јаково, по улицама су се водиле крваве борбе. Искруљев је забележио да је било случајева да су мађарски војници рањене српске војнике на улици убијали убодима бајонета и бацали у ископане јарке између стаза и пута. Тога дана, према појединим сведочењима, страдало је 12 српских рањеника.

По одласку српске војске из Јакова, непријатељске постројбе су ухапсиле су више мештана и убрзо затим их и стрељали:

1. Ђорђе Витомировић, ратар, рођен 1868. године, отац седморо деце,

2. Љубомир Јанковић, председник општине, рођен 1872. године, отац троје деце,

3. Павле Јовановић, ратар, рођен 1873. године, отац троје деце,

4. Ђорђе Будимировић, ратар, рођен 1859. године, отац четворо деце,

5. Лазар Драгојловић ратар, и

6. Стана Скендерац, домаћица, рођена 1870. године, мајка двоје деце, чији је супруг до пре рата бележник у селу, интерниран у Коморану. (У време када је Тоша Искруљев прикупљао грађу, Станин муж био

је подбележник у Иванову код Панчева.)

Сви страдалници су као ратари били прилично имућни, међу осталим народом су уживали велико поштовање, а били су уважени и од српских војника. Стана Скендерац се, поред осталог, истакла тиме што је раније носила српски барјак испред српске војске при улазу у село.

Када су похапсили поменутих шесторо Јаковчана, аустроугарски војници огласили су се добошем и наредили целокупном становништву да одмах дођу у црквену порту и гледају како убијају њихове рођаке и комшије.

Непосредно пре стрељања, када је Стана Скендерац стала на одређено јој место испред саме цркве, узвикнула је: „Пуцајте, скотови једни, али знајте да се Српство неће угасити и да оно мора победити! Живела српска војска! Живела!“ Слично су узвикивали и други ухапшеници. На дати знак војници су запуцали; следећег часа црквена врата, кључаоница и црквени праг били су попрскани крвљу жртава, а тела непомично лежала на земљи. Зидови цркве били су оскрнављени од пушчаних куршума. Рака за настрадале већ је била ископана у црквеној порти, одмах иза олтара. Касније су њихови посмртни остаци покопани на српском гробљу.

После тог злочина, војници су интернирали цело село а сву имовину опљачкали. После две и по године, након повратка из интернације Срби су нашли само опустела огњишта, а цело село било је заправо у корову, чкаљи, кукути и коприви.

У опису даљњих догађања Тоша Искруљев помиње се и следеће:

Чим је избио рат, аустроугарски војници ухапсили су сеоског свештеника Јована Гомирца, као и његове синове Лабуда и Војислава, и са осталим Сремцима интернирали их у Арад, а 1917. године пребацили у Копривницу.

Лабуд се од силног мучења у интернацији тешко разболио и 11. јула 1920. године умро од туберкулозе у најтежим мукама. Свештеник Јован је такође тешко оболео у интернацији. Преминуо је шест недеља после смрти сина Лабуда. Војиславу је некако успело да се извуче. (У време када је Искруљев сакупљао грађу за рукопис, обављао је функцију апелационог судије у Новом Саду.)

Јованова супруга Наталија рођена је у свештеничкој кући Протића у Товаришеву. Кад је избио рат, она је била у гостима код снахе, то јест супруге трећег сина Жарка у Моловину (у време када је Искруљев сакупљао грађу за рукопис, он је био свештеник у Сомбору). После три месеца успела је да се врати својој кући и ту је имала шта да види: све је било опустошено, а њени најближи били су депортовани у логор у Араду. Све покућство, као и у другим српским кућама, било је опљачкано.

Такво стање затекли су и остали интернирци по повратку кућама.

Током истраживања у сеоском храму Вазнесења Господњег од пароха Милутина Илића добијен је докуменат насловљен са „Списак житеља села Јаково у Првом светском рату 1914–1918. године“, на којем је уписано 40 имена погинулих. Списак је сачињен на основу исказа Станка Миличевића и Димитрија Веселиновића, датих 28/15. јуна 1950. пароху јаковачком професору Милутину Милинковићу. Имена под редним бројем 15. 16. 17. 18. и 19. била су уписана на плочи поред јужних улазних врата на цркви, али у Другом светском рату ту плочу су, према извесним подацима, уништили поједини мештани. (На поменутој плочи било је изостављено име Стане Скендерац.)

Према поменутом списку, страдали су:

1. Влада Путник	21. Павле Жигић
2. Петар Путник	22. Рада Грковић
3. Ранко Ковачевић	23. Душан Мађар
4. Славко Отањац	24. Жарко Мухић
5. Илија Отањац	25. Живко Карапанца
6. Раја Добрић	26. Маја Кекић
7. Жика Добрић	27. Раја Божић
8. Миломир Добрић	28. Павле Путник
9. Раја Младеновић	29. Исак Милеуснић
10. Раја Новаковић	30. Милан Ступар
11. Жарко Јанковић	31. Живота Гелезан
12. Благоја Станковић	32. Раја Трубеташ
13. Влада Радосављевић	33. Раја Мирковић
14. Стана Скендерац	34. Миливој Трифуновић
15. Љубомир Јанковић	35. Светислав Трифуновић
16. Ђока Витомировић	36. Душан Узелац
17. Паја Јовановић	37. Пера Јовановић
18. Лазар Драгојловић	38. Петар Отањац
19. Ђока Будимировић	39. Бранко Отањац и
20. Цвеја Јанковић	40. Никола Продановић

5. Петровчић

Тоша Искруљев је забележио да су приликом уласка српске војске у село, становници просто утркивали ко ће њеним припадницима пре похрлити у сусрет, ко ће изненадити лепшим даровима. Сви су се окупили на раскршћу. Војсци је у име народа добродошлицу изрекао учитељ Корнелије Поповић, рођен 1860. године у Сентомашу. Народ је на све начине желео да се нађе војницима, својим сународницима. Радост је, примера ради, поред осталих, исказао и младић Стеван Радишић који је пратио војнике и по суседним селима Бечмену, Дечу и Бољевцима. Тамо су га запазили локални мештани, припадници другог народа. (Радишић је рођен 1895. године у Бечмену. Родитељи су умрли још док је био још мали, па су га отхранили деда Тадија и баба Персида по мајци из Петровчића. Деда Тадија је умро 1910. године па је Стеван остао сам са бабом.)

Када се српска војска повукла, с њом је село напустио и свештеник Милош Поповић, рођен 1872. године. Он је са собом повео и жену Ленку и осморо деце. Стицајем околности, отац Милош и његова супруга преминули су приликом повлачења 1915. године у Црној Гори, а њихова деца су остала у Србији.

Мада је горепоменути Стеван Радишић говорио да ће се повући са српском војском с друге стране Саве, одустао је од те намере на наговор својих ближњих. Првих неколико дана по повлачењу српске војске протекло је мирно, мада су се проносили гласови о зверствима које мађарски војници чине у околним селима.

Једне ноћи око поноћи из правца Деча у Петровчић је стигло неколико кола која су се зауставила пред општинском кућом. У њој су у том тренутку боравили: Живко Прецић, рођен 1899. године, Цвеја Чобановић, редар и Жика Ђурђевић, рођен 1894. године. Међу придодшним војницима био је и један који је донекле говорио српски и они су затеченим мештанима наредили да им доведу председника општине Живка Радосављевића, рођеног 1859. године. Када је овај стигао у општинску зграду, суочио се с претњом да ће, у случају бега Стева Радишића, његова комплетна породица бити убијена.

Радосављевић је помислио да би уз помоћ Румуна Симеона Вале, општинског говедара, који је разумевао мађарски језик, могао да добије на времену. У међувремену, војници су се са редаром Цвејом Чобановићем упутили ка кући Стеве Радишића. Насилно су га пробудили и повели у општину, а тамо је присутне војнике поменути Румун замолио

да младићу поштеде живот. На питање официра шта је по националности, Стева је одговорио да је Србин и то признање било је пресудно да га у следећем трену изведу на улицу пред стрељачки строј. Пре него што су га стрељали узели су му све драгоцености из џепова и ручни сат. Официр је потом одредио петорицу војника да изврше казну стрељања. Пуцали су му у леђа. Затим је Живку Прецићу и Жики Ђурђевићу наређено да са још двојицом сељака ископају раку и сахране страдалника. (Посмртни остаци Радишића ископани су 1916. године и по православном обреду сахрањени на месном гробљу, али споменик том несрећном младићу никада није подигнут).

Ускоро су војници почели припреме за хапшење сељана. У међувремену, поменути Румун је предложио председнику општине да народ хитно донесе у општину послужење за војнике; ракију, вино, шунке, кобасице, млеко, сир и друго. Када је то и учињено, Румун је позвао војнике за трпезу. Ускоро је претерано конзумирање алкохола почело да делује, па су пијани и задовољни војници напустили Петровчић, чији се становници на кратко спасише напасти.

Убрзо, међутим, у току опште депортације сеоског становништва сремских села, и Петровчић је остао пуст. Када су се преживели 25. маја 1916. године вратили у своје село, нашли су пустош, само голе зидове.

Сачувани су делимични подаци о страдању становника Петровчића интернираних у неколико места у Аустроугарској. У матичној књизи умрлих у 1914. уписано је, примера ради, укупно 48 умрлих и сахрањених на сеоском гробљу, где су од редног броја 42. наведена имена седам жртава умрлих крајем године у интернацији, док је за 1915. било чак дванаесторо и почетком 1916. године још двоје, укупно 21 умрли у интернацији.

Рубрике матичне књиге пуне су података који су веома корисни за реконструкцију страдања мештана. За све страдалнике, осим под бројем 20, наведено је да су припадали источноправославној вери. Такође, за готово све покојнике српски свештеници су имали извештаје из интернације, то јест из места боравка и смрти. Поименично, то су били:

1. Анка Јанковић, ратарка, није познато од чега је умрла, сахрањена на гробљу у Сухој Млаки, Допис жупног уреда у Сухој Млаки, број 88/859 од 13. 12. 1914;

2. Цвета Петошевић, ратарка, непознато од чега је умрла, сахрањена на гробљу у Сухој Млаки. Допис жупног уреда у Сухој Млаки од 14. 12. 1914, број III/914/858;

3. Ранко Јанковић, ратар, није познато од чега је умро, сахрањен на гробљу у Сухој Млаки. Допис жупног уреда у Сухој Млаки број III/914/858 од 14. 12. 1914;

4. Душан Славић, није познато од чега је умро, сахрањен на гробље у Сухој Млаки. Допис жупног уреда у Сухој Млаки број III/914/858 од 14. 12. 1914;

5. Илија Грујић, ратар, болест непозната, сахрањен у Миклеушу. Допис жупни уред у Горњој Буковици број III/914/858 од 14. 12. 1914;

6. Лепосава Миличевић, ратарка, рођена 1857. у Вировитици. Извод из жупног уреда у Борову од 24/12 914, лист 18, књига II бр. 84, број обћ/858/914;

7. Никола Пашић, ратар, рођен 1887. године, погинуо као аустроугарски војник 4. октобра 1914. и ту покопан. Допис Осјечког заповедништва број 123/обћ 323/914;

8. Јован Љубинковић, ратар, рођен 1889, погинуо као аустроугарски војник 15. 12. 1914 и ту покопан. Допис Осјечког заповедништва број 123/обћ 323/914;

9. Младен Прокопљевић, ратар, рођен 1871, умро 22. 3. 1914, покопан на месном гробљу у Вараждину. Допис градског поглаварства у Вараждину од 27. 5. 1915. број 1515 кот. Обл. 6043 обћ 1520/915;

10. Иван Бабић, рођен 1883, погинуо као аустроугарски војник. Допис од Осјечког домобранског војништва 22. 2. 1915, број 123/695, обћ 1915;

11. Живко (Живојин) Чобановић, ратар, рођен 1878, непозната болест, сахрањен на месном гробљу у Осијеку. Допис равнатељства обћине у Осијеку од 7. 2. 1915. број 271/558 обћ;

12. Младен Прокопљевић, ратар, рођен 1871, умро 22. 3. 1914, покопан на месном гробљу у Вараждину. Допис градског поглаварства у Вараждину од 27. 5. 1915. број 1515 кот. обл. 6043 обћ 1520/915;

13. Наум Георгијевић, ратар, рођен 1887, умро 6. 5. 1915. и покопан на месном гробљу у Вараждину. Допис градског поглаварства у Вараждину од 7. 5. 1915 број 1602/1964;

14. Тодор Вукасовић, рођен 1858, умро 17. 6. 1915, сахрањен на градском гробљу у Копривници. Мртвачка свједочка Градске болнице у Копривници од 18. 6. 1915, број 373/41/1990 обћ;

15. Крсто Љубинковић, рођен 1864, умро 15. 3. 1915. Мртвачка свједочка жупног уреда у Нађвараду од 15. 3. 1915, број 1967/915;

16. Иво Будиша, ратар, рођен 1887, умро 9. 9. 1915, покопан на месном гробљу у Вараждину. Допис градског поглаварства у Вараждину од 22. 9. 1915. број 3929/2873;

17. Кузман Чобанковић, ратар, рођен 1849, умро 4. 9. 1915, покопан на месном гробљу Хрушница. Допис обћинског поглаварства у Хрушници од 19. 10. 1915 број 3290/3065;

18. Љуба Дабић, ратар, рођен 1854, умро 10. 8. 1915, покопан на месном гробљу Хрушница. Допис обћинског поглаварства у Хрушници од 19. 10. 1915. број 2880/3066;

19. Живојин Стакић, ратар, рођен 1887, умро 27. 10. 1915, покопан на месном гробљу у Вараждину. Допис градског поглаварства у Вараждину од 22. 9. 1915 број 3929/2873;

20. Катица Лукић, рођена 1908, умрла 26. 12. 1915. године, сахрањена на општинском гробљу у Мартињани. Допис Кр. Кот. власти у Лудбрегу од 30. 12. 1915. број 129/140 обћ;

21. Милан Младеновић, ратар, рођен 1834, умро 14. 1. 1916, покопан на месном гробљу у Вараждину. Допис градског поглаварства у Вараждину од 17. 1. 1916. број 306/262 обћ;

22. Лепосава Љубинковић, ратарка, рођена 1895, умрла 14. 2. 1916, покопана на месном гробљу у Вараждину. Допис градског поглаварства у Вараждину од 14. 2. 1916, број 458.

6. Прогар

Када је избио Први светски рат, сви мушкарци старији од 10 година били су потерани изван села да копају ровове за аустријску војску. За таоце су војници изабрали Аћима Николића, ратара, рођен 1852, и Јоцу Косојевића, ратара, рођен 1866. године. Они су одговарали за рад у селу и запрећено им је да ће у случају најмањег изгреда, такав поступак платили сопственом главом.

Приликом мобилизације у аустроугарску војску као привремено неспособан пуштен је кући Раја Јосимовић. Он је у село стигао ноћу. Да би што пре стигао кући, кренуо је преко баште Мите Пуцаревића. Војницима из патроле то је, по свој прилици, неко дојавио па су упали у Пуцаревићеву кућу, истерали га напоље и испитивали да ли је видео српског шпијуна. Када је он одговорио одречно, оборили су га на под и пред члановима породице тукли пушкама и боли бајонетама. Несрећник је ускоро преминуо од задобијених рана.

Средином августа аустроугарски војници су истерали све Србе из њихових кућа и спровели их у Карловчић и Михаљевце. Када су им после две недеље допустили да се врате, затекли су све опустошено и похарано.

Српска војска је ушла у Прогар 6. септембра 1914. године. Остатак народа у селу понашао се достојанствено. Братски је је с њима хтео да подели оно мало хране што му је овде-онде остало, а ови су одмах увидели сву беду која је у том месту владала. Зато су се српски војни-

ци задовољили самим гестом гостољубивости, родољубивим осећањима мештана и љубављу коју су им исказивали.

После одласка српске војске у Прогар су ушли мађарски војници који су убрзо починили свакојака дивљаштва и злочине по селу. Једно од тих страдања илуструје случај Настаса Миличевића, ратара, рођеног 1864. године, оца петоро деце и власника 40 јутара земље, који је био слабовид. Једном приликом његов слуга возио је извесног српског официра у суседно село Бечмен. По табли на колима поједини Немци из Бечмена препознали су чија су то кола и то дојавили Мађарима. Ови су одмах упали у кућу Миличевића, покућтво полили петролом и запалили. Док је кућа горела Настаса су непрекидно батинали. После извесног времена спровели су га у Добановце и у школској башти у групи од 11 Срба стрељали.

Непосредно после тог стрељања, ухапшени су следећи ратари:

1. Драгутин Петровић – Пекић, рођен 1876. године, отац троје деце и власник 15 јутара земље,
2. Стеван Пешкан, рођен 1869. године, отац петоро деце, без земље,
3. Мартин Мелцер, који се издавао увек за Србина, рођен 1871. године, отац седморо деце, без иметка, и
4. Петар Сакулац, рођен 1884. године, отац двоје деце и без земље.

Њих четворицу натерали су да седну у чамац и на другој, србијанској, страни Саве извиде да ли на том простору има српских војника. Када је чамац допловио до средине реке, одмах су на другој страни приметили српске војнике. Да не би били невино страдали од самих тих војника, они су извадили марамнице и махали њима у знак предаје. То, међутим, уочили и мађарски војници па су отворили пушчану паљбу и том приликом усмртили Драгутина Петровића – Пекића и Мартина Мелцера. Када је у тој гужви то видео Петар Сакулац скочио је у реку и држећи се за чамац успео изађе на обалу, али даље од Прогара. Помогло му је и ветровито време које је чамац „усмеравало“ на Сремску страну. Стеван Пешкан био је погођен пушчаним метком у трбух, па је, упркос томе што је успео да се докопа обале, убрзо подлегао ранама.

Потом су мађарски војници ухапсили следеће Србе: Милан Ракић, ратар, рођен 1858, отац двоје деце, без земље, и његов старији син Ђока, рођен 1888. године. Обојицу су одвели недалеко од села и ту их убили, а њихову кућу запалили. Други Миланов син Светозар био је у браку са Анком, римокатоличке вере, која је веома ценила Србијанце. Због сумње да се нашала при руци српској војсци, мађарски војници су је ухапсили и убрзо потом убили.

После тог злочина, ухватили су и Ранка Веселиновог, ратара,

рођеног 1889. године, и убили га, тобоже, због шпијунаже. Стрелан је иза села, под виноградима и ту сахрањен без икаквог знака.

Осам дана после одласка српске војске из сремских села, мађарски војници похапсили су све мушкарце старије од 14 година, одвели их иза села на пољану, на место где би их могли учити и србијански војници и у незнању запуцати на њих. На срећу заточеника та подвала ипак није успела. Мађари су, после дужег чекања, заточенике спровели у Батајницу и ту их држали три дана без хране и воде. Из Батајнице су их депортовали у Инђију, где су их многи тамошњи становници малтретирали и вређали.

Заточени Прогарци радили су три месеца на калдрми. Храна је била некавалитетна и оскудна, а спавали су на голом поду у кући без прозора. Одатле су били интернирани у околину Осијека и Винковаца. Ускоро су им се придружиле и жене и деца доведени из Прогара.

У интернацији је умрло око 100 душа. Они који су се вратили из интернације у село почетком 1916. године нашли су на оскрнављене и опљачкане куће и дворишта зарасла у коров.

Известан број мештана успео је благовремено да побегне преко Саве. Један од њих био је Душан Керечки: после повратка из интернације у Араду био је мобилисан у аустроугарску војску одакле је пребегао у србијанску (у време када је Тоша Искруљев прикупљао грађу за рукопис радио је као општински бележник у Уљми и у Хетиму у Банату). Керечки је као српски добровољац прошао све фронтове (оца су му мађарски војници убили у Прогару).

Многи Прогарци су били од почетка интернације у Араду. Међу њима био је и свештеник Дамјанов, који је успео да преживи ратне страхоте.

7. Сурчин

Пред офанзивом србијанске војске повукле су све аустроугарске јединице, чак и војници који су били стражари у затворима. То су искористили тадашњи затвореници бежећи углавном својим кућама. У Сурчин су 11. септембра пристигли први војници с друге стране Саве. Мештани су их одушевљено дочекали. Војска је, међутим, у селу боравила свега три дана, а потом су уследили велики злочини аустроугарских војника.

Претходно су бројни виђенији мештани отишли са српском војском. То су урадили:

1. Лазар Умилендић, ратар,
2. Лазар Божић, трговац, са супругом,

3. Срета Угриновић, ратар,
4. Сима Вукичевић, ратар, са сином Бранком,
5. Васа Вукичевић, ратар, са супругом и децом,
6. Ђока Вукичевић, ратар, са два сина и снахом,
7. Јуца Мунчан, са супругом и двоје деце,
8. Милан Угриновић, ратар, са супругом и двоје деце,
9. Стеван Пожарев, лекар са супругом, сином и двоје слуга (у време када је Тоша Искуљев прикупљао грађу за рукопис, радио је као лекар у Сурчину),
10. Удовица Зорка Максимовић, учитељица, са два сина и ћерком,
11. Стана Циметовић, са мајком и дететом, и многи други.

После повратка аустроугарске војске, захваљујући оптужбама домаћих Немаца, 17. септембра похапшени су и стрељани следећи Сурчинци:

1. Петар Белаја, ратар
2. Никола Лазих, ратар
3. Петар Јовановић, ратар
4. Иван Лакочевић, ратар, син тамошњег лугара; био је стасит и снажан момак и приликом стрељања био је само рањен, али је то приметио један од војника и бајонетом му прекинуо живот
5. Вељко Белаја, синовац Петров
6. Марко Павковић, лицитарски помоћник
7. Мића Васиљевић, ратар
8. Илија Бокшанов, ратар
9. Чех непознатог имена, радник код бравара Рудолфа Тајса
10. Никола Прибић, ратар, и
11. Тривун Јовановић.

Још пре доласка српске војске, аустроугарски војници су затворили седморо угледних Срба, као и дванаест талаца, међу којима су биле и две жене (Живка Јаношевић и Славка Шиклош). Сви они су лежали у тамници у Мађарској до свршетка рата.

После поменутог стрељања, у затвор је отпремљено још много Срба. Дана 14. октобра отпремљени су у интернацију сви преостали мушкарци изнад 14 година, а после месец дана на ред су дошли и мушка деца испод 14 година и сав женски свет. Тако су сви српски домови остали пусти, а Немци из Сурчина, као и војници, слободно су пљачкали српске куће.

У интернацији се према тим људима поступало нечовечно, сви су били боси, гладни и жедни. Било је случајева да и по шест недеља нису добили ништа више од корице хлеба. У Вараждину, у градској болници

умрло је 40 особа из Сурчина, као и још 300 интернираца из других крајева.

Као илустрација великих страдања Срба из сремских села, а нарочито Сурчина, може да послужи и случај у породици Зорке Павковић, шваље, мајке стрељаног Марка Павковића. Она је била родом из Велике Кикинде. Са супругом је одгајила три сина и три ћерке. Најстарији син Марко, лицитарски калфа, са осталим младићима изашао је пред српску војску и понудио им своје услуге. Када се српска војска повлачила и он је пошао у колони, али се на несрећу вратио кући јер је заборавио да понесе новац и веш. Када је покушао да сустигне српску војску, чуо је од комшија да је аустроугарска војска већ опколила село, па се вратио кући. Слично се десило и његовом другу Илији Бокшану, ратару, који није ни стигао до своје куће већ је свратио до ујака Ивана Мокана. Док је Илија спавао, његова ујна, иначе Мађарица, претресла му је џепове и том приликом пронашла писмо у којем извесни српски официр предлаже извиђање које је Илија требало да обави са Марком Павковићем. Ујна је писмо однела у општину и предала га аустријском официру, Јеврејину. То је било довољно да Марко и Илија буду ухапшени и после саслушања осуђени на смртну казну стрељањем.

Када су затворили Марка, ухапсили су и његовог оца Љубу. Он је из просторије где је био заточен гледао стрељање свог сина и његовог друга. У наступу јада, псовао је војнике. Због тога је био толико тучен да је ускоро умро од последица батинања, али не у свом месту већ у избеглиштву у Старој Пазови.

Кућа Љубе и Зорке Павковић налазила се у близини општинске зграде. Њој је било наређено да кува храну за затворенике. Онога дана када јој је стрељан син, супруг јој је недуго затим изгубио моћ говора, а за убиство сина Марка сазнала је од Тихомира, извесног србијанског војника. Овај јој је открио и да је Марко са другим страдалницима покопан у дворишту општинске куће. Њен врисак привукао је поменутог официра који је, дознавши од кога је сазнала за синовљево смрт, наредио да Тихомира избатинају.

Када се Зорка вратила кући нашла је супруга изнемоглог од пребијања.

После три недеље, на основу дозволе извесног аустроугарског официра српске националности, тела свих стрељаних била су откопана и сахрањена на гробљу. Неколико дана после тог догађаја сви Срби из Сурчина натерани су у прогонство у околна места. Љуба Павковић умро је у Старој Пазови, а удовицу Љубу са осталима потрпали у сточне вагоне. У тој гужви, неко из вагона гурнуо је њеног млађег десетогодишње-

ног сина који је пао и остао мртав на лицу места. Да несрећа буде још већа, и Љубин трећи син страдао је касније под неразјашњеним околностима од извесног младића. Тако је у кући Павковића, као и у многим другим, нестало мушке лозе.

Напомена: Број 1 у рубрици *Извор података* значи:

1. Тоша Искруљев, *Распеће српског народа у Срему 1914. године и Маџари. Са маџарске граница Бајски трокут Сент Андреја, Нови Сад 1936.*

1. Бечмен

Редни број	Презиме, име оца, и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Лауташ Стеван	1859.	рагар	1915, у интернацији у Ђенђешу иза Пеште	1
2.	Трифунковић Љубо	1854.	говедар	1915, у интернацији у Ђенђешу иза Пеште	1
3.	Сремчевић Ђорђе	1874.	рагар	1914, Бечмен, обешен о дуд преко пута куће ковача Хајриха Шнола	1
4.	Добрен Петар	1889.	надничар	1914, Бечмен, обешен о дуд преко пута куће ковача Хајриха Шнола	1
5.	Антонијевић Душан	1871.	(нежења)	1914, Бечмен, стрељан код српског гробљем	1
6.	Радишић Ранко	1873.	рагар	1914, Бечмен, стрељан код српског гробљем	1
7.	Николић Новак	1850.	рагар	1914, Петроварадин, убијен испред камага, ту је сахрањен	1
8.	Жужић Сава				Спомен-плоча
9.	Половић Нићифор				Спомен-плоча

Редни број	Презиме, име оца, и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
10.	Радишић Стеван				Спомен-плоча
11.	Стојановић Душан				Спомен-плоча

2. Бољевци

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Радичевић Илија	1880.	рагар	1914, стрељан у Петроварадину	1
2.	Радичевић Маца - Мања	-	домаћица	1914, супруга Илијина, стрељана заједно са Илијом	1
3.	Радичевић Кумрија	-	домаћица	1914, мајка Илијина стрељана заједно са Илијом	1
4.	(?) Драгутин	1902.	дете	1914, усвојеник Илијин, стрељан заједно са њим	1
5.	(?) Милка	-	служавка	1914, мајка Драгутина, стрељана заједно са њим	1
6.	Царан Живко	1879.	рагар	1914, стрељан у Петроварадину	1
7.	Иванчевић Јован	1877.	рагар	1914, Бољевци, стрељан у дворишту Душана Јеротијевића	1
8.	Иванчевић Сава	1889.	рагар	1914, Бољевци, брат Јованов, стрељан у дворишту Душана Јеротијевића	1

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
9.	Плавчин Јоца	1886.	ратар	1914, Бољевци, стрељан у дворишту Душана Јеротијевића	1
10	Стевчић Миша	1849.	ратар	1914, Бољевци, брат Јовин , стрељан у дворишту Душана Јеротијевића	1
11.	Бастел Антон	1854.	трговац дрвима	1914, Бољевци, умро од последица пребијања од стране Аустријанаца, након повлачења српске војске	1
12.	Романић Милица	1864.	домаћица	1914, Бољевци, умрла од глади и страха	1

3. Добановци

Редни број	Презиме, име оца, и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Ранков Душан	1878.	редар	6. 10. 1914, Добановци, обешен на дуд у црквеној порти	1
2.	Јандрић Милош	-	-	1914, Добановци, стрељан у црквеној порти	1
3.	Врањеш Ненад	1872.	редар	6. 10. 1914, Добановци, стрељан у црквеној порти	1
4.	Живановић Живан	1869.	редар	6. 10. 1914, Добановци, стрељан у црквеној порти	1
5.	Јовановић Никола	1869.	ратар	1914, Добановци, стрељан у цркви	1

Редни број	Презиме, име оца, и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
6.	Мутавцић Чедо	1868.	рагар	30. 10. 1914, Добановци, стрељан на својој ораници	1
7.	Ралић Милан	1868.	рагар	30. 10. 1914, Добановци, стрељан на ораници Чедо Мутавцића	1
8.	Јовановић Војислав Божо	1878.	рагар	30. 10. 1914, Добановци, стрељан на ораници Чедо Мутавцића	1

4. Јаково

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Витомировић Ђорђе	1868.	рагар	14. 10. 1914, Јаково, стрељан у цркви	1
2.	Јанковић Љубомир	1872.	рагар	14. 10. 1914, Јаково, стрељан у цркви	1
3.	Јовановић Павле	1873.	рагар	14. 10. 1914, Јаково, стрељан у цркви	1
4.	Будимировић Ђорђе	1859.	рагар	14. 10. 1914, Јаково, стрељан у цркви	1
5.	Драгојловић Лазар	-	рагар	14. 10. 1914, Јаково, стрељан у цркви	1
6.	Скендерац Стана	1870.	домаћица	14. 10. 1914, Јаково, стрељана у цркви због ношења српске заставе за време боравка српске војске	1
7.	Гомирац Лабуд	-	учитељ у чалми	Јул 1920, Чалма, умро од последица мучења у интернацији и туберкулозе	1

Редни број	Презиме оца и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
8.	Гомирац Јован	-	свештеник у Јакову	Октобар 1920, Јаково, умро након смрти сина Јабуда од последица тешке болести у интернацији у Араду и Копривници	1

5. Петровчић

Редни број	Презиме, име оца, и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Радишић Стеван	1895.	магурант	Октобар 1914, Петровчић, стрељан у центру села	1
2.	Поповић Милош	1872.	свештеник	Страдао 1915. године у Црној Гори при повлачењу са српском војском преко Албаније на Крф	1
3.	Поповић Ленка	-	попадија	Страдала 1915. године у Црној Гори при повлачењу са српском војском преко Албаније на Крф	1

6. Прогар

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Пуцаревић Мита	-	ратар	1914, Прогар, измрцварен кундацима и бајонетима у својој спаваћој соби, после чега убрзо умире од размрскане утробе	1
2.	Миличевић Настас	1864.	ратар	1914, Добановци, крвавог и изнемоглог га стрељали у гомили једнаесторице	1
3.	Петровић – Пекић Драгулин	1876.	ратар	1914, на средини Саве у чамцу, убијен од стране Мађара	1
4.	Мелцер Мартин	1881.		1914, на средини Саве у чамцу, убијен од стране Мађара	1
5.	Пешкан Стеван	1869.	(без земље)	1914, на средини Саве у чамцу, рањен од стране Мађара, заједно са убијеним Драгутином и Мартином. Успео је да се довуче до обале где ускоро умире	1
6.	Ракић Вијоров – Милан	1858.	(без земље)	1914, ван села Прогар	1
7.	Ракић Вијоров – Ђока	1888.		1914, ван села Прогар убијен заједно са оцем Миланом	1
8.	Ракић Вијоров – Анка	-	кројачица	1914, ван села Прогар, Миланова супруга, само зато што је шила кошуље српским војницима	1
9.	Керечки	-	ратар	1914, Прогар, отац избеглог сина Душана, убијен само зато што му је син избегао тортуру	1

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
10.	Веселиновић Ранко	1889.	ратар	1914, ван села Прогар, убијен тобоже због шпијунаже иза села под виноградама.	1
11.	Веселиновић Ђурица				Спомен-плоча
12.	Борош Шандор				Спомен-плоча
13	Познанић В. Влада				Спомен-плоча
14.	Ердељан Вела				Спомен-плоча

7. Сурчин

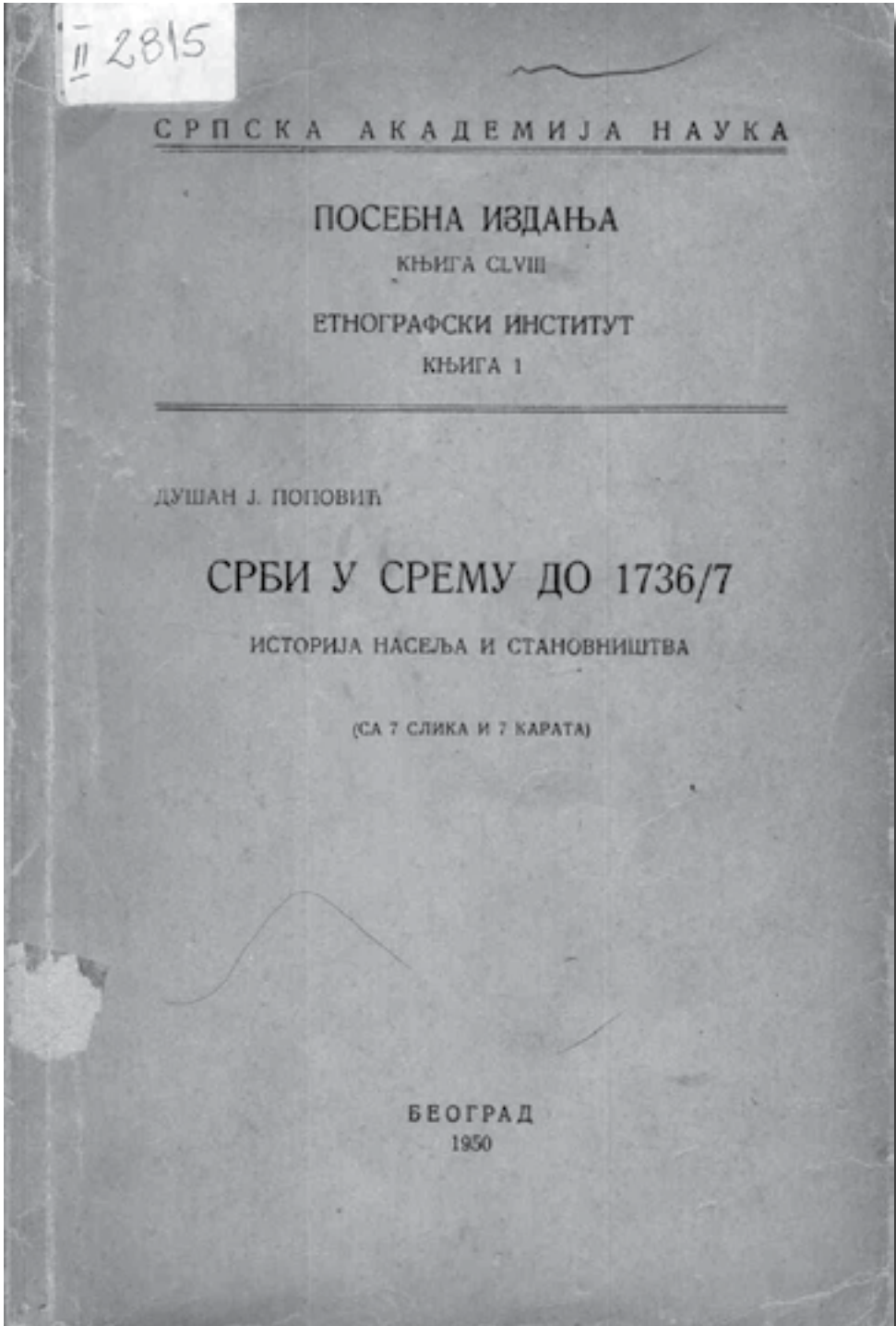
Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Бокшан Илија	-	ратар	17. 10. 1914, Сурчин, стрељан у дво-ришту општинске зграде због писма у делу кога је његова ујна предала аустријским официрима	1
2.	Павковић Марко	-	ратар	17. 10. 1914, Сурчин, стрељан у дворишту општинске зграде заједно са Илијом, јер су проглашени србијанским шпијунима	1

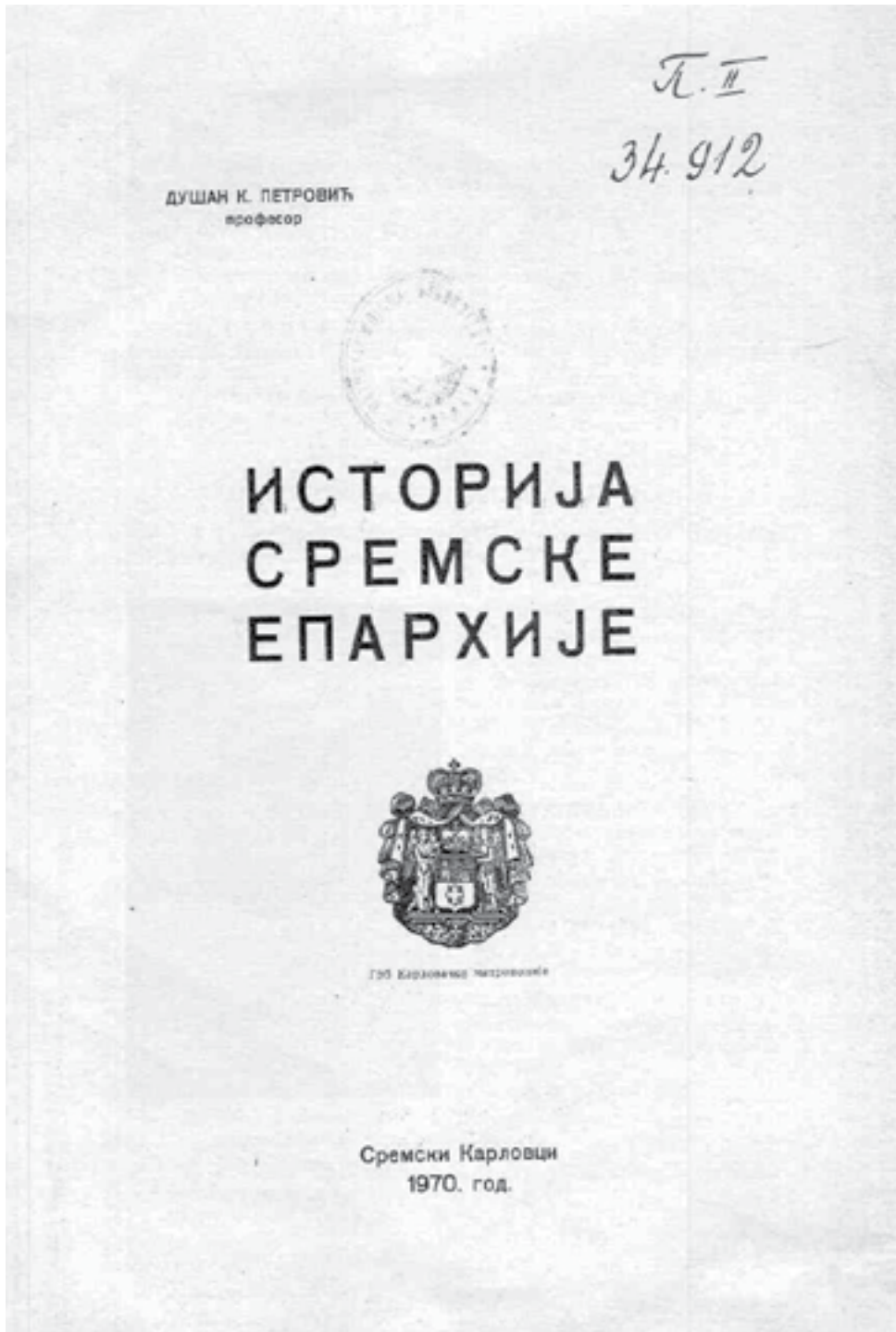
Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
3.	Павковић Љубо	-	ратар	29. 11. 1914, Стара Пазова, отац Марка, умро због последица пребијања и тешких озледа које је задобио након стрељања сина. Присуствовао је његовом стрељању и том приликом је псовао извршитеље након чега је одведен у затвор Стара Пазова	1
4.	Павковић	-	дете (10)	8. 10. 1914, Сурчин, при укрцавању у сточне вагоне Сурчина ради интернације, неко га је кроз врата гурнуо и том приликом је погинуо. Најмлађи Љубин син	1
5.	Белаја Петар	-	ратар	17. 10. 1914, Сурчин, стрељан у дворичку општинске зграде на основу потказивања Немаца из места	1
6.	Лазић Никола	-	ратар	17. 10. 1914, Сурчин, стрељан у дворичку општинске зграде на основу потказивања Немаца из места	1
7.	Јовановић Петар	-	ратар	17. 10. 1914, Сурчин, стрељан у дворичку општинске зграде на основу потказивања Немаца из места	1
8.	Лакочевић Иван	-	кројач	17. 10. 1914, Сурчин, стрељан у дворичку општинске зграде на основу потказивања Немаца из места	1

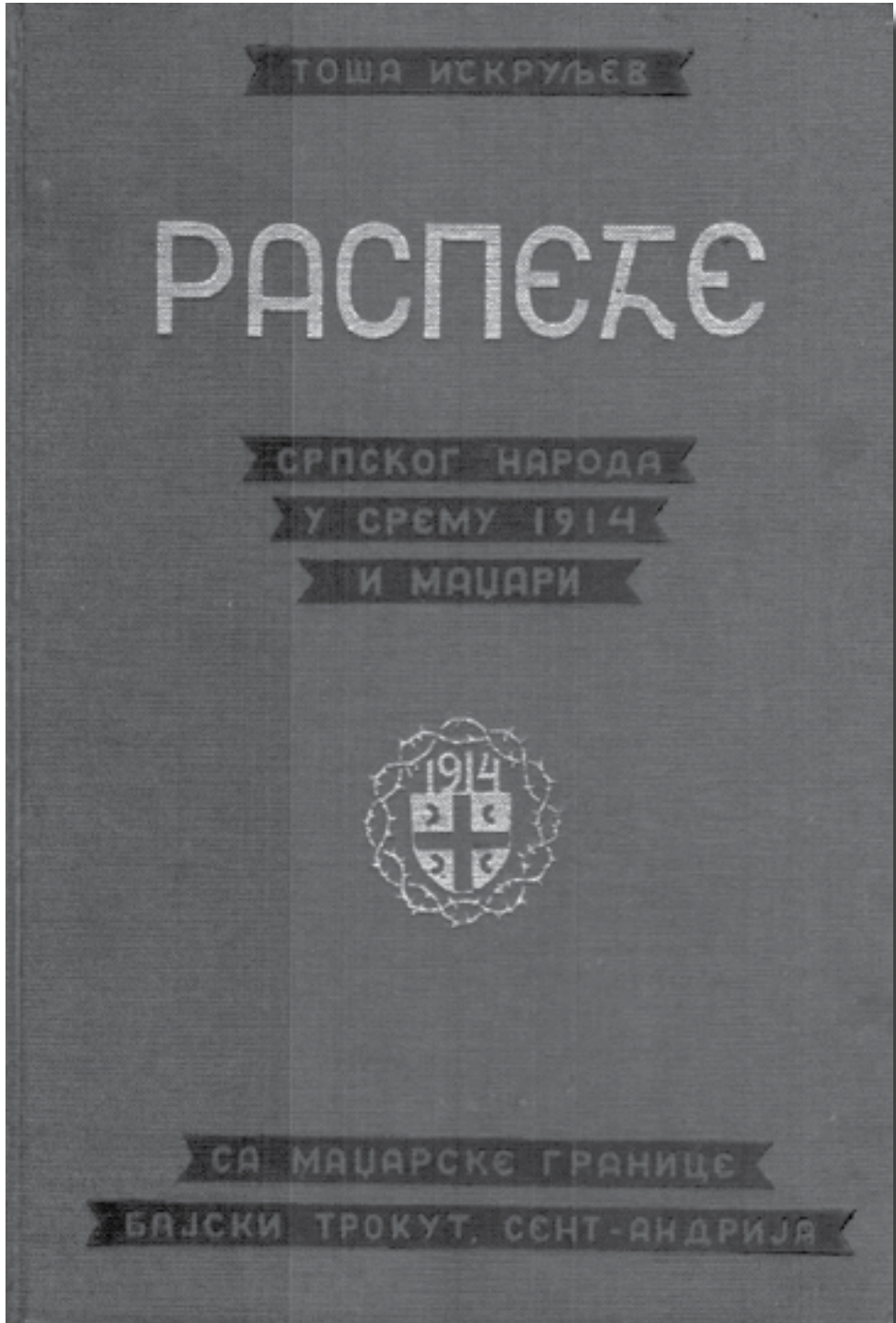
Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
9.	Белаја Велько	-	ратар	17. 10. 1914, Сурчин, стрељан у дворишту општинске зграде на основу потказивања Немаца из места	1
10.	Васиљевић Мића	-	ратар	17. 10. 1914, Сурчин, стрељан у дворишту општинске зграде на основу потказивања Немаца из места	1
11.	Један Чех	-	слуга	17. 10. 1914, Сурчин, стрељан у дворишту општинске зграде на основу потказивања Немаца из места	1
12.	Прибић Никола	-	ратар	19. 10. 1914, Сурчин, стрељан у дворишту општинске зграде на основу потказивања Немаца из места	1
13.	Јовановић Триван	-	ратар	17. 10. 1914, Сурчин, стрељан у дворишту општинске зграде на основу потказивања Немаца из места	1
14.	Лакочевић Иван	-			Спомен-плоча
15.	Лакочевић Живко	-			Спомен-плоча
16.	Гогоић Н. Сава	-			Спомен-плоча
17.	Хркман Михајло	-	ратар	Од 16. до 19. 8. 1914. у првој бици Првог светског рата	Спомен-плоча

Жртве рата:

Место	Број жртава	Умрли у изгнанству	Укупно
Бечмен	11	нема података	11
Бољевац	12	нема података	12
Добановци	8	9	17
Јаково	42	нема података	42
Петровчић	3	21	24
Прогар	14	нема података	14
Сурчин	17	нема података	17

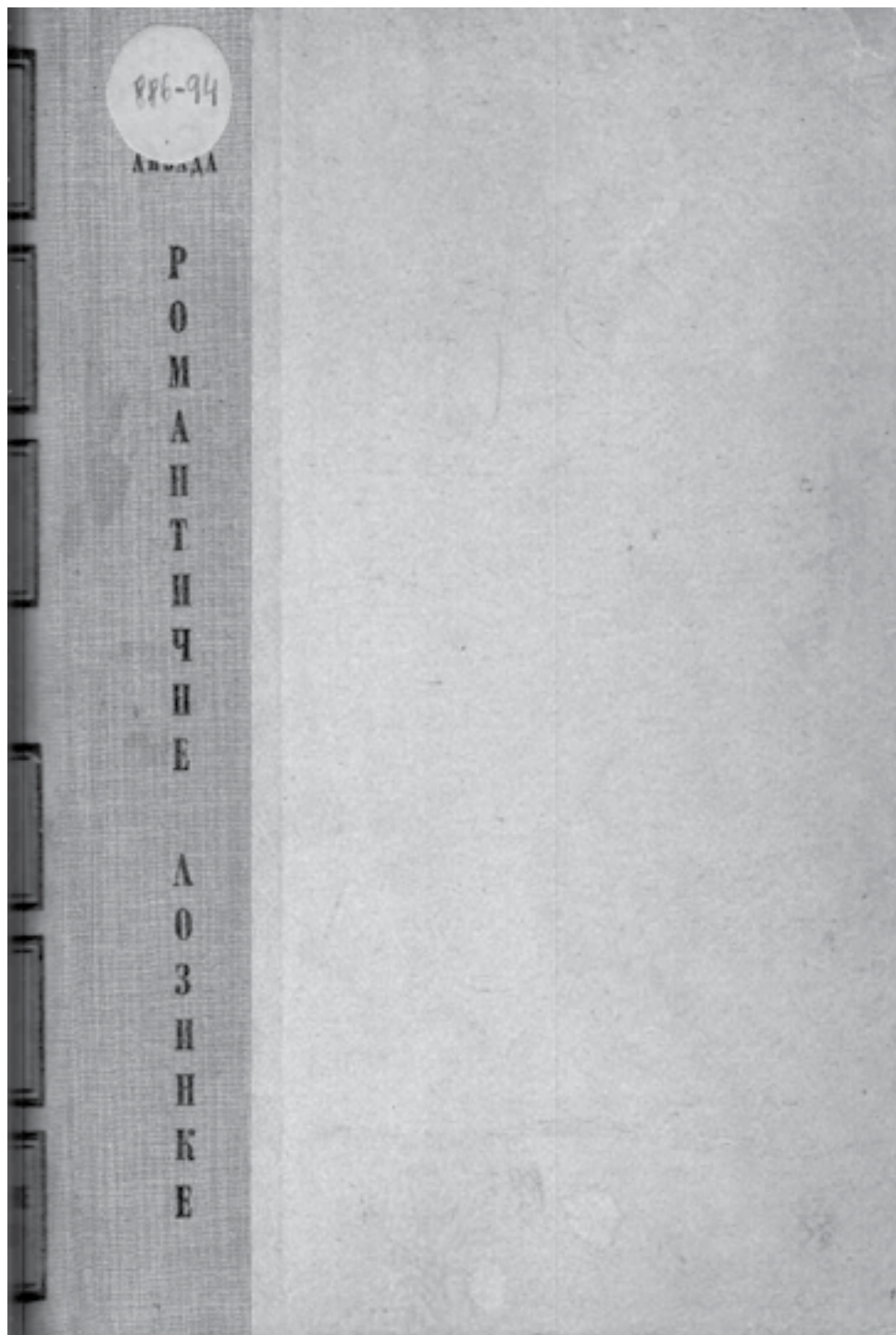
ДОБРОВОЉАЧКИ ГЛАСНИК

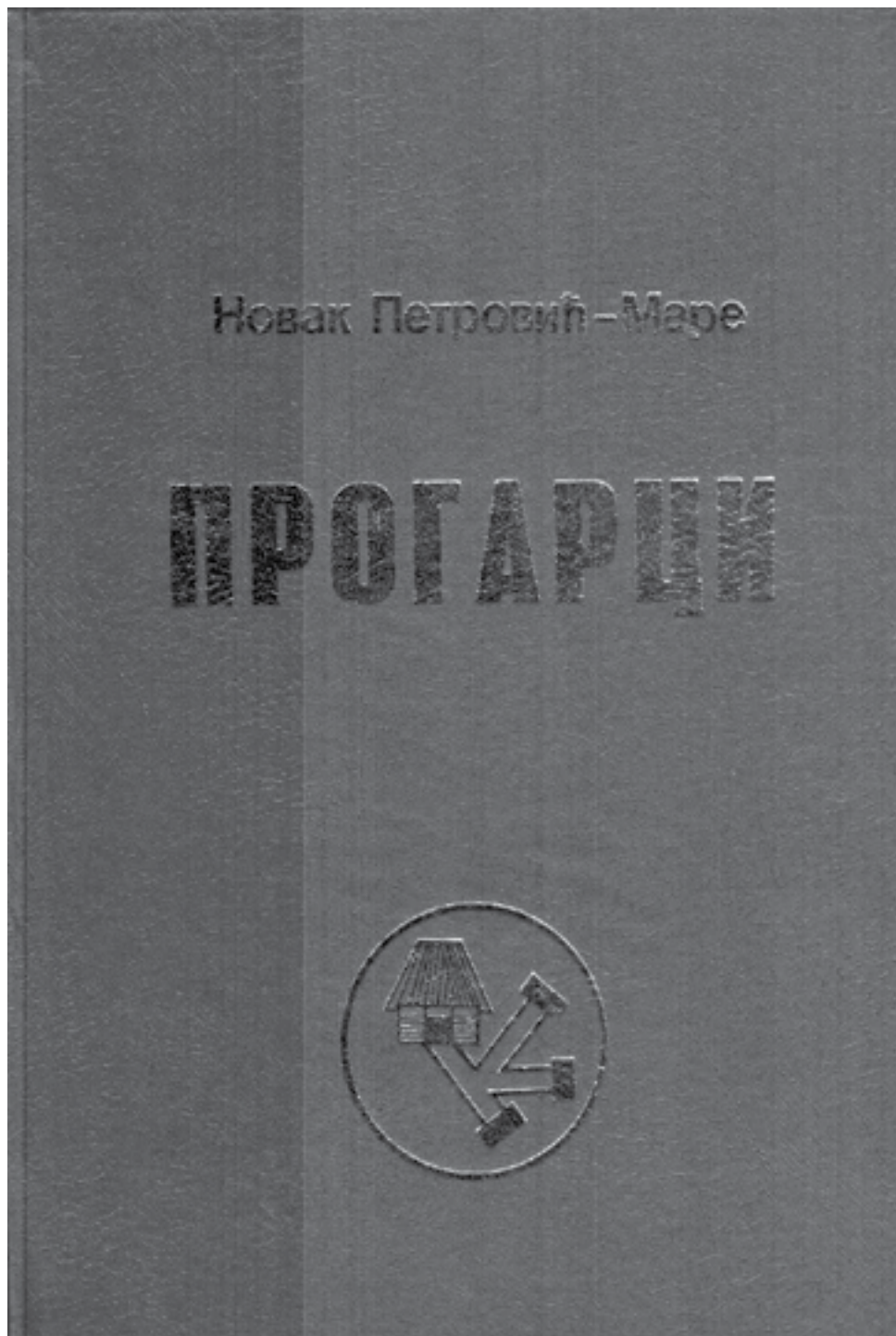
Број 27 Година XVI

Јун 2006.

ОРГАНИЗАЦИЈЕ САВЕЗА РАТНИХ
ДОБРОВОЉАЦА КРАЉЕВИНЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ 1928–1941. ГОДИНЕ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГРАД БЕОГРАД
ГРАДСКА УПРАВА ГРАДА БЕОГРАДА
СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА УПРАВУ
Број: XI-01-031-124/2017-09.06.2017.године
Београд, Краљице Марије број 1/V

Секретаријат за управу Градске управе града Београда, на основу члана 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/2016), члана 6. Закона о заштити података о личности („Службени гласник Републике Србије“ бр. 97/2008,104/2009), а у вези са чланом 6. став 2. и 4. и чланом 41. Закона о матичним књигама („Службени гласник Републике Србије“, бр. 20/2009 и 145/14), тачком 85. Упутства о вођењу матичних књига и обрасцима матичних књига („Службени гласник Републике Србије“, бр. 109/2009, 4/2010, 10/2010, 25/2011, 5/2013 и 94/2013) и на основу члана 39. Одлуке о Градској управи града Београда („Службени лист града Београда“, бр. 126/16 и 2/17), решавајући по захтеву Фабијанец Фрање из Новог Београда, улица Нехруова број 44/7, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДОБРАВА СЕ Фабијанец Фрањи из Новог Београда, улица Нехруова број 44/7, да у сврху писања књиге на тему жртава свих ратова на територији Градске општине Сурчин, изврши увид у матичне књиге рођених, венчаних и умрлих које се воде за град Београд, матично подручје Сурчин.

Увид у матичне књиге и списе може се вршити до 31.07.2017.године.

Образложење

Секретаријату за управу Градске управе града Београда, обратио се Фабијанец Фрањо из Новог Београда, улица Нехруова број 44/7, са захтевом да му се одобри увид у матичне књиге рођених, венчаних и умрлих које се воде за град Београд, матично подручје Сурчин. У захтеву је наведено да је увид у матичне књиге потребан ради прикупљања података о жртвама ратова, у сврху писања књиге о жртвама свих ратова на територији Градске општине Сурчин.

По члану 2. Закона о заштити података о личности („Службени гласник Републике Србије“ бр. 97/2008,104/2009), приликом обраде података неопходно је да се сваком физичком лицу обезбеди остваривање и заштита права на приватност и осталих права и слобода, а члан 6. истог закона предвиђа могућност да се подаци прикупљени и обрађивани у друге сврхе могу обрађивати искључиво у историјске, статистичке или научноистраживачке сврхе, ако не служе доношењу одлука или предузимању мера прена одређеном лицу, уз обезбеђивање одговарајућих мера заштите.

Такође, чланом 41. став 1. Закона о матичним књигама, („Службени гласник РС“ бр. 20/09 и 145/14), прописано је да ће се увид у матичне књиге, као и списе на основу којих је извршен упис у матичне књиге, дозволити лицу на које се ти подаци односе, члану његове уже породице, усвојитељу или старатељу, а другим лицима на начин и под условима утврђеним законом који уређује заштиту података о личности и законом који уређује права на приступ информацијама од јавног значаја.

**ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ
1941–1945.**

1. Бечмен

По капитулацији и слому Краљевине Југославије у Земунском срезу први који су приграбили власт били су „културбундовци“, припадници немачке националне организације у црним униформама, због чега су их у народу прозвали „Црне Швабе“. Те Швабе насељене су на помезутом подручју после 1867. године, а први помињани међу њима био је Карл Сорг, по занимању зидар.

Као окупаторски властодршци најгоре су се показали челни културбундовци и међу њима припадници породице Сорг, као и Филип и Јакоб Бауер. Јакоб, иначе пољар, одраније је био познат по злу.

Тешко је казати када су тачно комунисти започели организовање својих органа власти (народноослободилачки одбори). Прилике су биле сложене и због чињенице да је у селу Јакову било стационирано око 200 немачких војника, међу којима је било и домаћих људи. Народнослободилачки одбор за село Бечмен формиран је у Јакову. За првог председника изабран је Душан Новаковић, обућар, а за секретара Милутин – Мило Димитријевић, тадашњи службеник у општини. Чланови одбора били су Душан (Ранко) Новаковић, Милутин (Владимир) Димитријевић, Светозар (Иван) Ћосић, Станко (Лазар) Поповић, Ранко (Ђока) Воденичаревић (Поповић, Ћосић и Воденичаревић бавили су се земљорадњом). Одбор је функционисао на сличан начин као и онај за Јаково. Срески комитет Комунистичке партије Југославије је 1943. формирао прву партијску организацију у селу а потом и организацију комунистичког подмладка СКОЈ (Савез комунистичке омладине Југославије). За прве секретаре именовани су Коста Ћосић и Десанка Новаковић.

Најпогубнији ратни период за становнике Бечмена започиње пролећем 1943. и потрајаће до пролећа 1944. године. Тада је само у Сабирном логору Земун, касније познатијем под именом Сајмиште), страдало више од 30 Бечменаца. Последњих месеци 1943. године из сремских села је у партизане отишло 15 мештана а следеће 19. Подсећамо да су у борби њих 13 дало свој живот (Ђуро Ловада, *Романтичне лозинке*, Сурчин 1972).

Страдања неколико становника Бечмена ваља посебно издвојити.

С пролећа 1944. године у то село у посету супрузи Адама Балаша (који се, узгред буди речено, још пре рата изгубио у непознатом правцу и наводно страдао 1945. године као партизан), стигла је њена мајка из Бољеваца са унуком од друге ћерке, удате у Бољевцима. Ухапсили су

је и унуку с којом је дошла, као и Балашеву супругу са малим дететом у наручју и све их одвели у башту недалеко од касарне, где су их након мучења стрелићали.

У лето 1944. године председник општине Стефан Сорг позвао је Јову Вујадиновића да му, тобоже, сложи сламу, јер се овај истицао као мајстор у том послу. Непосредно потом Вујадиновића су на пољу опколили и ухапсили и затим депортовали у рудник Трепчу, где је касније и страдао.

Такорећи једногласно опредељивање Срба на подручју Бечмена да стану на страну партизана „реметица“ су два случаја. Међу мештанима није било присталица четничког покрета, али су браћа Ђурић, Душан и Богдан, словили као сарадници окупатора, док је један једини Румун који је живео у том месту, Илија Торба, чим се немачка војска појавила одмах ступио у њене редове где ће и остати све до погибије, крајем рата.

Занимљиво је и да је један бечменски мештанин, по националности Немац, приступио партизанима. Он је на партизанску страну прешао 1944. године са камионом и извесном количином оружја. Звао се Франц Војбергер, а о његовој судбини више се не зна ништа.

По злу у ратним годинама остаће упамћен Филип Бауер, у младости изучени машиниста за вршалице, касније кафеџија, а у злоделима није заостајао ни председник општине Стефан Сорга за кога се међу народом говорило да је „раван керу“.

Средином октобра 1944. се називао крај рату и страдањима становника тог краја. Последње „славље“ Шваба за богатом трпезом у селу организовао је председник општине Стефан Сорг, али је окупљање ипак прошло готово тужно и без здравица. Остало је забележено да је сутрадан, пред само повлачење окупатора, поменути Сорг саопштио Вујадиновићу да му поклања сву своју покретну и непокретну имовину.

После повлачења Немаца у село су ступили четници, али се нису дуго задржали. За њима су, наиме, стигли партизани, а сукоб те две групе имао је за последицу 10 „случајних“ жртава.

Најстарија мушка жртва био је Паја (НН) Јовановић, рођен 1872. а убијен у Земуну 1944, а најмлађа, Стеван (Адам) Балаш, рођен 1944. и убијен исте године.

2. Бољевци

Последице пораза Југословенске краљевске војске и капитулације земље нису се тако драстично осетиле у Бољевцима као што је то био

случај у другим местима где је било домаћих Немаца или Хрвата. Село је бројало око 3.420 становника – 1.587 Срба, 1.356 Словака, 25 Цигана, 14 Немаца (сељака је 3.156, радника 215, а интелектуалаца 40).

После капитулације, велики број припадника дотадашње регуларне војске отеран је у заробљеништво. Међу заробљеницима била су и 24 мештанина Бољеваца. После рата кућама су се вратила 22; један (Паја Анице Уторник) остао је, колико је познато, у Немачкој, а други, Срета Живка Царан, погинуо је у Немачкој.

Бечменски Немци су у том периоду задавали бриге и страх становништву Бољеваца. Прве ратне године у представнике нове власти Срби су гледали неповерљиво, док су Словаци, примера ради, следили препоруке свог свештеника. Преломни тренутак десио се оног дана када су челници Независне Државе Хрватске започели регрутацију за своју војску. Најгласнији у свом противљењу таквим активностима био је Мика Јовановић, студент, син учитеља у Бољевцима (у месту су тада постојале две српске и једна словачка школа). Кратким говором позивао је мештане на устанак истичући да не би требало да чекају ни један тренутка да се одупру наступајућем злу. Иступ Мике Јовановића и озбиљност ситуације резултирали су повлачењем у илегалу великог броја младића који су присуствовали говору Јовановића, пошто им је у свом обраћању обећао „везу“ за организовано супротстављање окупатору. На пролеће 1942. године та група младића положила је партизанску заклетву код Шућурове крушке.

Одласком те групе „на терен“, у самом селу почела је да се одвија и жива активност на формирању скојевске и партијске организације. За то је била задужена придошла Марина – Плава Главашки. Од осталих који су се у томе ангажовали помињу се Ђура Бусић, Илија Вукотић, Раја Ранков, Конрад Заславски и други. Истовремено, избила је жустра полемика између учитеља Милана Јовановића и сина му Мике о томе да ли се треба прикључити четничкој организацији преко реке Саве или партизанским јединицама, да би на крају превагнуо синовљев став да је боље придружити се Народноослободилачком покрету.

Крајем 1942. почиње формирање антифашистичке и народноослободилачке организације; борбене десетине деловале су и развијале се и 1943. године.

Иако се инсистирало на строгој конспирацији ипак је дошло до „провале“ акције о спречавању откупа кукуруза планиране за 27. март 1943. године. Захваљујући извесном Јеврејину који је радио на откупу кукуруза за млин и магацин, у чије руке је доспело писмо у којем се разматрао план те операције. Уследила су хапшења и прве репресалије,

одвођење људи у затвор у Земуну, потом у логор Сајмиште. Многи су отерани и у Аушвиц и друге немачке логоре.

У другој по реду рацији од 17. јуна 1944. године, због издаје помемнутог Јеврејина по достављеном списку ухапшен је и отеран у логоре 41 мештанин, а међу њима и Душица Ранков, секретар СКОЈ-а (страдала је у логору Земун – Старо сајмиште) и Милутин Зубовић, председник СКОЈ-а (погинуо у НОБ-у у Босни).

На другој страни присталице четничког покрета такође су се активирали; мада нису имали свој илегални одбор, држали су чврсту везу са истомишљеницима на подручју Бежаније, Батајнице и у другим четничким центрима у Посавини. У једном од оружаних напада четника из Србије на Срем, на мети се нашло и село Бољевци. Том приликом заклани су Рада и Драгица Стојановић, Сулејман Алибабић и неколико других мештана (за које не постоје прецизни подаци).

Почетком 1943. године Словаци почињу да приступају Народноослободилачком покрету, предвођени својим свештеником Карсом. У подршци партизанском покрету истицале су се две породице Словака – Бенко и Икер, подневши већи број жртава.

Крајем 1943. и јануара 1944. године, после мобилизације нових бораца за одлазак у партизане, Народноослободилачком покрету је приступило 30 омладинаца и 15 омладинки, а крајем јануара још 45 омладинаца и 10 омладинки; укупно 100 њих.

Септембра и октобра 1944. године ослобођена је територија скоро целог земунског и делом румског среза, изузев Сурчина, Добановаца и Бечмена; та места су ослобођена после Београдске операције.

3. Добановци

Између два светска рата у овом селу заједно су живели припадници три народа: Срби, Словаци и Немци, а поред њих и „домаћи“ Цигани. Може се рећи да је то било село веома марљивих земљорадника а у стваралаштву и производњи Немци су словили за узор. Словаци су такође освитали и омржавали на њивама, док су Цигани, после сваког славља, у ситне сате разбијали „помрчину“ распеваном жицом на тамбури, једни бећарцем и потакнутим срцем, тмину су користили за међусобне обрачуне.

Непосредно пред окупацију 1941. године, број становника није прелазило 4.000; сељака је било 3.850, радника 110, а остали су убрајани у интелигенцију. По националности, Срба је било 2.865, Немаца 560,

Словака 450, Цигана 90 и осталих укупно 33.

Одмах по окупацији села домаће Швабе су преузеле власт и довеле са стране Немца Фукса за бележника. Словаци су били збуњени таквим поступком и досадашњи добри комшијски односи нагло су захладнели.

Мештани су од новопостављених власти били малтретирани на разне начине: одузимане су им запрега, свиње и живина, оптерећивали су их разним дажбинама, и хапсили су их и за најмање ситнице. Због таквих поступака из дана у дан је расло огорчење омладине и народа села Добановаца које ће касније прерасти у различите форме отпора окупаторима.

Из села Добановци заробљено је 53 војника Југословенске краљевске војске. Кућама су се вратило њих 49, док су тројица, Момир Владе Брањеш, Цвеја Мите Вуковић и Бранко Жике Стојчевић, умрла у логору, а Жика Душана Чизмић је остао по окончању рата у америчкој зони подељене Немачке.

Уз акције прикупљања оружја и друге помоћи за партизане, извођене су и диверзије у знак отпора окупаторима, рецимо, сеча бандера за довод струје од Добановаца до Сурчина. То је било дело омладинаца из Добановаца, а не 150 партизана, како је после тога кружила вест међу жандармима у Сурчину. Са оборених бандера омладинци су исецали жицу, намотавали је у клупчад и односили на договорено место. Остала је упамћена и још једна предузета акција – паљење зграде општине; та акција је само делимично успела, али је њоме обезбеђен велики број комада оружја, радио апарата и другог материјала.

Како је време одмицало, уз омладину и активисте све већи допринос у борби против окупатора давали су и други становници села, што кроз акције у самом месту и околини, тако и одласком у партизане. На крају 1942. године, 100 активиста се сврстало међу партизанске присталице, а сматра се да их је било још толико непребројаних који нису наведени именом и презименом, да би 1943. године у селу било 325 борбених активиста и приближно исто толико њихових следбеника. Више од 140 бораца из овог села евидентирано је у партизанским јединицама, 26 их је погинулих у партизанским јединицама а 10 их је страдало као жртве терора.

У периоду 1944–1945. године број активиста и бораца се попео на 357 а цело село је било на ногама у отпору окупаторима. У том период 92 мештана су дали живот за слободу – 73 погинула бораца у Народно-ослободилачкој војсци и 19 жртава фашистичког, усташког и четничког терора.

4. Јаково

Непосредно пред избијање рата и окупације Југославије, Јаково је бројало 1.890 становника: сељана је било 1.791, радника 126, а интелектуалаца 15-ак. По националности Срба је било 1.575, Цигана 79, Немаца 16, Словака шесторо и 33 припадника других националности.

Април 1941. године протекао је, очекивано, у збуњености народа. Бивша Југословенска краљевска војска се повукла, а поједини мештани су самоиницијативно купили наоружање остало иза њих. Тада је на одмор у село Јаково стигло 4.000 немачких војника и свака кућа је морала да храни бар десетак њих. Тако је било до напада Немачке на СССР 22. јуна, када су поменути немачки војници упућени на Источни фронт.

На самом почетка рата, то јест окупације Југославије, Јакова заробљено је било 55 војника Југословенске краљевске војске из Јакова и они су отерани у заробљеништво – 49 војника се касније вратило својим кућама, док су петорица умрли (Богољуб Добрић, Живко Крижан, Бранко Мирковић, Ранко Недић и Михајло Панајотовић), док је Богољуб Отањац после рата остао у подељеној Немачкој.

Као и у друга сремачка села и овде су ради агитације и припреме за Народноослободилачки покрет у село долазили Драган Рањпрехт и Ђуро Ливада. Њима се придружује и Бранко Плећаш Лептир. У селу су се у том периоду активирали омладинци, посебно су помагали фудбалери. Емилу Панићу, који се ангажовао да прикупи остављено оружје после одласка бивше Југословенске краљевске војске помагали су омладинци да то склони у старе војничке ровове.

До краја 1942. године формирани су активи и организације СКОЈ-а, КПЈ, жена и месног Народноослободилачки одбор (НОО). У септембру је основан актив од десет омладинаца који постају чланови СКОЈ, док је у новембру формиран Актив жена са седам чланица, у чему је значајну улогу одиграла Мирослава Медић. Децембра 1942. године основана је ћелија КПЈ од три члана – Миленко Бекић, Мирослава Медић и Бошко Панић. Уз ћелију су постојали актив и кандидатска група.

Августа 1942. године формирана је и месна десетина, у којој се заклетва полагала пред Емилом Панићем.

Основни задатак формираних актива, одбора и организација био је прикупљање свеколике помоћи за Народноослободилачки покрет и припрема чланова за одлазак у партизане. Спровођене су и акције ликви-

дирања појединаца за које је било утврђено да су се сврстали на страну непријатеља, а први је ликвидиран Рудолф Тајз.

Иако су се активисти држали строге дисциплине и конспиративности у раду, забележене су и „провале“ које су доводиле до спровођења рација по селу и одвођење људи у логоре Земун (Сајмиште), Осиек или њихове депортације у слична заточеништва у Немачкој. У априлу је непријатељска војска упала у село и одвела више од 100 сељана, мушкараца и жена у логоре.

Велика трагедија задесила је село 1. октобра 1943. године на двогодишњицу скупа првих агитатора, односно годишњицу оснивања првих народноослободилачких организација и акције паљења општине. У село је тог дана бануо Мартин Волф који је са 200 усташа натерао целокупно становништво у црквену порту да би присуствовали ликвидацији 20 мештана Јакова претходно доведених из логора Земун (Сајмиште).

Сећање Зорице Крстоношић забележио је Ђуро Ливада у својој књизи: „Исто тако потребно је истаћи да су 1. октобра 1943. године, са Сајмишта из логора доведени 20 наших људи и да је дотерано цело село у порту. Ових 20 људи били су поређани поред зида. Прву су убили групу од десет, па су онда довели других десет и преко оних убијених побили ове. Када су их убили онда су ишли од једног до другог и прегледали дали су мртви и ако је неко показивао знаке живота био је докусурен из пиштоља. Када су све побили онда су викнули: Бежите, иде војска која ће да коље. Ту је настао један страховит врисак и цика.“

Тим чином спровођења одмазде над заточеницима требало је да застрашити читаво село.

Данас, преко пута црквене порте, на прочељу куће стоји спомен-плоча са уклесаним именима и презименима стрељаних и годинама њиховог рођења и смрти.

Особе чија су имена уклесана на споменику и спомен-плочи страдале су као жртве фашизма, осим Јанковић Н. Тривана, који је преживео стрељање и после преминуо природном смрћу. Због тога се његово име није нашло ни у једној од појединачних пописних листа.

Крајем 1942. године, у селу је било више од 100 активиста и бораца, не рачунајући оне који су прешли на територију у границама тадашње Србије. У партизане је те године отишло 34 бораца.

Број оних који се прикључују Народноослободилачком покрету расте на 268 – њих 88 бораца и 180 су активисти. Према доступном списку, у партизане је отишло 88 особа: осам их је погинуло у борби, док је осталих 80 страдало у нацистичком, усташком и четничком терору.

Крајем 1944. године, 130 активиста и бораца иде у сусрет победи.

Са тог списка у партизане је отишло 32 људи. До краја рата 82 су погинули на бојишту, док је у логорима страдало 62 особе.

5. Петровчић

У селу Петровчић уз већинско српско становништво (880), живело је 39 Цигана, четворо Немца и шесторо осталих; укупно 937 становника, од којих би се 14 особа могло уврстити у сеоску интелигенцију.

После капитулације Југословенске краљевске војске, у заробљеништво је одведено и 18 војника родом из Петровчића. После рата вратило се њих 13 док су преминули Жарко (Љубо) Бабић, Славко (Жика) Војиновић, Славко (Жика) Вујовић, Иван (Бранко) Ђак и Илија (Илија) Ђурић.

Од самог почетка рата све значајније активности у селу на пружању отпора окупатору предводио је учитељ Душан Вукасовић – Диоген. Он се 1941. године ангажовао у Петровчићу, поред већ једне успешне, створе и нове организације за помоћ Народноослободилачком покрету, а не да се сељани поведу за четничким јединицама.

У тим активностима нарочито се инсистирало на конспирацији, на рођачким везама и поштовању сеоских обичаја, па су у почетку одвојено почеле да делују две групе СКОЈ-а; младиће је инструкисао Раде Панић а девојке Љубица Станимировић из Крагујевца, иначе свастика учитеља Вукасовића. Боравила је у селу под изговором да је дошла у посету сестри, али је стварни разлог, у ствари, била раније расписана потерница за њом у родном месту. Учитељ Вукасовић радио је са старијим светом. Због својих активности често је позиван на разговоре у команду домобранске сатније, смештену поред саме месне школе. У таквим околностима упознаје двојицу бојовника, чак склапа и пријатељство с њима и добро је упознао и остале припаднике те формације, све с циљем да се домогне њиховог наоружања. То му је на крају и успело јер је двојицу поменутих бојовника наговорио да побегну из зграде сатније са минобацачем, пушкомитраљезом и сандуком бомби и муниције.

Да би расветлили тај случај у село су упућена шесторица жандарма. Вукасовића позивају у општину и саопштавају му да треба са њима да пође у Земун. Он ће на то хладнокрвно затражити да оде до куће да се пресвуче и узме документа, што му је и допуштено. Наравно, није се вратио. Нису га пронашли, иако су убрзо стигли припадници Гестапоа у пратњи камиона пуног војника.

У село су долазили и чланови Среског комитета из Земуна, Пал

Шоти и Урош Остојић ради растурања летака и прикупљања разних информација. Веза је одржавана са Земуном, Карловчићем и Дечом. На придобијању симпатизера за Народноослободилачки покрет се радило из дана у дан, па је у таквим околностима јуна 1942. године основана прва организација СКОЈ-а. У јулу је изведена акција паљења зграде општине у којој је учествовало 10 омладинаца предвођених учитељем Вукасовићем.

Први секретар СКОЈ-а био је Раде Панић, а после њега Драгутин Бабић (погинуо у Бојчину) и други. Актив жена формиран је у августу 1942. године под руководством Зоре Сурић Јелице. Када су се у новембру окупаторски војници повукли из села формиран је месни Народни фонд, који се старао бринуо за исхрану. Први председник је био Раде Чурћин.

У Петровчићу се 1942. година завршила тако што је село такође било потпуно слободно; у месту је и у агитаторским активностима учествовао одбор Народног фронта, уз јаку организацију СКОЈ-а од 20 чланова, Одбор АФЖ-а и десетину као остатак месног батаљона.

У селу је била активна и тзв. кандидатска група из које је фебруара 1943. године настала партијска ћелија Комунистичке партије Југославије, са шест чланова. У њој су биле три жене, међу којима се посебно истицала Јелка Љубинковић, секретар паријске организације током рата.

Уследиле су акције – сечење бандера за пренос струје ради онеспособљавања далековода, рушење пруга, сачекивање воза „фире“ на релацији Батајница-Бољевци, паљење жита прикупљеног за потребе немачке војске – реализацијом таквих задатака укључили су се омладина и већ формиране организације за отпор окупатору.

Јула 1944. године село је опкољено од хрватских јединица после дужег мирног периода и том приликом су у логоре одведене 84 особе. Непријатељ у селу, иначе, није обичавао да дуже борави, већ је, с временом на време, организовао изненадне упаде.

Крајем 1942. године око 20 активиста, скојеваца и омладинаца планирало је пребацивање у партизанске јединице, а 1943. године им се придружило чак 30 комуниста и одборника – 35 особа се укључило у партизанске јединице, а 25 их је пало за слободу. Године 1944/1945. из Петровчића 148 особа се нашло у строју ослобођења, а 90 њих се борило са пушком у руци. У том строју страдаће 36 бораца и 27 жртава фашистичког, усташког и четничког терора.

У знак захвалности и сећања на жртве у Другом светском рату, који су своје животе положили на олтар слободе, на кући Жарка Вукасовића, земљорадника, откривена је спомен-плоча.

6. Прогар

Непосредно пред избијање рата и окупације Југославије, у Прогару је по попису Оружничког вода у Земуну живело укупно 1.839 становника у 453 домова –1.706 Срба, 60 Немаца, 19 Хрвата, 37 Мађара, 10 Чеха и седам Руса.

Успоставу немачке и усташке власти у селу, после пораза Југословенске краљевске војске и капитулације, Срби су, сасвим разумљиво, дочекали неповерљиво.

За разлику од других сремачких села где су партијске ћелије и организације формиране у току рата, у Прогару је она комунистичка ћелија основана још децембра 1937. године а чинила су је три члана: Стеван Молеров Стјенка, Милан Веселиновић Феђа и Милош Хрњачки Мићан.

На првом партијском састанку донети су закључци којим се активностима ваља посветити: оснивање сеоске библиотеке (задужен Молеров), аматерске позоришне групе (задужен такође Молеров, као и Хрњачки) и оснаживање фудбалског клуба (задужен Веселиновић). Требало је да привуку и зближе сеоску омладину на коју би тада лакше могло агитовати да се не посумња у партијски рад и њен утицај. Тадашњи учитељ Никола Бјелановић, који је у Прогару подучавао ђаке 20 година, све до 1942, одушевљено им се придружио ради остварења свог дугогодишњег сна да село добије библиотеку.

Недуго потом одржане су и прве приредбе (1938) аматерске позоришне групе; а прикупљени добровољни прилози били су намењени првенствено за богаћење књижног фонда. Истовремено, фудбалски клуб „Другар“ формиран 10 година пре, добија бољу организациону форму, а бригу о њему преузела је Комунистичка партија Југославије (КПЈ).

Нажалост, почетком децембра 1939. године уследило је хапшење Милана Веселиновића Феђе, након чега партијска организација престаје са радом све до средине 1941. године. У то време у Прогару је илегално живела Едита Пискар, Јеврејка из Земуне. Спавала је углавном у сеоским шталама, а задатак јој је био да се у позадини ради на формирању масовније партијске организације. Долазак партизанског одреда и општи занос навешће Едиту Пискар и Марину Главашки да оду у Бојчинску шуму, у одред Милана Степановића Матроза.

По успостављену усташке власти младићима у Прогару стижу позиви за мобилизацију у редове војске Независне Државе Хрватске крајем 1941. године, што ће утицати на раст њиховог неповерења па ће

на пролеће 1942. године заједно са позивцима из суседног Бољеваца и партизанима из Јакова код Шучурове крушке положили заклетву припремајући тако свој одлазак у партизане.

Прво наоружање ударних десетина обезбеђено је прикупљањем онога што су војници Југословенске краљевске војске одбацили по капитулацији. На прикупљању наоружања истакли су се: Јозеф Лајбершпергер, звани Јоца Антал, Гојко Борош – Гергуц, Бранислав Ивковић – Банаћанин и још њих деветорица међу којима и Цвеја Миљановић – Венећанин.

Обнављање партијске организације уследило је средином 1941. године, на инсистирање Среског комитета Земун, а највише заслугом Николе Плавог (право име му је Андрија Хрубаш). За секретара је изабран Славко Хрњачки а чланови су били његов брат Мићан, Стевам Молеров и Јоца Антал. Основни правци деловања су им били, како је истицано, да шире подршку и развијају спремност за прикључење борби против окупатора и домаћих савезника, а омладини је требало посветити посебну пажњу како би је оспособили за активно учешће у борби и других операцијама.

Везу са Славком Хрњачким наставио је Пал Шоти Андрија, члан Среског комитета КПЈ за Земун. Директиву за формирање војних и ударних десетина добили су у зиму на прелазу из 1941. у 1942. годину. Било их је толико, како се тада говорило, колико и шорова; 44 особе су чиниле у поменуте десетине, које би на дати знак требало да се окупе у шуми Бојчин. Задатак им је био да ступе у дејство уколико нацисти и усташе ухапсе неког од мештана.

У селу се убрзано радило на омасовљавању антифашистичких организација и припремама за одлазак људи у партизане. Илустрације ради, у писму Покрајинског комитета за Србију од 22. марта 1942. године, између осталог, стоји: „Иако је ситуација на терену конфузна и опасна у ту своју борбу треба да мобилишете особе хрватске, немачке и других националности. Искористити нестабилност усташке власти, незадовољство народа услед пљачке и отимачине хране и намирница, мобилизације за покретање маса у борби против окупатора и усташа“.

Прву групу мештана, њих осморо, који ће отићи у партизане на Фрушку гору, окупио је почетком маја 1942. године Милан Веселиновић Феђа. Из села су испраћени у тишини, са жељом да безбедно стигне на Фрушку гору и тиме практично прокрче пут другима који ће их у борби следити. У то време Фрушка гора представљала им је оличење слободарског партизанског покрета.

После два месеца боравка на Фрушкој гори донета је одлука да

се оформљена јединица под именом Посавски одред врати на подручје Бојчинске шуме, што је и спроведено. Прву оружану борбу водили су припадници те јединице 24/25. јула 1942. године, када су упали у село Јаково и убили једног домобрана, а у једну кућу убацили бомбу. Јединицу је предводио Стеван Молеров – Стјенка; он и неколико бораца су се сложили да би примереније да делују под називом Прогарска чета, и од тада су се под тим именом и борили.

Интересантно је да у Архиву Војноисторијског института (данас Војни архив) у фонду Немачка архива, у једном немачком документу који има ознаку број 9/2 к. 40 Ф, пише, између осталог, и о прогарској акцији:

„Тридесетог јула 1942. године у 10 часова увече, приближила се једна група од око 100 партизана месту Прогару, срез Земунски. Али њих је приметила жандармерија, финанси и немачко људство, и после оштрог окршаја отерала их. Један финанси је рањен. Тај финанси је био Марко Краљић а рањен је и један жандарм. Пре препада разорена је и телефонска линија Прогар – Бољевци и Прогар – Купиново. Исте ноћи украдени су кајишеви са једне дреш гарнитуре (вршалице за жито). Напад није успео, али су се жандарми и финанси у Прогару толико уплашили да су инсценирали неколико напада партизана да би имали оправдање за напуштање села, што су и учинили. Али ипак августа месеца су се поново вратили у село, али далеко бројнији, њих око 110 људи“.

Због рањавања домобранског командира чете дислоциране у Јакову, поручника Ореба, уследила је одмазда у селу Прогару – пљачкање, паљење кућа и хапшење претежно омладинаца и омладинки. То се десило 8. августа и том приликом је ухапшено осам омладинаца, шест омладинки као и двоје старијих мушкараца и четвори жене. Две жене су потом пуштене а остали су депортовани у Јасеновац и тамо побијени.

О томе догађају у немачком документу број 8/3 К. 10-Ф, који се чува у Архиву Војноисторијског института, пише и следеће:

„Осмог августа, партизани су на путу између Бољеваца и Прогара напали потпоручника Ореба, командира чете дислоциране у Јакову. Потпоручник Ореб је лакше рањен. Исти је потом извршио рацију и ухватио изван број лица и запалио породичну кућу задруге Веселиновић. Посада из села је повучена, а мештани Немци евакуисали су се“.

Сумња се да је тада дошло до издаје и да су хапшења уследила на основу пријаве свештеника Евгенија Погорецког, по народности Руса, белогардејца који је пре слома Краљевине Југославије постављен за тамошњег пароха. Сумњу поткрепљује то што је Погорецки својим поступцима подупирао рад окупаторских и домаћих хрватских власти а по

његовим наредбама народ је морао да копа бункере око цркве.

Село је доживело и авионско бомбардовање 12. августа 1942. године; том приликом погинула је Катица Хрњачки, а кућа те породице је до темеља срушена. Тада је страдала и швапска кућа Бихлерових, на којој је иначе одавно била истакнута нацистичка застава.

Почетком 1943. године долази до поновног обнављања рада партијске организације на челу са Ђуром Ливадом из Среског комитета. Одмах затим оформљени су и Уједињени савез антифашистичке омладине Југославије (УСАОЈ), Антифашистички фронт жена (АФЖ) и Месни народноослободилачки одбор (МНОО). Задатак тих организација био је да наставе с пружањем свесрдне помоћи НОБ-у и организованом одласку у партизане. Крајем марта 1943. године у Прогару је боравио, поред осталих, и Новак Петровић Маре, скојевски руководиоца новог Сремског одреда.

7. Сурчин

На самом почетку окупације из Сурчина је у заробљеништво одведено 59 војника Југословенске краљевске војске.

Живот у Сурчину од почетка рата и капитулације Југославије па све до децембра 1941. године одвијао се уобичајено, готово као и раније. Богатији сељани који су раније испољавали политичку склоност ка четницима нису се превише оглашавали. Швабе су се предњачиле у исказивању подршке окупаторима, уз своје комшије Хрвате. Добро су спремали своју омладину. Поред њих домаћих, у Сурчину би на бивак стизале и поједине јединице 342. немачке дивизије. У покретима војних формација повремено су у село свраћале и тзв. Црне Швабе из Бечмена и околних места из Срема.

И у таквим условима у селу се илегално радило на пропаганди и припремама за Народноослободилачки покрет, и формирању кандидатских група за Комунистичку партију Југославије, Савез комунистичке омладине Југославије, Антифашистички фронт жена, као и одбора народне власти. Од појединаца посебно су се ангажовали Лазар Мамузић, Мирко Радаковић и Игњат Лаковић, а често су у село долазили и Ђуро Ливада – Раденко и Драган Рајнпрехт – Шваба из Среског комитета Земун. Најистакнутији Хрват, кад је реч о тим активностима у Сурчину био је Марко Људевита Раб (погинуо 1943. године у НОБ-у, Обрежани, Босна и Херцеговина).

Све наведене организације формиране су до децембра 1942. годи-

не, премда су имале тек по неколико чланова (СКОЈ 11, АФЖ девет, КПЈ најпре три и месни Народноослободилачки одбор – МНОО 11 чланова), да би 10. децембра 1942. године заклетву положила и прва партизанска десетина под руководством Ђоке Хркмана.

У селу је најпре формирана скојевска организација из чијег је редова попуњавана и месна комунистичка организација. Поред Ђуре Ливаде и Драгана Рајнпрехта – Швабе, због „везе“ са комитетом у Земуну, дистрибуције разних материјала и других задатака често је у селу боравио и Андрија Шоти Пал, који је присуствовао и на формирању локалне скојевске организације (10. јул 1942).

На састанцима поменутих организација углавном се разговарало о подизању устанка, акцијама, ситуацији на источном и западном фронту, као и о стању у селу и задобијању поверења мештана. Један такав састанак одржан је 13. јула 1942. године у кући Лазе Суђука, који је тога дана постао и одборник. Суђукина кућа налазила се на крају села и због тога је била погодна да се у њу достави понеко писмо или порука од представника виших партијских инстанци.

После формирања СКОЈ-а у селу је крајем јула формирана и прва месна ћелија КПЈ коју су чинили Мирко Радаковић, Игњат Лакочевећ и Лаза Суђук. До септембра 1942. године од најистакнутијих активиста Партије, СКОЈ-а и активиста који су се ангажовали на агитацији и пропаганди организован је МНОО, чији је председник постао Лаза Суђук.

Током 1943. године па све до ослобођења земље није било већих колебања у активностима поменутих организација изузев, можда, када је реч о пријему нових чланова, уз мање „застоје“ у раду када би непријатељ, зависно од ситуације до ситуације, појачао своја дејства. Поменуте организације су успешно деловале и активно се залагале за обезбеђивање свих потреба за партизанску војску.

Иако се радило у дубокој илегалности и конспирацији, ипак је долазило до појединачних „провала“ у редовима активиста и дезертерства из ударних група (Владо Крижан), али то није оставило већих негативних последица по ангажовање на локалном и на ширем нивоу. Повремено су организоване и значајније акције попут рушења стубова за довод електричне енергије на потезу Сурчин – Добановци, напада на општинску зграду, паљења жита за потребе немачке војске у време жетве и слично.

Масовни одлазак мештана у партизане у периоду јун–јул 1943. године имало је за резултат појачану агитацију и у шокачком крају.

Из података који следе може се сагледати кретање и омасовљавање организација и активиста села; примера ради, током 1942. године било је 70 активних и 350 присталица, а у борбене редове су ступила

тројица (Никола Бојић, Светозар Пухаловић и Никола Томић).

У 1943. години број активиста у селу се повећао на 200 особа – 116 њих били су активни борци. У тој години у матичне књиге умрлих унета су имена 25 мештана: погинули у НОБ-у, страдали у логорима и затворима и директном нацистичком, усташком и четничком терору.

Године 1944/1945. НОП-у се прикључује 165 активиста и бораца, од којих је 77 пало у борбама (59 бораца и 18 страдалих у терору).

Напомена: У табелама су, ради уштеде у простору, одређене чињенице даге скраћено. То је урађено из више разлога. Познато је да су на територији Независне Државе Хрватске све логоре држали усташе осим концентрационог логора Земун (новији назив је Старо сајмиште) који су држали Немци, а у Немачкој Немци! Немци су били надређени српским органима власти у логору Бањица у Београду. Стога је, да би се избегло понављање речи, на пример „убијен 1942. од Немаца у концентрационом логору Земун“, написано је само „Убијен 1942. логор Земун“. Или: „Убијен 1942. од Немаца у логору Аушвиц“ написано само „Убијен 1942. у Аушвицу“!

Бројеви у рубрици *Извор података* значе:

1. „Жртве рата 1941–1945“, Савезни завод за статистику, Београд 1965.
2. База података „Жртве рата 1941–1945“ Музеја жртава геноцида
3. Ђуро Ливада Раденко, *Романтичне лозинке. Хронолошки записи у користи историје НОБ-а Срема*, Београд 1962.
4. Новак Петровић Марс, *Прогарци*, Земун 1987.
5. Спомен-плоче

86 1. Бечмен

А. Погинули у Народно-ослободилачкој борби

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Балаш Ђуре Адам	1923.	непознато	земљорадник	1945. у Срему	1, 2, 4
2.	Бараћ Лаза Милан	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1943. као заробљеник припадник НОВ и ПОЈ, Тројеглава Раше	2
3.	Бубњић Радован Нада	1920.	Српкиња	домаћица	погинула 1944, Суво Поље-трна	2, 3, 4
4.	Чорган Милутин Станојка	1923.	Српкиња	домаћица	погинула 1944, Врдник	2

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
5.	Ћосић Светозар Константин	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Вировитица	1, 2, 3, 4
6.	Ћосић Светозар Миленко	1925.	Србин	механичар	погинуо од непознатих 1943, непознато	1, 3, 4
7.	Јовановић Петар Боровој	1924.	Србин	земљорадник	погинуо .., Тузла	1, 2, 4
8.	Јовановић НН Живко	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Шидски фронт	3, 4
9.	Николић Радована Димитрије	1907.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, непознато	1
10.	Петровић НН Стеван	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Босна	3, 4
11.	Радаковић Сава Бранко	1913.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Сремски фронт	1, 2
12.	Сремчевић Чедомир Ненад	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Грачаница, Босна	1, 2, 3, 4
13.	Сремчевић (НН) Мома	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, непознато	3

Б. Страдали у логорима и затворима

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Антонијевић НН Бранко	1902.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3
2.	Бојић НН Благоја	1886.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3
3.	Ћосић Цвеја Светозар	-	Србин		убијен 1943, логор Земун	1, 3
4.	Ћосић НН Даница	1926.	Српкиња	омладинка	убијена 1943, логор Земун	1, 3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
5.	Граовац Жика Јовица	1926.	Србин	омладинац	убијен од непознатих 1943, логор Бањица у Београду	1
6.	Јовановић Иван Босиљка	1926.	Српкиња	дете	убијена 1941, логор Јасеновац	1
7.	Јовановић НН Јова	1915.	непознато	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3
8.	Јовановић НН Паја	1872.	непознато	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3, 4
9.	Јовановић НН Сава	1928.	непознато	дете	убијено 1944, логор Земун	3
10.	Јовановић НН Тина	1875.	Српкиња	домаћица	убијена 1942, логор Јасеновац	2
11.	Јовановић НН Никола	1895.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1
12.	Јовановић Обрад Александар	1912.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1
13.	Јовановић Обрад Јубица	1900.	Српкиња	земљорадник	убијена од непознатих 1944. у загвору Винковци	1
14.	Јовановић Паја Иван	1896.	Србин	земљорадник	убијен 1941, логор Јасеновац	1, 2
15.	Јовановић Павле Мара	1932.	Ромкиња	дете	убијено 1942, логор Јасеновац	1, 2, 3
16.	Јовановић Пере Миле	1940.	Србин	дете	убијено 1942, логор Јасеновац	1
17.	Јовановић Велимир Павле	1880.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2
18.	Јовановић Војин Славка	1924.	Српкиња	омладинка	убијена 1942, логор Јасеновац	1, 2
19.	Керечки НН Иванка	1927.	непознато	дете	убијено 1944, логор Земун	3
20.	Керечки НН Драгиња	1926.	непознато	дете	убијено 1944, логор Земун	3
21.	Мандраш НН Цвета	1901.	непознато	домаћица	убијена 1944, логор Земун	3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
22.	Керечки Милан Иван	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
23.	Миличевић Нова Ранко	1896.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
24.	Новаковић НН Десанка	1917.	Србин	домаћица	убијен од непознатих 1944, логор Бањица у Београду	3
25.	Новаковић НН Душан	1914.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3
26.	Попов НН Живан	1928.	непознато	дете	убијено 1944, логор Земун	3
27.	Попивић НН Срета	1907.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3
28.	Рудонић НН Раја	1881.	непознато	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3, 4
29.	Сремчевић НН Илија	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3
30.	Сремчевић НН Лазар	1923.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3
31.	Сремчевић НН Милан	1915.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3
32.	Стефановић НН Душан	1878.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3
33.	Николић Новак Новак	1902.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 3, 4
34.	Николић Петар Срета	1897.	Србин	земљорадник	убијен 1941, логор Јасеновац	1, 2
35.	Поповић Кузман Лазар	1882.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
36.	Поповић Мита Душан	1885.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1,
37.	Рудонић Јована Никола Рафаило	1889.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 4
38.	Спасић Симо Спасоје	1910.	Србин	земљорадник	убијен 1942. као заробљеник НОВ И ПОЈ, немачки логор	2
39.	Сремчевић Косте Сава	1920.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1944. као цивил у логору Земун	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
40.	Сремчевић Љуба Милутин	1882.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
41.	Стојановић Ђорђе Јован	1923.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Бањица у Београду	1
42.	Воденичаревић НН Велко		Србин		убијен 1944, логор Земун	1, 3
43.	Воденичаревић Славко Светозар	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4

В. Жртве нацистичког, усташког и четничког терора

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Балаш Адам Стеван	1944.	Словак	дете	убијено 1944, непознато, Беч-мен	1, 2
2.	Балаш Ђура Адам	1940.	Словак	дете	убијено 1944, непознато, Беч-мен	1, 2
3.	Гашпар Паја Никола	1910.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Бечмен	2
4.	Илић Јован Ђорђе	1936.	Србин	дете	убијено 1943, непознато Беч-мен	1, 2
5.	Илић Јован Војислав	1934.	Србин	дете	убијено 1943, непознато Беч-мен	1, 2
6.	Јовановић Љубомир Петар	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Ашања	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
7.	Костић Ђорђе Сретен	1900.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Миријево, Београд	2
8.	Лангаш Ђорђе Владимир	1878.	Србин	земљорадник	убијен 1942. у директном терору, Бечмен	1, 2
9.	Лауташ Сава Душан	1904.	Србин	земљорадник	убијен 1943. код куће, Бечмен	1, 2, 4
10.	Марин Радован Јован	1880.	Србин	земљорадник	убијен 1942. у директном терору, Бечмен	1, 2
11.	Марин Сава Рада	1913.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Бечмен	1, 2
12.	Миланковић Гаја Бранко	1909.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1941. у директном терору, Пожаревац	1
13.	Михајловић Митар Јован	1909.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943, Купиново	1
14.	Пословски Јозеф Јозеф	1899.	непознато	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Погар	1, 2
15.	Радишић НН Љубица	1889.	непознато	домаћица	убијен 1943, друм Бечмен-Сурчин	1, 4
16.	Радишић НН Обрад	1867.	непознато	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, непознато	1, 4
17.	Сремчевић Чедомир Момир	1923.	Србин	омладинац	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 4
18.	Сремчевић Љуба Душан	1893.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Бечмен	1, 2

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
19.	Сремчевећ Миливој Круња	1882.	Српкиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Бечмен	1, 2, 4
20.	Томашевић Душан Зора	1913.	Српкиња	домаћица	убијена 1941. од непознатих у директном терору, Рајковић	1
21.	Воденичаревић Стеван Богдан	1906.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Сकेла код Обреновца	1
22.	Воденичаревић Стеван Радован	1910.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Сकेла код Обреновца	1
23.	Вујадиновић Јована Ђорђе	1935.	Србин	дете	убијено 1944. у директном терору, Бечмен	1, 4
24.	Балаш НН Ева	-	непознато	домаћица	стрелјана 1944. у башти недалеко од касарне, Бечмен	3, 4
25.	Балаш НН НН (мајка Еве Балаш)	-	непознато	домаћица	стрелјана 1944. у башти недалеко од касарне, Бечмен	3, 4
26.	Балаш Адам Стеван	1944.	непознато	дете	стрелјано 1944. (са мајком Евом и бабом НН) у башти недалеко од касарне, Бечмен	3, 4
27.	Балаш Ђура Адам	-	непознато	дете	стрелјано 1944. (са мајком Евом и бабом НН) у башти недалеко од касарне, Бечмен	3, 4
28.	Вујадиновић Војислав					
29.	Јовановић Јагода					4

Г. Цивилне жртве

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Бошковић НН Сава	1914.	непознато	земљорадник	убијена од непознатих 1943, рудник Трепча	1, 3,
2.	Марин НН Александар	1911.	непознато	земљорадник	убијена од непознатих 1943, рудник Трепча	3
3.	Мијатовић Митар Јован	1909.	Србин	Домаћица	погинуо од непознатих 1943. као цивил, Купиново	1
4.	Пилчевић НН Стојанка	1902.	Српкиња	домаћица	погинула 1944. приликом борби и бомбардовања Београда	2

Д. Умрли

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Мандраш Лазара Душан	1906.	непознато	земљорадник	умро 1943. као заробљеник Југословенске краљевске војске	1
2.	Рашковић Милован Милисав	1908.	Србин	земљорадник	умро 1943. у НОБ-у, Тузла, Трново	1, 2, 3, 4
3.	Вујадиновић Милутин Јован	1901.	Србин	земљорадник	умро 1944. на принудном раду, рудник Трепча	1, 2, 3, 4

2. Бољевци

А. Погинули у Народно-ослободилачкој борби

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Батало Петра Марко	1914.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Санцак	1, 2, 3, 4
2.	Чмелник Миша Палко	1909.	Словак	земљорадник	погинуо 1943, Лопаре	1, 2, 4, 5
3.	Деспенић Живко Светозар	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Зворник	2, 3, 4
4.	Домоњи Андраша Палко	1920.	Словак	земљорадник	погинуо 1944, Спишић	1, 2, 3, 4
5.	Ђурђевић Милан Илија	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Чекић - Босна	1, 2, 3, 4
6.	Гаврајић Јован Цветко	1922.	Србин	земљорадник	умро, Ваљево	1, 2, 4
7.	Гаврајић Јован Мирослав	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Зворник	1, 2, 4
8.	Гавриловић Сава Павле	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Горња Вишњица	1, 2, 3, 4
9.	Гавриловић Саво Петар	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, код Тузи	1, 2, 4
10.	Гомбар Јанко Палко	1926.	Словак	земљорадник	погинуо 1945, Бизовац, Болман	1, 2, 3, 4
11.	Хаврам Андрија Андрија	1919.	Словак	земљорадник	погинуо 1944, Велика Мопштаница	2
12.	Икер Ђуре Ђура	1920.	Словак	земљорадник	погинуо 1943, на реци Пиви	1, 2, 3, 4
13.	Инђић Тихомир Милош	1910.	Србин	земљорадник	умро 1943, Трново	1, 2, 3, 4
14.	Јелен Андрија Иван	1910.	Хрват	земљорадник	погинуо 1943, Тузла	2, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
15.	Јовановић Ђока Иван	1910.	Србин	земљорадник	погинуо од усташа 1944, Јабланица	1, 2, 4
16.	Јовановић Обрад Душан	1910.	Србин	земљорадник	погинуо, Маљ – Тузла/Брчко	1, 2, 3, 4
17.	Јовановић Тимотије Душан	1908.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Живинице	1, 2, 3, 4
18.	Карасек Стеван Мишо	1925.	Словак	земљорадник	погинуо 1944, Подравски Клоштар	1, 2, 3, 4
19.	Кокар Илија Радован	1920.	Србин	земљорадник	умро 1945, Бољевци	1, 2
20.	Кокар Стеван Лазар	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Власеница	1, 2, 3, 4
21.	Кулпинац Перо Момчило	1928.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Шамац, Босна	1, 2, 3, 4
22.	Магловски Јанко Мишко	1921.	Словак	земљорадник	погинуо 1945, Болман, Дарда	1, 2, 3, 4
23.	Милинковић Аксентије Милорад	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Питомача	2, 4
24.	Мрконић Стево Љуба	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1942, Фрушка Гора	1, 2, 4
25.	Муљчан Жарко Ђоко	1927.	Србин	земљорадник	погинуо од усташа 1944, Јабланица	1, 2, 3, 4
26.	Настић Стеван Димитрије	1923.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1945, непознато	1
27.	Пецић Фрања Милан	1920.	Хрват	земљорадник	погинуо од непознатих 1945, Јагодњак	1
28.	Пеиновић Драго Лазар	1927.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Брчко	1, 2, 3, 4
29.	Перковић Мара Стева	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Зворник	1, 2, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
30.	Плахћински Карољ Стеван	1924.	Словак	земљорадник	погинуо 1944, Голо Брдо, Босна	1, 2, 3, 4
31.	Плавшин Јоце Степа	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Трнава	1, 2, 3, 4
32.	Пухаловић Славо Стеван	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Трнава	2, 3
33.	Путиковић Жарко Лазар	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Шабац	1, 2, 3, 4
34.	Радосављевић Раје Крсто	1926.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Морен	1, 2, 3, 4
35.	Рамљанац Лазе Цветко	1918.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Брчко	1, 2, 3
36.	Сахрет Палко Јанко	1907.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Лопаре, Босна	1, 2, 4
37.	Стојадиновић Триве Јован	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Бјелина	1, 2, 3, 4
38.	Стојановић Радован Вла- димир	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Бјелина	1, 2, 3, 4
39.	Стојановић Славка Чедо- мир	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Брчко	1, 2, 3, 4
40.	Вандлик Палко Мартин	1920.	Словак	земљорадник	погинуо 1944, Сарајево, Ви- шеград	1, 2, 4
41.	Веселиновић Живко Ми- тар	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Бирач, Босна	1, 2, 3, 4
42.	Веселиновић Живко Раго- мир	1917.	Србин	земљорадник	погинуо 1942, Фрушка Гора	1, 2, 4
43.	Воркапић Жарка Иванка	1928.	Српкиња	омладинка	погинула 1943, Савићи	1, 2
44.	Вујић Жика Бранко	1927.	Српкиња	земљорадник	погинула 1945, Босанска Гр- нова	1, 2

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
45.	Вујић Жика Урош	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Челић, Босна	1, 2, 4
46.	Вујић Жика Жарко	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1942, Фрушка Гора	1, 2, 4
47.	Вуковић Душан Стеван	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Грачаница	1, 2, 3, 4
48.	Живановић Љубо Лазо	1925.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, Пипер Тузла	1, 4
49.	Зубовић Жарко Милутин	1920.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, Босански Станови	1, 3, 4
50.	Алексић Дише Радојка	1925.	Српкиња	омладинка	погинула 1944, Шејковићи	3, 4
51.	Вергаш НН Јован	1918.	непознато	радник	погинуо 1943, Бијелина	3, 4
52.	Вујић Жике Ангелина	1926.	Српкиња	омладинка	погинула 1943, Баре на Су-тјесци	3, 4
53.	Кулпинац Раде Мома	1928.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Босански Ша-мац	3
54.	Гаврајић Јоце Мирослав	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Брчко	3
55.	Гаврајић Јоце Цветко	1921.	Србин	земљорадник	умро 1944, Ваљево	3
56.	Ђурица Ђуре Само	1910.	Словак	земљорадник	погинуо 1944, Умка код Обреновца	3, 4
57.	Ђурица Стеве Стево	1920.	Словак	земљорадник	погинуо 1944, непознато	3, 4
58.	Ковар Мише Палко	1909.	Словак	земљорадник	погинуо 1943, Кладањ	3
59.	Лазаревић Паје Иван	1924.	Србин	берберин	погинуо 1943, Тузла	3
60.	Опарушић Стојана Мом-чило	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Баре на Сутје-сци	3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
61.	Схлабински Мише Мартин		Словак		погинуо 1944, непознато	3
62.	Уторник Милке Кузман	1927.	непознато	омладинац	погинуо 1944, Брчко	3, 4
63.	Уторник Маре Степа	1926.	непознато	омладинац	погинуо 1944, непознато	3
64.	Штјан Боже Драган	1926.	непознато	омладинац	погинуо 1944, Фоча	3, 4
65.	Хаврам Андраша Андраш	1919.	Словак	земљорадник	погинуо 1944, Умка код Обреновца	3, 4
66.	Воркалић И. Васа					4
67.	Икер Ј. Јанко					4
68.	Лазаревић Р. Иван					4
69.	Опарушић Ш. Момчило					4
70.	Радовић П. Жика					4
71.	Радојчић М. Илија					4
72.	Сколбински М. Мартин					4

Б. Страдали у логорима и затворима

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Батало Петко Мојејије	1907.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Аушвиц	2
2.	Бенка Ђура Јанко	1896.	Словак	колар	збијен од Немаца 1944, логор Бањица у Београду	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
3.	Бобош Пелко Ондриш	1907.	Словак	земљорадник	погинуо 1944, логор Земун	1, 2
4.	Царан Живко Стеван	1904.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1943. као заробљени припадник Југословенске краљевске војске, Немачка	1, 2, 3, 4
5.	Цветичанин Љубо Петар	1905.	Србин	земљорадник	умро 1945. у логору, Немачка	1, 2, 3, 4
6.	Домуњи Андрија Степа	1914.	Словак	земљорадник	убијен 1944, логор Аушвиц	1, 2, 3, 4
7.	Ђорђевић Живка Радован	1907.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Аушвиц	1, 2, 3, 4
8.	Галетић Павла Иван	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Аушвиц	1, 2, 3, 4
9.	Гашко Јанко Јанко	1912.	Словак	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
10.	Икер Палко Јошка	1907.	Словак	земљорадник	убијен од Немаца 1945, непознато	1, 2, 4
11.	Јовановић Младен Радован	1896.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 4
12.	Јовановић Раде Бранко	1925.	Србин	земљорадник	убијен 1943. као заробљени припадник НОВ и ПОЈ, Винковци	1, 2
13.	Јовановић Радован Васа	1918.	Србин	земљорадник	убијен 1944. као заробљени припадник НОВ и ПОЈ, Винковци	1, 2, 3
14.	Јовановић Светозар Андрија	1905.	Србин	земљорадник	убијен 1945, логор Аушвиц	1, 2
15.	Јовановић Светозар Илија	1911.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у логору Загреб	1, 2
16.	Јовановић Жарко Андрија	1919.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у логору Јаково	1, 2, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
17.	Ловановић Живко Миливоје	1899.	Србин	земљорадник	умро 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
18.	Клинко Матије Ђуро	1918.	Словак	земљорадник	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
19.	Кокар Пере Стеван	1882.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
20.	Кокар Стеван Душан	1924.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
21.	Колак Михајило Љубомир	1914.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Аушвиц	1, 4
22.	Кулинац Павле Петар	1897.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
23.	Курјак Иван Никола	1887.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	2, 3, 4
24.	Лазаревић Радован Иван	1924.	Србин	земљорадник	убијен 1944. као заробљени припадник НОВ и ПОЈ, Јаково	1, 2, 3
25.	Лучић Дашо Милан	1901.	Србин	земљорадник	умро 1944, логор Земун	2, 3, 4
26.	Лучић Дишо Милан	1889.	Србин	земљорадник	умро 1944, логор Земун	2
27.	Михајловић Васо Крста	1884.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
28.	Мијушковић Чедо Милорад	1888.	Србин	земљорадник	умро 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
29.	Мијушковић Милорад Драго	1917.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2
30.	Неделицки Јанко Андрес	1926.	Словак	земљорадник	убијен 1944, логор Неуиенгаме	1, 2, 4
31.	Никин И. Васа	1906.	Србин	опанчар	убијен 1943, логор Земун	2, 3, 4
32.	Носаљ Миша Миша	1912.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
33.	Оролицки Милорад Ђорђе	1926.	Србин	земљорадник	убијен 1945, логор Аушвиц	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
34.	Пецник Јанка Јошка	1924.	Словак	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
35.	Петрак Миша Палко	1905.	Словак	земљорадник	убијен 1945, логор Аушвиц	1, 2, 4
36.	Петровић Драгутин Ружа	1901.	Српкиња	домаћица	убијена 1943, логор Земун	1
37.	Плаћински Андрија Ержа	1900.	Словакиња	домаћица	убијена 1945, логор Аушвиц	1, 2, 3
38.	Плавшић Тодор Лазар	1904.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Аушвиц	2, 3, 4
39.	Поповић Мита Душан	1885.	Србин	земљорадник	умро 1944, логор Земун	2, 4
40.	Путниковић Милован Раде	1910.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 4
41.	Радојевић Негован Стеван	1904.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Аушвиц	1, 2, 4
42.	Радовић Радован Живан	1926.	Србин	земљорадник	погинуо 1945. у загвору Ја- ково	1, 2
43.	Ранков Радован Дужица	1924.	Српкиња	домаћица	убијена 1945, логор Бухен- валд	1, 2, 3
44.	Спишљак Стево Сава	1912.	Словак	земљорадник	умро 1944, логор Земун	1, 2, 3
45.	Срдановић Цвејо Жарко	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Аушвиц	1, 2, 3, 4
46.	Станковић Ђорђе Васо	1901.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, логор Бањица у Београду	1, 4
47.	Стојадиновић Живка Љубомир	1880.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2
48.	Трифунковић Дамјан Ђорђе	1896.	Србин	земљорадник	умро 1941, логор Земун	2, 4
49.	Туран Мишо Мишо	1896.	Словак	земљорадник	убијен 1943, логор Аушвиц	2
50.	Уторник Ненад Иван	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
51.	Уторник Ненад Љубомир	1904.	Србин	земљорадник	умро 1945. у логору Аушвиц	1, 2, 3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
52.	Уторник Ненад Радован	1915.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1945. као заробљени припадник Југословенске краљевске војске, непознато	1, 2
53.	Воркапић Петар Милан	1884.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1941, заговор у Копривници	1
54.	Вујчић Душан Жарко	1916.	Србин	земљорадник	умро 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
55.	Вујчић Перо Ђоко	1887.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3
56.	Вукотић Илија Јованка	1921.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Стара Градишка	1, 3, 4
57.	Вуковић Чедомир Драгутин	1903.	Србин	земљорадник	убијена од Немаца 1943, логор	1, 2, 4
58.	Здихан Палка Само	1902.	Словак	земљорадник	умро 1944. у логору Земун	1, 2, 3
59.	Јовановић Обрада Жарково	1903.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у заговору Јаково	3
60.	Обрешки НН Лаза	1894.	непознато	земљорадник	умро 1944, логор Земун	3
61.	Петрек Јозефа Палко	1924.	Словак	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3
62.	Радојевић Јове Жарко	1906.	Србин	земљорадник	немао 1944, логор Аушвиц	3
63.	Симовић Цвеје Живан	1910.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3, 4
64.	Стришко Андраша Шимо	1911.	непознато	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3, 4
65.	Хрушчар Јанка Палко	1911.	Словак	земљорадник	убијен 1944, логор Јасеновац	3, 4

В. Жртве нацистичког, усташког и четничког терора

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Балош Јанко Иванка	1924.	Словакиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Бечмен	1, 2
2.	Дворњички Ђуро Палио	1883.	Словак	земљорадник	убијен 1942. у директном терору, Купиново	2
3.	Икер Ђуро Карољ	1918.	Словак	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Бољевци	1, 2, 3, 4
4.	Илић Петар Славко	1882.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Бољевци	1, 2, 4
5.	Јосифовић Ђорђе Милан	1873.	Словак	земљорадник	убијен од непознатих 1941. код куће Олаговац	1
6.	Клинко Мишо Ђуро	1897.	Словак	земљорадник	убијен 1941. у директном терору, Бољевци	1, 2, 4
7.	Крњешевац Раја Даница	1913.	Српкиња	домаћица	убијена од непознатих 1943. у директном терору, Прогар	1
8.	Квас Корнелије Зденко	1935.	Словак	дете	убијен од Немаца 1943, непознато Бољевци	1, 2, 3
9.	Максимовић Ђоко Гордана	1940.	Словакиња	дете	убијена од Немаца 1944, непознато, Бечмен	1, 2
10.	Маринковић Лаза Светислав	1923.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1942. у директном терору, Београд	1
11.	Михаљ Јошко Павел	1909.	Словак	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Бољевци	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
12.	Мркоњић Марко Мила	1894.	Српкиња	домаћица	заклана 1944. у директном терору, Бољевци	2, 4
13.	Петровић Лазар Вера	1906.	Српкиња	домаћица	убијена од непознатих код куће, Младеновац	1
14.	Плахћински Андриша Зуза	1893.	Словакиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Бечмен	2, 3
15.	Путиковић Урош Жарко	1904.	Словак	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Бољевци	2
16.	Схаттер Јанко Павле	1907.	Словак	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, непознато	1, 2
17.	Смиљанић Васо Радован	1912.	Србин	столар	стрелан, 1941. у директном терору, Краљево	1, 3, 4
18.	Спасојевић Тодор Лепа	1896.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. у директном терору, Бољевци	2
19.	Стојадиновић Љубомир Радован	1908.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Бољевци	1, 2
20.	Стојадиновић Славко Драгица	1915.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. у директном терору, Бољевци	2
21.	Такач Андрија Зуза	1917.	Словакиња	домаћица	погинула од непознатих као цивил, Краљево	1
22.	Станковић Милице Васа	1893.	Српкиња	домаћица	убијена од четника 1943, Бољевци	3
23.	Алибабић НН Сулејман	1903.	непознато	земљорадник	убијен од четника 1943, Бољевци	3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
24.	Агарски Јанка Јанко	1904.	непознато	земљорадник	убијен 1944, Бољевци	3, 4
25.	Бабих НН Мита	1894.	Србин	земљорадник	убијен 1944, непознато, Бољевци	3, 4
26.	Бабош Јозефа Андраш		Словак		убијен 1944, непознато, Бољевци	3, 4
27.	Виленица Милоша Милан	1904.	Србин	земљорадник	убијен 1944, непознато, Ириг	3, 4
28.	Јесен НН Андрија	1894.	непознато	земљорадник	убијен 1944, непознато, непознато	3
29.	Јовановић Жарка Андрија	1923.	Србин	земљорадник	убијен 1944. непознато, непознато	3
30.	Колак Мије Љуба	1915.	непознато	земљорадник	убијен 4. јула 1943, непознато,	3
31.	Недељици Јанка Мартин	1913.	непознато	земљорадник	убијен од фашиста 1944, Бољевци	3
32.	Пејовић Ђоке Драгутин	1904.	непознато	земљорадник	убијен 1944, непознато, Луг	3, 4
33.	Пиљан Јозефа Ђура	1904.	непознато	земљорадник	убијен 1944. на гробљу, Бољевци	3
34.	Плавшић Милана Бранко	1904.	Србин	Земљорадник	стрелан од Немаца 1944, Јаково	3
35.	Плаћински НН Евица	1904.	Словакиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Бољевци	3
36.	Поповић Ђоке Душан	1893.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, непознато	3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
37.	Путниковић Милана Жар- ко	1893.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, непо- знато	3, 4
38.	Путниковић Милана Рада	1893.	Српкиња	домаћица	убијена од Немаца 1944, не- познато	3, 4
39.	Радовић Ивана Стева	1922.	Србин	земљорадник	стрелан 1944, Јаково	3
40.	Радовић Раје Живка	1924.	Српкиња	домаћица	стрелана 1944, Јаково	3
41.	Станивук Радована Живко	1900.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, непо- знато	3
42.	Стојановић НН Драгица	1919.	Српкиња	домаћица	убијена од четника 1944, не- познато	3
43.	Стојановић Лазара Љуба	1884.	Србин	земљорадник	стрелан 1944, непознато	3
44.	Радојчић Јоце Жарко	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном те- рору, Бољевци	3
45.	Стојановић Љубе Рада	1908.	Српкиња	домаћица	убијена од четника 1944, не- познато	3,
46.	Радојчић Мише Илија	1914.	Србин	земљорадник	убијен 1943, непознато, не- познато	3
47.	Илић Т. Живко					4
48.	Михаљ Ј. Бура					4
49.	Обрешки И. Лазар					4
50.	Плавшин М. Бранко					4
51.	Плаћински П. Зуза					4
52.	Радовић И. Негован					4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
53.	Ранков Р. Душан					4
54.	Симовић Р. Живан					4
55.	Спиљак Сава					4
56.	Станивук П. Васа					4
57.	Станивук Р. Живко					4
58.	Станивук Р. Лазар					4

Г. Цивилне жртве

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Пеиновић Ђоко Драго	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1943. приликом борби и бомбардовања, Бољевци	1, 2

Д. Умрли

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Крас Стеван Корнелије	1900.	Словак	земљорадник	умро 1945, заговор у Бољевцима	2

3. Добановци

А. Погинули у Народно-ослободилачкој борби

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Агарски Јанко Андрија	1918.	Словак	земљорадник	погинуо 1945, Буковица	1, 2
2.	Агарски Андрија Јанко	1926.	непознато	земљорадник	погинуо 1945, Бели Манастир	1, 3, 4
4.	Андрић Ђока Бранислав	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Челић	1, 2, 3, 4
4.	Андрић Љубомира Радован	1914.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Челић	1, 2, 3, 4
5.	Андрић Миле Сава	1926.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1943, Трнава	1, 3
6.	Андрић Радован Сава	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, борац Пете војвођанске бригаде, непознато	1, 2, 4
7.	Андрић Светозар Љубомир	1926.	Србин	кројач	погинуо 1944, Рудиште	1, 2, 3, 4
8.	Белић Чедо Светислав (Цветко)	1914.	Србин	службеник	погинуо 1944, Зворник	1, 2, 3, 4
9.	Белић Миле Павле	1927.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Босна	1, 3, 4
10.	Белић Николе Милован	1914.	Србин	берберин	погинуо 1944, Челић	1, 2, 3, 4
11.	Белић Никола Стеван	1916.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1943, Купиново	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
12.	Бубњић Радован Нада	1920.	Српкиња	омладинка	погинула од непознатих 1944, Суво Поље Трна	1
13.	Чизмић Живан Радослав	1911.	Србин	столар	погинуо од непознатих 1944, Славонија	1, 3
14.	Чобановић Славко Анђелко	1923.	Србин	учитељ	погинуо 1944, Крњајићи, Босна	1, 2, 3
15.	Цветан Вељко Ранко	1921.	Србин	радник	погинуо 1944, Тузла	1, 2, 3
16.	Цветић Лазар Здравко	1923.	Србин	земљорадник	умро 1944, Војка	1, 2
17.	Ђачанин Сава Живко	1927.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1943, Сремска Митровица	1
18.	Ђакула Војин Жика	1922.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, Лопаре	1
19.	Дехељан Павле Војислав	1909.	Србин	радник	погинуо 1944, Босна	1, 2, 3, 4
20.	Дехељан Радован Георгије Ђура	1917.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Трнава	1, 2, 3, 4
21.	Добрић Ђура Стеван	1914.	Србин	радник	погинуо 1944, Хан Пијесак	1, 3, 4
22.	Дошен Славко Чедомир	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Умка	1, 2, 3, 4
23.	Гајић НН Мирко	1920.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, Славонија	1
24.	Галовић Славка Света	1924.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1943, Босна	1
25.	Голубовић Пера Жарко	1912.	Србин	службеник	погинуо од непознатих 1944, Хрватска	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
26.	Јакелић НН Петар	1923.	Србин	слуга	погинуо од непознатих 1944, Славонија	1, 3, 4
27.	Јанковић Никола Константин	1908.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1941, Земун	1
28.	Јанковић Пајо Радивој - Рада	1921.	Србин	земљорадник	Погинуо 1944, Трнава	1, 2, 3, 4
29.	Јаношев Гајо Секула	1930.	Србин	радник	погинуо 1944, Тузла	1, 2, 4
30.	Јелић Христиватор Светислав	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Требава код Добоја	1, 2, 4
31.	Јелић Сава Бранислав	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Дарда код Осијека	1, 2, 3, 4
32.	Јованчић Лазар Мирко	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Челић	1, 2
33.	Јовановић Петар Мирко	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Бихаћ	1, 2, 3, 4
34.	Јовановић Славко Бори-воје	1927.	Србин	ђак	погинуо 1944, Батина	1, 2, 3, 4
35.	Јовановић Лазар Милан	1907.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Лопаре	1, 2, 3, 4
36.	Јовановић Милутин Драга	1921.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, Босна	1, 3
37.	Јовановић М. Јован	1893.	Србин	корпар	погинуо од непознатих 1944, Барања	1, 3, 4
38.	Јовановић Ч. Миленко	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Цветковић код Жумберка	1, 2, 4
39.	Јовановић Павле Душан	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Београд	2

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
40.	Јовановић Станко Симо	1909.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, непознато	2
41.	Јовановић Живан Цветко	1926.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Лопаре	1, 2
42.	Јовановић Живан Стеван	1903.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Сремска Митровица	1, 2, 3, 4
43.	Јовановић Живан Светозар	1925.	Србин	радник	погинуо 1944, Лопаре	1, 3, 4
44.	Кнежевић НН Лазар	1915.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Босна	1, 3, 4
45.	Крајновић Славко Константин	1922.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1943, Лађарак	1, 4
46.	Крајновић Славко Лазар	1907.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, Црна Трава	1, 4
47.	Крајновић Стеван Ранко	1921.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944. Пролошница Приштина	1, 4
48.	Крајновић Стеван Сава	1913.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944. Пролошница Приштина	1, 4
49.	Крижан Стеве Ката	1914.	Словакиња	радница	погинула 1945, Јазачко гробље	1, 2, 3, 4
50.	Кромпић Јеца Светислав	1911.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Прхово	1, 2
51.	Крстић Душан Боривоје	1928.	Србин	столар	погинуо 1944, Грнава	1, 2, 3, 4
52.	Крстић Милан Мирољуб	1924.	Србин	тумач	негатао од непознатих 1944, Босна	1, 3, 4
53.	Легуница Сава Љубомир	1923.	Србин	столар	погинуо 1944, Црни Врх, Босна	2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
54.	Лежајић Илија Ленка	1925.	Српскиња	радница	погинула 1943, Тузла	2, 3, 4
55.	Лежајић Илија Славко	1928.	Србин	радник	погинуо 1943, Гргуревци	2, 3, 4
56.	Лежајић Симо Лука	1924.	Србин	лимарски ученик	погинуо 1943, Бијељина	2, 3, 4
57.	Љубинковић Цвјеа Коста	1923.	Србин	обрмилер	погинуо 1944, Војсело	1, 2, 3
58.	Љубинковић П. Јован	1907.	Србин	земљорадник	погинуо од усташа 1944, Забрђе	1, 2, 3, 4
59.	Мађарић К. Бранко	1920.	Србин	берберин	погинуо 1944, Свињаревац	1, 2, 3, 4
60.	Мајер Адолф Адам	1921.	непознато	Радник	погинуо 1944, Болман	1, 2, 3, 4
61.	Мајич М. Радован	1919.	непознато	земљорадник	погинуо 1944, Манђелос	1, 2, 3, 4
62.	Марјановић Радован Славољуб	1926.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, Шековићи	1, 4
63.	Милановић Славко Живко	1926.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Живинице	1, 2, 4
64.	Милановић Стана Вера	1926.	Српскиња	омладинка	Српскиња, погинула 1943, непознато	1, 2, 4
65.	Милановић Вида Петар	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Бијељина	1, 2, 3, 4
66.	Милинковић К. Жарко	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Бијељина	2, 4
67.	Миросављевић Велъка Стеван	1900.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Свињаревац	2
68.	Миросављевић Софке Стеван	1921.	Србин	радник	погинуо 1944, Свињаревац	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
69.	Настаћ Обрад Бранислав	1928.	Србин	трговац	погинуо од непознатих 1944, Босна	1, 3, 4
70.	Николић Миладин Георгије	1907.	Србин	земљорадник	погинуо од усташа 1944, Јабланица - Тузла	1, 2, 4
71.	Николић Милан Драгомир	1927.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Брчко	1, 2, 3, 4
72.	Николић Митар Богдан	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1942, Јабланица	1, 2
73.	Николић Влада Георгије-Ђока	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Руда Глава	1, 2, 3, 4
74.	Павловић Василије Радован	1925.	Србин	радник	погинуо 1943, Трнава	1, 2, 3
75.	Петковић Раде Слободан	1925.	Србин	земљорадник	погинуо од Италијана 1945, Трст	1, 2, 3, 4
76.	Петровић Душан Радојица	1923.	Србин	обућар	погинуо 1944, Велико Село	1, 2, 3, 4
77.	Петровић Него Живко	1921.	Србин	ученик	погинуо 1943, Сребреница	1, 2, 3, 4
78.	Плавшић Милан Велисав	1905.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Обреж	1, 2, 4
79.	Поповић Петар Душан	1918.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, непознато, Пива	1, 3, 4
80.	Поповић Ранко Лазар	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Попинци	2, 3
81.	Прибић Цвејо Душко	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Зеленгора	1, 2, 3, 4
82.	Продановић Мирко Радован	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Славонија	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
83.	Продановић Мирко Мирко	1893.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, у борби и бомбардовању, непознато	1, 2
84.	Продановић Пера Лаза	1924.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, непознато, Зеленгора	1, 3, 4
85.	Радовановић Нестор Жика	1929.	Србин	земљорадник	убијен 1944, Прогар	1, 2, 3, 4
86.	Радовановић Стеван Жив- ко	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Тузла	1, 2, 3, 4
87.	Ранковић Светозар Радо- ван	1911.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Пећинци	1, 2, 3, 4
88.	Рашић Игњат Лазар	1927.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Крагујевац	2, 4
89.	Рајковић Николе Бора	1922.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1943, Босна	1, 3
90.	Релић Обрад Влада	1925.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, Босна	1, 3, 4
91.	Савић Славо Милан	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Река Јања	1, 2, 3, 4
92.	Сикора Андрија Мишко	1922.	Словак	берберин	погинуо 1945, Славонија	1, 2, 3, 4
93.	Срдановић Раде Радислав	1919.	Србин	берберин	погинуо 1944, Хајдуково Бр- до	2, 3, 4
94.	Сремац Драга Милица	1910.	Српкиња	радница	погинула од непознатих 1944, Делнице	1, 3, 4
95.	Стаменковић Младен Сто- јадин	1920.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1943, Рудинци	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
96.	Стефановић Ранко Сима	1921.	Србин	радница	убијен од непознатих 1943, Босна	1, 3, 4
97.	Стојчевић Живко Светислав	1911.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Тузла	1, 2, 3, 4
98.	Сурацки Павле Павле	1915.	Словак	земљорадник	погинуо 1943, Мославина	1
99.	Тодоровић Блажа Јелена	1925.	Српкиња	радница	погинула од непознатих 1944, Босна	1, 3, 4
100.	Угричић Петар Петар	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Добановци	1, 2, 3, 4
101.	Владисављевић Ђорђе Павле	1893.	Србин	службеник	погинуо 1944, Добановци	1, 3, 4
102.	Владисављевић Кузман Сава	1926.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Деч	1, 3, 4
103.	Владисављевић Васе Жарко	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Црепаја	1, 2, 3, 4
104.	Врањеш Богдан Живко	1926.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Босна	1, 2, 3, 4
105.	Врањеш Драга Ранко	1926.	Србин	ојачар	погинуо 1943, Сарајево	1, 2, 3
106.	Врањеш Драгутин Радован	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Мали Вис	1, 2, 3, 4
107.	Врањеш Момир Милан	1922.	Србин	сарач	погинуо 1944, Лопаре	1, 2, 4
108.	Врањеш Ненад Милован	1909.	Србин	службеник	погинуо 1944, Рогатица	1, 2, 3, 4
109.	Вујишић Сава Лазар	1920.	Србин	ојачар	погинуо 1944, Лопаре	1, 2, 3, 4
110.	Вујић Раде Влада	1926.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, непознато	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
111.	Вујић Светозар Здравко	1924.	Србин	колар	погинуо 1944, Трнава	1, 2, 3, 4
112.	Вујић М. Славко	1929.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1945, Шид	1, 4
113.	Живанчевић Кузман Жарко	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Зеленгора - Пива	1, 2, 3, 4
114.	Живанчевић Пајо Живан	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Сомбор	1, 2, 3, 4
115.	Живановић С. Јован	1914.	Србин	радник	погинуо 1944, Челић - Бијељина	1, 2, 3, 4
116.	Живановић П. Стеван	1918.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Деч	1, 4
117.	Зубовић Душан Миленко	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Прапатница	1, 4
118.	Блануша Стевана Никола	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Босна	3, 4
119.	Јелић Крсте Цветко	1922.	Србин	берберин	погинуо 1943, Требешица	3
120.	Марјановић Шпире Меланија	1924.	Српкиња	омладинка	погинула 1943, Босна	3, 4
121.	Настић Обрада Стева	1926.	Србин	трговац	погинуо 1944, Босна	3, 4
122.	Сикора Јанка Јанко	1923.	непознато	столар	погинуо 1945, Славонија	3, 4
123.	Мишковић Ранка Жарко	1910.	Србин	радник	погинуо 1944, Босна	3
124.	Абдановић Абдо					4
125.	Брна П. Јанко					4
126.	Грујица Миле					4
127.	Јовановић Б. Божидар					4
128.	Јовановић Д. Драгољуб					4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
129	Карапанца В. Радован					4
130.	Николић Р. Радован					4
131.	Николић Јоца					4
132.	Рајковић Д. Бранислав					4
133	Угричић С. Никола					4
134	Цветан В. Бранко					4
135.	Цветић Л. Здравко					4
136.	Чизмић Ж. Радован					4
137.	Чобановић С. Анђелко					4
138.	Чобановић В. Живан					4
139.	Чизмић С. Миленко					4

Б. Страдали у логорима и затворима

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Андрић Живан Јован	1914.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1942, логор Бањица у Београду	1, 2
2.	Белић Чедо Светислав	1913.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Мајевица	1, 2
3.	Блануша Стеван Никола	1923.	непознато	земљорадник	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2
4.	Брља Лазара Јованка	1922.	Српкиња	домаћица	стрељана 1944, логор Јасеновац	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
5.	Богојевић Миле Драгутин	1925.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1945, Немачка	2, 4
6.	Цветић Светозар Павле	1911.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
7.	Дојкић Раја Славко	1905.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
8.	Дошен Иван Даница	1912.	Србин	домаћица	убијена 1944, завор у Добра-новцима	1, 2, 3, 4
9.	Јанковић НН Сава	1905.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1
10.	Јерemiћ Рајко Живко	1920.	непознато	земљорадник	убијен 1943, логор Стара Градишка	1
11.	Јерemiћ Душан Живко	1924.	непознато	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3
12.	Јерemiћ Иван Богдан	1908.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2
13.	Јерemiћ Иван Марјан	1914.	непознато	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 3
14.	Јовановић С. Трива	1922.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Аушвиц	1, 2, 4
15.	Јовановић Јован Петар	1917.	непознато	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2
16.	Јовановић Лепуш Трива	1926.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Аушвиц	1, 3
17.	Јовановић Мирко Живка	1922.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 2
18.	Јовановић Раја Бошко	1927.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Земун	1
19.	Јовановић Раја Мика	1925.	непознато	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 3
20.	Јовановић Тома Трива	1902.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1941, логор Бањица	1
21.	Јовановић Трива Бранко	1927.	Србин	земљорадник	нестао од непознатих 1943, Немачка	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
22.	Јовановић Трива Милета	1923.	Србин	земљорадник	нестао од непознатих 1943, Немачка	1
23.	Јовановић Трива Срета	1930.	Србин	земљорадник	нестао од непознатих 1943, Немачка	1
24.	Јовановић Трива Стана	1934.	Србин	домаћица	нестала од непознатих 1943, Немачка	1
25.	Јовановић Трива Стојанка	1928.	Српкиња	домаћица	нестала од непознатих 1943, Немачка	1
26.	Јовановић Трива Трива	1937.	Србин	дете	нестао од непознатих 1943, Немачка	1
27.	Јовановић Спаса Евица	1916.	Српкиња	домаћица	убијена 1942, логор Јасеновац	2
28.	Јовановић Танасије Петар	1925.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	2
29.	Кеџић Владимир Драгутин	1913.	Србин	земљорадник	убијен 1943, затвор у Сремској Митровици	1, 2, 3, 4
30.	Костић Љубомир Ранко	1908.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 4
31.	Лазич Лазар Јованка	1922.	Српкиња	омладинка	убијен 1941, логор Јасеновац	1
32.	Љубинковић Радован Ми-лан	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1
33.	Лучић Даша Милан	1901.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1
34.	Мали Дамјана Душан	1907.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1
35.	Марковић Триво Срета	1936.	Србин	дете	убијен 1941, затвор Јабука	1
36.	Марковић Триво Стана	1938.	Српкиња	дете	убијена 1941, затвор Јабука	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
37.	Марунић Ђуро Радмило	1908.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	2
38.	Милановић Јован Станко	1903.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Трепча	1, 2, 3, 4
39.	Мутавцић Иван Жарко	1910.	Србин	земљорадник	убијен 1945, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
40.	Николић Драго Душан	1888.	Србин	земљорадник	убијен 1945, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
41.	Плавшић НН Милан		Србин		убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2
42.	Плавшић Томе Никола	1914.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
43.	Плавшић Рафаило Станко	1904.	Србин	земљорадник	Убијен 1945, логор Јасеновац	1, 2
44.	Плавшић Станко Анђелка	1901.	Српкиња	домаћица	убијена 1945, логор Стара Градишка	1
45.	Плавшић Тодор Лазар	1925.	Србин	омладинац	убијен 1943, логор Аушвиц	1
46.	Плавшић Тодор Никола	1915.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Сисак	1, 2
47.	Поповицки Гојко Стеван	1903.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Земун	1, 2, 4
48.	Радосављевић Иван Никола	1905.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Јасеновац	2, 3, 4
49.	Радловић Живан Кага	1866.	непознато	домаћица	убијен 1941, логор Јасеновац	1
50.	Семнић НН Игњат	1878.	Јевреј	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1
51.	Серафимовић Ч. Лазар	1884.	непознато	земљорадник	убијен 1944, логор Сисак	1, 3, 4
52.	Станисављевић Милован Никола	1919.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Стара Градишка	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
53.	Стојчевић Живко Бранко	1901.	Србин	земљорадник	преминуо 1945, заробљени припадник Југословенске краљевске војске, Немачка	1, 2
54.	Швицер Ф. Вилем	1913.	Јевреј	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 4
55.	Владисављевић Иван Лазар	1923.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
56.	Врањеш Влада Момир	1898.	Србин	земљорадник	преминуо 1942, заробљени припадник Југословенске краљевске војске, Немачка	1, 2, 4
57.	Вуковић Миле Светозар Цвеја	1919.	непознато	земљорадник	преминуо 1943, заробљени припадник Југословенске краљевске војске, Немачка	1, 4
58.	Живановић П. Душан	1902.	Србин	земљорадник	убијен 1943, затвор Добановци	2, 4
59.	Живковић Марјан Сава	1913.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1944, логор Сисак	1
60.	Животић Стеван Милан	1914.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
61.	Миловановић Ж. Никола (Баја)	1904.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	3, 4
62.	Швицер Ф. Елна					4
63.	Швицер В. Катица					4
64.	Швицер В. Мира					4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
65.	Швицер В. Хеда					4

В. Жртве фашистичког, усташког и четничког терора

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Арамбашић Ђока Зоран	1913.	непознато	земљорадник	обешен од Немаца 1943, пруга Голубинци-Путинци	1, 3, 4
2.	Бабић НН Мара		непознато		убијена од Немаца 1943, непознато	1
3.	Белић Кузман Иван	1885.	непознато	земљорадник	жив печен и полужив сахрањен 1944, Добановци	1, 3, 4
4.	Богојевић НН Живка		непознато		убијена од Немаца 1943, непознато	1
5.	Цветић Чедо Радован	1921.	Српкиња	домаћица	погинула од непознатог 1944, Манђелос	1, 3, 4
6.	Јанковић Василије Јован	1907.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1944. у директном терору, Угриновци	1, 4
7.	Јовановић Чедомир Миленко	1923.	непознато	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, непознато	1
8.	Јовановић Јова Радован	1888.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943. код куће, Петровчић	1

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
9.	Ловановић Тихомира Стева	1915.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1943, непознато, Добановци	1, 3
10.	Краус Јаша Никола	1895.	Србин,	земљорадник	убијен од непознатих 1943. у директном терору, Грабовци	1
11.	Краус Јаша Жарко	1897.	Хрват	земљорадник	убијен од непознатих 1943. у директном терору, Грабовци	1
12.	Кртенић НН Душица	1899.	Српкиња	домаћица	убијена од непознатих 1943. у директном терору, Грабовци	1
13.	Курдус НН Анђа		непознато		убијен од Немаца 1943, непознато	1
14.	Курдус НН Божидар		непознато		убијен од Немаца 1943, непознато	1
15.	Курдус НН Мира		непознато		убијен од Немаца 1943, непознато	1
16.	Левингер Саламона Аранка	1901.	Јеврејка	домаћица	стрельана од Мађара 1942, Нови Сад	1
17.	Љубинковић Сава Владимир	1893.	Србин,	земљорадник	убијен од непознатих 1945. у директном терору, Загреб	1, 2
18.	Мајсторовић НН Васа		Непознато		убијен од Немаца 1943, непознато	1
19.	Манојловић Тривун Ђорђе	1911.	Србин,	земљорадник	убијен од Немаца 1943, Нерадин	1

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
20.	Марјановић Шпира Меланија	1924.	Српкиња	домаћица	погинула од непознатих 1943, Босна	1
21.	Марунић Ђорђе Влада	1908.	непознато	земљорадник	обешен од непознатих 1943, Голубинци	1, 3, 4
22.	Медеља Андрија Јован	1908.	Словак	земљорадник	нестао 1941, Сарајево	1
23.	Михајловић Иван Влада	1912.	Србин,	земљорадник	нестао од непознатих 1942, Добановци	1, 2
24.	Милановић НН Жикица	1928.	Србин,	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, Трнава	1
25.	Милановић Станко Вера	1927.	Српкиња	радница	убијена од непознатих 1943, Угриновци	1, 3
26.	Милановић Вида Пера	1924.	Србин,	омладинац	погинуо од непознатих 1943, Бијелина	1
27.	Петровић Кузман Чедомир	1869.	Србин,	земљорадник	убијен од непознатих 1941. у директном терору, Ужице	1
28.	Плавшић Владимир Живан	1892.	Србин,	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Деч	1, 2, 3, 4
29.	Радојевић НН Кагица		Српкиња		убијена од непознатих 1944, Добановци	1
30.	Радовановић Нестор Вера	1925.	Српкиња	домаћица	убијена од непознатих 1944, Добановци	1
31.	Радовановић Срете Верипа	1922.	Српкиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Добановци	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
32.	Радовановић Стеван Вера	1902.	Српкиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Добановци	1, 2, 3, 4
33.	Радовановић Жарко Марица	1926.	Српкиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Добановци	1, 2, 3, 4
34.	Радовановић Жарко Ружица	1923.	Српкиња	омладинка	убијена 1944. у директном терору, Добановци	1, 2, 3, 4
35.	Савић Никола Живка	1921.	Српкиња	омладинка	убијена од непознатих 1941. у директном терору, Гвозденић	1
36.	Угричић Стеван Никола	1919.	Србин,	студент	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 3
37.	Вељковић НН Загорка		непознато		убијен од Немаца 1943, непознато	1
38.	Вуковић Рајо Божо	1886.	Србин,	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Добановци	1, 2, 3
39.	Живановић Младен Славоко	1883.	Србин,	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Бечмен	1, 2, 3, 4
40.	Живановић Тоша Душан	1895.	Србин,	земљорадник	убијен од усташа 1943, Добановци	1, 3
41.	Вуковић Ж. Божидар					4
42.	Гламочлија Д. Петар					4
43.	Јовановић Д. Жарко					4
44.	Јовановић И. Марјан					4

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
45.	Јовановић Ј. Мика					4
46.	Стојчевић С. Павле					4

Г. Цивилне жртве

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Јовановић Јован Пера	1909.	непознато	земљорадник	нестао од непознатих 1943. као цивил, непознато	1
2.	Јовановић Маринко Мица	1881.	непознато	домаћица	нестала од непознатих 1943. као цивил, непознато	1
3.	Јовановић Тома Трива	1907.	непознато	земљорадник	нестао од непознатих 1943. као цивил, непознато	1
4.	Љубинковић Спасоје Десанка	1894.	Српкиња	домаћица	погинула од непознатих 1941. као цивил Београд	1
5.	Серафимовић Жарко Душан	1923.	Србин	земљорадник	нестао од непознатих 1944. непознато, Београд	1, 4

Д. Умрли

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Зубовић Станка Сава	1923.	непознато	земљорадник	умро од непознатих 1946, непознато	1

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
2.	Јовановић Раје Бошко	1927.	непознато	омладинац	преминуо 1944, Земунска болница	3

4. Јаково

А. Погинули у Народно-ослободилачком рату

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Баложан Тодор Милка	1928.	Српкиња	омладинка	погинула 1944, Шековићи	1, 2, 3, 4
2.	Борић Светозар Нагалија	1927.	Српкиња	омладинка	погинула 1944, Грачаница	1, 2, 3, 4
3.	Борић Светозар Живко	1928.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Грнава	1, 2, 3, 4
4.	Чакован Ђорђе Јован	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Трново	1, 2, 3, 4
5.	Ћирковић Ранко Радован	1923.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Јаково	1, 2, 3, 4
6.	Цветковић Сава Вукашин	1917.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Челик	2, 3, 4
7.	Дехељан Коста Лазар	1923.	Србин	омладинац	погинуо 1943. као заробљени припадник НОВ и ПОЈ, Јаково	1, 2, 4
8.	Добрић Миливој Божа	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Осијек	1, 2, 3, 4
9.	Ђорђевић Стеван Митар	1907.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Трново	1, 2, 3, 4
10.	Ђорђевић Стеван Славко	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Галичина - Стоич	1, 2, 3, 4
11.	Ђорђевић Светозар Лазар	1907.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Шандићи	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
12.	Дучак Иван Перо	1912.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Лопаре	1, 2, 3, 4
13.	Ђурчић Димитрије Милан	1916.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Трново	2, 4
14.	Грковић Емил Борисав	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Заједнице	1, 2, 3, 4
15.	Грковић Емил Василије	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Заједнице	1, 2, 3, 4
16.	Грковић Лазар Радован	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Јабучка, Босна	1, 2, 3
17.	Јанкеш Душан Живко	1924.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Шековићи	1, 2, 3, 4
18.	Јаношевић Никола Коста	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Тузла	1, 2, 4
19.	Јосимовић Милан Спасоје	1923.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Зворник	1, 2, 3, 4
20.	Јовановић Чедо Вељко	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Лопаре	1, 2, 3, 4
21.	Јовановић Цвејо Благоја	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Горња Трнова	1, 2, 3, 4
22.	Јовановић Ђорђе Сава	1927.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Илок - Шид	1, 2
23.	Јовановић Триве Богољуб	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Тузла	1, 2, 3, 4
24.	Јовановић Спасоје Слободан	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Шековићи	1, 2, 3, 4
25.	Карапанда Живко Јован	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Мајевица	1, 2, 3, 4
26.	Керпењар Јован Тоша	1896.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Ашања	1, 2, 3
27.	Ковачевић Миљивој Душан	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Гибовац	1, 2
28.	Ковачевић Станко Здравко	1923.	Србин	омладинац	погинуо од непознатих 1944, Челић	1, 2, 3, 4
29.	Ковачевић Станко Сретен	1919.	Србин	чурчија	погинуо 1944, Крстац	1, 2, 3

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
30.	Крстаношић Милутин Нада	1927.	Српкиња	омладинка	погинула 1944, Бирач, Источна Босна	1, 2, 3, 4
31.	Лемајић Петар Славко	1905.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Ђаково	2, 4
32.	Маричић Влада Ранко	1912.	Србин	земљорадник	погинуо 1942, Скопска Црна Гора	1
33.	Михаиловић Душан Живо	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Гргуревац	1, 2, 3, 4
34.	Милеуснић Божо Жарко	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Фрушка Гора	1, 2, 3, 4
35.	Милеуснић Спаса Споменка	1925.	Српкиња	домаћица	погинула 1944, Прибој код Лопара	1, 2, 4
36.	Милеуснић Стеван Јован	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Винковци	1, 2, 3, 4
37.	Милеуснић Стеван Живко	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Дрина, Босна	1, 2, 3, 4
38.	Миличевић Станко Милан	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Црна Гора	1, 2, 3, 4
39.	Мирковић Богољуб Милорад	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Бијељина	1, 2, 3, 4
40.	Мирковић Михајило Радислав	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Тузла	1, 2, 3, 4
41.	Мирковић Радован Лазар	1912.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Лопаре	1, 2, 3, 4
42.	Младеновић Иван Ружица	1909.	Српкиња	домаћица	погинула 1944, Јаково	1, 2
43.	Младеновић Новак Живко	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Стражово	1, 2, 3, 4
44.	Недвал Павла Божидар	1926.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Вировитица	1, 3, 4
45.	Никшић Иван Бошко	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Хлебине код Копривнице	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
46.	Панајотовић Стојан Ми- лисав	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Босна	2, 4
47.	Панић Милорада Емил	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Бијељина	1, 2, 3
48.	Панић Милић Бошко	1917.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Стејановци	1, 2, 3, 4
49.	Петровић Душан Загорица	1927.	Српкиња	омладинка	погинула 1944, Трново	1, 2
50.	Петровић Митар Славко	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Србија	1, 2, 3, 4
51.	Пипера Жарко Лазар	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Нерадин	1, 2, 3, 4
52.	Продановић Владимир Ра- дислав	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Брчко	1, 2, 3, 4
53.	Раца Никола Љубомир	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Сарајево	1, 2, 3, 4
54.	Радић Сава Рада	1914.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Јаково	1, 2
55.	Радмировић Жика Спаса	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Јаково	1, 2, 3, 4
56.	Радонић Стеван Божидар	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1942, Мајевица	1, 2
57.	Радовановић Радован Ни- кола	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Авала	1, 2, 3, 4
58.	Радовановић Славко Коста	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1944, река Пива, Цр- на Гора	1, 2, 3, 4
59.	Радовановић Живко Радо- ван	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Багина	1, 2, 3
60.	Рашковић Јован Ђорђе	1916.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Авала	1, 2, 3, 4
61.	Савић Миливоје Тодор	1907.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Шековићи	2, 3, 4
62.	Стојановић Божидар Ни- кола	1914.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Шид	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
63.	Стојановић Милан Жарко	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Дуге Њиве, Босна	1, 2, 3, 4
64.	Стојановић Влајко Марко	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Ашања	1, 2, 3, 4
65.	Ступар Ђорђе Живко	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Сандици	1, 2, 3, 4
66.	Ступар Лазар Сава	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Брчко	1, 2, 3, 4
67.	Свилар Живко Борислав	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1945, Осијек	1, 2, 3, 4
68.	Томић Дујо Божа	1907.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Јозница	1, 2, 3, 4
69.	Угарак Никола Загорица	1925.	Српкиња	омладинка	умрла 1944, Трново	1, 2, 3, 4
70.	Витомировић Андрија Кузман	1912.	Србин	зидар	погинуо 1944, Авала	1, 2, 3, 4
71.	Витомировић Милан Спаса	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Тара	1, 2, 3, 4
72.	Витомировић Милован Дамјан	1913.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Ашања	1, 2, 3, 4
73.	Витомировић Петар Живка	1925.	Српкиња	омладинка	погинула 1944, Велика Завака	1, 2, 3, 4
74.	Жигић Душан Миливој	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Прозор	1, 2, 3, 4
75.	Жигић Павле Владимир	1917.	Србин	земљорадник	погинуо 1942, Бешка	1, 2, 3, 4
76.	Жигић Петар Живко	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Нашице	1, 2, 3, 4
77.	Жигић Никола Радивој	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Ришине код Власенице	1, 2, 3
78.	Бољанац Раде Миливој		непознато	слуга	погинуо 1944, непознато	3, 4
79.	Буљ Владе Бошко		непознато	земљорадник	погинуо 1944, непознато	3

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
80.	Боложан Тодора Милка		непознато	домаћица	погинула 1944, непознато	3
81.	Добрић Владе Зорица	1924.	Српкиња	домаћица	погинула 1944, Источна Босна	3, 4
82.	Ђурчић Димитрије Милан	1922.	непознато	земљорадник	погинуо 1943, Трнова	3
83.	Лотријан Душана Лазар	1922.	непознато	земљорадник	негтао 1944, Босна	3, 4
84.	Отањац Миливоја Живко	1924.	непознато	земљорадник	убијен 1944, непознато	3, 4
85.	Јанковић Пере Славољуб	1924.	Србин	земљорадник	убијен 1944, непознато	3
86.	Николић Ивана Бошко	1920.	Србин	машинбравар	погинуо 1944, Тара - Јаворац	3
87.	Џуца НН Славо		непознато	земљорадник	погинуо 1944, Вировитица	3
88.	Ковачевић В. Бошко					4
89.	Кораћ Р. Живан					4
90.	Марић Бела					4
91.	Михајловић С. Миленко					4
92.	Михајловић С. Радмила					4
93.	Миличевић Ж. Бора					4
94.	Миличевић Ж. Гина					4
95.	Миличевић П. Ружица					4
96.	Николић Стеван					4
97.	Петровић Д. Јованка					4
98.	Радомировић М. Јован					4
99.	Дедић С. Рада					4

Редни број	Презиме име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
100.	Стојановић Ј. Станко					4
101.	Стаматовић В. Петар					4

Б. Страдали у логорима и затворима

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извори
1.	Алексић Сима Душан	1881.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	2, 3, 4
2.	Бањеглав Триво Стеван	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор	1, 2, 3, 4
3.	Ковачевић Владимир Бошко	1907.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1945, заробљени припадник Југословенске краљевске војске, Немачка	1, 2, 3
4.	Чакован Ђорђа Петар		Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Маутхаузен	1, 3, 4
5.	Давидовић П. Милан	1883.	непознато	земљорадник	стрелан од непознатих 1943, непознато	1, 3, 4
6.	Дехељан Коста Никола	1922.	Србин	омладинац	убијен 1943, затвор Путинци	1, 2, 4
7.	Дехељан Петар Коста	1892.	Србин	земљорадник	убијен 1943, затвор Путинци	1, 2, 4
8.	Добрић М. Јесла	1926.	Српкиња	омладинка	убијена 1943, логор Маутхаузен	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извори
9.	Добрић Владимир Богољуб	1901.	Србин	земљорадник	преминуо 1943. као припадник Југословенске краљевске војске, Немачка	1, 2, 3, 4
10.	Ердељан Милан Мирко	1917.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
11.	Грковић Милан Емил	1892.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
12.	Грујевић Милан Максим	1880.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
13.	Идворјан Адам Радивој	1912.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
14.	Јанковић Велимир Славољуб	1924.	Србин	омладинац	Убијен 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
15.	Јосимовић Чеда Душан	1910.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
16.	Јосимовић Чеда Иван	1903.	Србин	земљорадник	преминуо 1943, као заробљеник НОВ и ПОЈ, Немачка	1, 2, 3, 4
17.	Јовановић Бугарин Јанко	1894.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
18.	Јовановић Ђорђе Лепосава	1939.	Српкиња	дете	убијена 1944, логор Тења	1, 2, 3, 4
19.	Јовановић Ђорђе Живка	1939.	Српкиња	дете	убијена 1944, логор Тења	1, 2, 3, 4
20.	Јовановић Дулке Никола	1919.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Маутхаузен	1, 3, 4
21.	Јовановић Илија Стеван	1908.	Србин	земљорадник	преминуо 1945, логор Аушвиц	1, 2

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извори
22.	Јовановић Јанко Јелица	1941.	Српкиња	дете	убијена 1944, логор Тења	1, 2, 3, 4
23.	Јовановић Лазар Будимка	1932.	Српкиња	дете	убијена 1944, логор Тења	1, 2
24.	Јовановић Лазар Даница	1939.	Српкиња	дете	убијена 1944, логор Тења	1, 2, 3, 4
25.	Јовановић Лазар Милка	1927.	Српкиња	омладинка	убијена 1944, затвор Винковци	1, 2, 3, 4
26.	Јовановић Марко Ђорђе	1924.	Србин	земљорадник	преминуо 1945, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
27.	Јовановић М. Цвејка	1892.	Српкиња	домаћица	убијена 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
28.	Јовановић Марко Јованка	1929.	Српкиња	дете	убијена 1944, затвор Винковци	1, 3, 4
29.	Јовановић Марко Слободан	1932.	Србин	дете	убијен 1944, логор Тења	1, 2, 3, 4
30.	Јовановић Марка Станко	1928.	Србин	дете	стрелан од усташа 1944, затвор Винковци	1, 3
31.	Јовановић Марка Стојко	-	Србин		стрелан од усташа 1944, затвор Винковци	1, 3
32.	Јовановић Марка Живка	1922.	Српкиња	домаћица	стрелана 1944, логор Јасеновац	1
33.	Јовановић Марка Зуза		Србин		стрелан од усташа 1944, затвор Винковци	1, 3
34.	Јовановић Мија Маришка	1905.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, затвор Винковци	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извори
35.	Јовановић Миша Везилија	1900.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, затвор Винковци	1, 2, 3, 4
36.	Јовановић Младен Мица	1900.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, затвор Винковци	1, 2, 3, 4
37.	Јовановић Никола Дивна	1932.	Српкиња	дете	убијена 1944, логор Тења	1, 2, 3, 4
38.	Јовановић Никола Драгица	1929.	Српкиња	дете	убијена 1944, затвор Винковци	1, 2, 3, 4
39.	Јовановић Николе Јелица	1940.	Српкиња	дете	убијена 1944, логор Тења	1, 2, 3, 4
40.	Јовановић Никола Петар	1886.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
41.	Јовановић НН Дулка	1883.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, затвор Винковци	2, 3, 4
42.	Јовановић НН Косана	1912.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, затвор Винковци	2, 3, 4
43.	Јовановић НН Марија	1896.	Хрватица	домаћица	убијена 1944, затвор Винковци	1, 2
44.	Јовановић НН Анђелка	1925.	Српкиња	омладинка	убијена 1944, затвор Винковци	1, 3, 4
45.	Јовановић НН Даринка	1896.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, затвор Винковци	1, 3, 4
46.	Јовановић НН Милена	1928.	Српкиња	дете	убијена 1944, затвор Винковци	1, 3, 4
47.	Јовановић НН Никола	1919.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Маутхаузен	2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извори
48.	Јовановић НН Пера	1884.	Србин	земљорадник	преминуо 1943, логор Маутхаузен	1, 3, 4
49.	Јовановић НН Стана	1928.	Српкиња	дете	убијена 1944, затвор Винковци	1, 3
50.	Јовановић НН Зора		Српкиња		убијена 1944, затвор Винковци	1, 3, 4
51.	Јовановић Обрад Љубица	1900.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, затвор Винковци	1, 2, 3, 4
52.	Јовановић Павле Јелица	1934.	Српкиња	дете	убијена 1944, логор Тења	1, 2, 3
53.	Јовановић Павле Јован	1932.	Србин	дете	убијен 1944, логор Тења	1, 2, 3
54.	Јовановић Павле Стева	1930.	Србин	дете	убијен 1943, логор Маутхаузен	1, 3, 4
55.	Јовановић Павле Стеван	1928.	Србин	дете	убијен 1944, затвор Винковци	1, 2
56.	Јовановић Павле Живка	1930.	Србин	дете	убијен 1944, логор Тења	1, 2, 3, 4
57.	Јовановић Петар Душка	1900.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, затвор Винковци	2, 4
58.	Јовановић Пере Рада	1907.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Маутхаузен	1, 3, 4
59.	Јовановић Петар Бранко	1921.	Српкиња	земљорадник	стрелан од Немаца 1943, логор Бањица	1, 3
60.	Јовановић Стеван Тривун	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1944, затвор Винковци	1, 2, 4
61.	Јовановић Танасија Бошко	1890.	Србин	земљорадник	убијен 1944, затвор Винковци	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извори
62.	Јовановић Тривун Ђурђевица	1927.	Српкиња	омладинка	убијена 1944, затвор Винковци	1, 2, 3, 4
63.	Јовановић Тривун Лина	1922.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, затвор Винковци	1, 2, 3
64.	Јовановић Тривун Љубица	1890.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, затвор Винковци	1, 2, 3, 4
65.	Јовановић Тривун Живко	1932.	Србин	дете	убијен 1944, логор Тења	1, 2, 4
66.	Јовановић В. Дулка	1883.	Српкиња	домаћица	стрелјана 1943, затвор Вуковар	1, 3, 4
67.	Јовановић Велимир Сава	1924.	Србин	омладинац	убијен 1943, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
68.	Карапанца Тодор Жарко	1902.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 3, 4
69.	Корица Кујан Илија	1900.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Земун	2, 3, 4
70.	Корица Вујан Илија	1887.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	2
71.	Ковачевић Чедомир Станко	1888.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
72.	Ковачевић Влада Бошко	1925.	Србин	омладинац	преминуо 1945, логор Аушвиц	1, 2
73.	Крижан Душан Живко	1919.	Србин	земљорадник	погинуо од Немаца 1945, заробљени припадник Југословенске краљевске војске, Немачка	1, 2
74.	Кузмановић Јован Данило	1890.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извори
75.	Мали Дамјан Душан	1907.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	2
76.	Маркуш Никола Димитрије-Мига	1921.	Србин	земљорадник	убијен од усташа 1945, затвор Винковци	1, 2, 3, 4
77.	Милеуснић Гајо Стеван	1860.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Маутхаузен	1, 2
78.	Милеуснић Ивко Божа	1901.	Србин	земљорадник	Убијен 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
79.	Мирковић Јован Бранко	1906.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
80.	Мирковић Раја Сава	1914.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
81.	Недић Раде Ранко	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
82.	Новаковић Душан Никола	1907.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1945, логор Аушвиц	2
83.	Новаковић Тодор Илија	1901.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
84.	Отањац Миливој Живко	1924.	Србин	земљорадник	убијен 1943, заробљени припадник НОВ и ПОЈ, Немачка	1, 2
85.	Отањац Живко Божидар	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Маутхаузен	1, 2, 4
86.	Павловић Дамјана Драгутин	1883.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
87.	Пејановић Лазар Жика	1903.	Србин	земљорадник	умро 1944, затвор Сурчин	1, 2

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извори
88.	Петровић Марко Слободан	1924.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
89.	Покрајац Ђока Ранко	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3
90.	Поповић Петар Срето	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2
91.	Путниковић Богдан Светозар	1903.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
92.	Радојчић Јован Ката	1888.	Српкиња	домаћица	убијена 1942, логор Стара Градишка	1, 2
93.	Радојчић Јова Петар	1880.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2
94.	Радовановић Кузман Лазар	1873.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 4
95.	Радовановић Николе Спасоје	1907.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 4
96.	Радовановић НН Милорад	1898.	Србин	земљорадник	стрелан од непознатих, затвор Обреновац	1
97.	Рутањски Стеван Марија	1892.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Берген-Белзен	2
98.	Станковић Ђорђе Васо	1901.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Берген-Белзен	2
99.	Ступар Петар Агница	1889.		домаћица	убијена од Немаца 1944, затвор Јаково	1, 2, 3, 4
100.	Ступар Влајко Божа	1888.	Србин	земљорадник	убијен 1942, затвор Јаково	1, 2, 3, 4
101.	Свилар Милан Владимир	1896.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извори
102.	Томић Радивоје Живко	1897.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
103.	Томић Рајо Дамјан	1891.	Србин	земљорадник	преминуо 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
104.	Трифунковић Дамјан Ђорђе	1896.	Србин	земљорадник	убијен 1941, логор Земун	1
105.	Трумбеташ Арсен Милан	1912.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
106.	Узелац Жива Димитрије	1891.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
107.	Витомировић Илија Ружица	1927.	Српкиња	дете	преминула 1943, логор Аушвиц	1, 2, 3, 4
108.	Витомировић Живко Милан	1903.	Србин	земљорадник	преминуо 1943, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
109.	Вукојевић Милутин Милан	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
110.	Зарић Мика Љубомир	1925.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
111.	Зарић Вукашин Влада	1888.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
112.	Жлигић Давид Петар	1888.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
113.	Жлигић Душана Милан	1922.	Српкиња	земљорадник	убијена 1944, логор Маутхаузен	1, 3, 4
114.	Жлигић Паја Милица	1922.	Српкиња	домаћица	преминула 1944, логор Аушвиц	1, 2
115.	Жлигић Петар Јаша	1897.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извори
116.	Миличевић Павла Ружица	1927.	Српкиња	кројачица	убијена 1944, логор Јасеновац	3
117.	Јовановић Паје Славко		Србин		убијен 1943, логор, Немачка	3, 4
118.	Јовановић НН Боја		непознато		спален 1943, логор, Немачка	3,
119.	Јовановић НН Јован		непознато		спален 1943, логор, Немачка	3,4
120.	Јовановић НН Цвеја		Србин		стрелан 1944, логор Маут-хаузен	3, 4

В. Жртве фашистичког, усташког и четничког терора

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Бранковић Перица Ранка	1911.	Српкиња	домаћица	убијена од непознатих 1944. у директном терору, Сурчин	1
2.	Чакван Петра Коста		Србин		стрелан од непознатих 1943, непознато	1, 3
3.	Чауш Ранко Зорица	1942.	Српкиња	дете	убијена од усташа 1944, Јаково	1, 2, 3, 4
4.	Чирковић Жарко Вујо	1923.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1942. у директном терору, Срем	1
5.	Цуца Милан Павле	1898.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943. у директном терору, Јаково	1, 3, 4
6.	Дамјан Раде Тома	1889.	непознато	земљорадник	стрелан од Немаца 1943, Јаково	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
7.	Добрић Милан Владимир	1891.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, непознато	1, 2, 3, 4
8.	Ђурчић Петар Влада	1908.	Србин	земљорадник	убијена од непознатих 1944. у директном терору, Ашања	1, 3, 4
9.	Јанчић Живка Милан	1886.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943, непознато, Јаково	1, 3, 4
10.	Јовановић Бугарин Јанко	1894.	Србин	земљорадник	убијен 1941. у директном терору, Јаково	1, 2
11.	Јовановић Филип Слободан	1935.	Српкиња	дете	убијена од усташа 1944, непознато, Јаково	1, 2, 3, 4
12.	Јовановић Филипа Славко	1939.	Србин	дете	стрелан од непознатих 1943, непознато	1, 4
13.	Јовановић Еве Јанко	1902.	Србин	земљорадник	стрелан од непознатих 1943, манастир Фенек	1
14.	Јовановић Ј. Бела	1889.	Српкиња	домаћица	стрелана од непознатих 1944, Винковци	1, 3, 4
15.	Јовановић Јове Миша	1919.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1944, Трепча	1, 3, 4
16.	Јовановић Јове Ружа	1925.	Српкиња	земљорадник	убијена од усташа 1944, Винковци	1, 3
17.	Јовановић Јове Злата	1934.	Српкиња	дете	стрелана од усташа 1944, Винковци	1, 3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
18.	Јовановић Љ. Љубица		Српкиња		стрелјана од усташа 1944, Винковци	1, 3
19.	Јовановић Никола Косара	1914.	Српкиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Добановци	1, 2
20.	Јовановић Никола Милка	1942.	Српкиња	дете	убијена од Немаца 1944. у директном терору, Добановци	1, 2
21.	Јовановић Павле Живка	1920.	Српкиња	домаћица	спаљена од непознатих 1943, код куће, Прогар	1
22.	Јовановић Р. Славко		Србин		убијен од непознатих 1943, непознато	1, 3
23.	Јовановић Р. Трива		Србин		убијен од непознатих 1943, непознато	1, 3
24.	Јовановић С. Живка		Србин		убијена од непознатих 1944, Јаково	1, 3, 4
25.	Јовановић Стеван Вукашин	1873.	Србин	земљорадник	убијен 1943, код куће у Јакову	1, 2, 3, 4
26.	Јовановић Танасије Бошко	1902.	Србин	земљорадник	убијен 1942, код куће у Јакову	1, 2
27.	Јовановић Танасије Марко	1892.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Ашања	1, 2, 3, 4
28.	Јовановић Танасије Никола	1911.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Ашања,	1, 2, 4
29.	Јовановић Танасије Никола	1914.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Купиново	1, 2

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
30.	Јовановић Вукашин Ђорђе	1900.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Ашања,	1, 2, 3
31.	Ковач Михајла Ђура	1889.	Србин	земљорадник	убијен 1944, непознато, Јаково	1, 3, 4
32.	Кривошија Андрија Велимир	1923.	Србин	земљорадник	убијен 1941. у директном терору, Обреновац	2
33.	Крстановић Петар Милутин	1888.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Јаково,	1, 2, 3, 4
34.	Манић Павле Велимир	1907.	Србин	земљорадник	убијен 1942. у директном терору, Крагујевац	2, 3
35.	Миљаш Петар Стана	1887.	Српкиња	домаћица	убијена од усташа 1943, непознато, Ашања	1
36.	Милошевић М. Милан		Србин		убијен од непознатих 1944, непознато	1
37.	Никетић Здравко Младен	1923.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору Јаково	2
38.	Никетић НН Младен	1875.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943, Грбовац	1
39.	Отајац Живка Ђока		Србин		убијен од непознатих 1943, непознато	1, 3
40.	Панић Ивана Милић	1883.	непознато	земљорадник	стрелан од Немаца 1943, Јаково	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
41.	Павловић Ж. Драга		непознато		стрелан од непознатих 1943, непознато,	1
42.	Петровић НН Милан	1878.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943, непознато	1, 3, 4
43.	Радовановић Лазар Живко	1913.	Србин	земљорадник	убијен 1943, код куће у Јакову	1, 2, 3, 4
44.	Радовановић Славко Срета	1922.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1942. у директном терору, Земун	1, 4
45.	Растовић Филипа Слободан	1937.	Србин	дете	убијен од непознатих 1944, Јаково	1
46.	Рончевић А. Велимир	1923.	непознато	земљорадник	убијен од усташа 1944, Јаково	1, 3, 4
47.	Стојановић Андрија Милан	1896.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Јаково	1, 2, 4
48.	Стојановић Светозар Милан	1880.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Сурчин	1, 2
49.	Узелац Живка Никола	1922.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943. у директном терору, Прогар	1, 3, 4
50.	Веселиновић Јован Милан	1884.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
51.	Веселиновић Милана Света	1912.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943, Беченско поље	1, 3, 4
52.	Зарић Ранко Славко	1892.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Јаково	1, 2

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
53.	Жигић Давид Милан	1921.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Јаково	1, 2
54.	Жужјић Живка Кагица	1942.	Српкиња	дете	убијена од усташа 1944, Јаково	1, 2, 3, 4
55.	Михајловић Стевана Миленко		Србин		непознато, Јаково	3
56.	Михајловић Стевана Загораца		Српкиња		непознато, Јаково	3
57.	Миличевић НН Живка		Србин		непознато, Јаково	3
58.	Миличевић Живка Ангелина		Србин		непознато, Јаково	3
59.	Николић НН Стеван		Србин		непознато, Јаково	3
60.	Путниковић Петар Борислав		непознато		непознато, Јаково	3, 4
61.	Путниковић Петар Бранко		непознато		непознато, Јаково	3, 4
62.	Пањетовић Стојана Милисав	1922.	Србин	земљорадник	убијен 1944, Купиново	3
63.	Радомировић Милана Јован		Србин		убијен, Јаково	3
64.	Стаматовић Н. Петар		Србин		убијен, Јаково	3
65.	Дјетвај Илије Франциска		непознато		убијена 1944, Јаково	3, 4
66.	Ковачевић М. Душко		Србин		убијен од непознатих 1943, непознато	3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
67.	Чакован К. Никола		непознато		стрелан 1943, непознато	3
68.	Јовановић НН Гина		непознато		убијена 1943, непознато	3, 4
69.	Јовановић НН Здравко		непознато		стрелан 1943, Винковци	3
70.	Радић Саве Рада		Србин		стрелан 1943, Сурчин	3
71.	Јовановић Раје Стева		непознато		стрелан 1944, Винковци	3
72.	Прибић НН Филип		непознато		убијен 1944, непознато	3, 4
73.	Стаматовић В Пегар		непознато		убијен 1944, непознато	3
74.	Стојановић Љ. Славко		непознато		убијен 1944 непознато	3
75.	Радомиловић Милана Јован		непознато		убијен 1944, непознато	3
76.	Никшић Ивана Бошко		непознато		убијена 1944, непознато	3
77.	Недвал Павла Бошко		непознато		убијена 1944, непознато	3
78.	Петровић Душана Јованка		непознато		убијен 1944, непознато	3
79.	Видицки Срега					4
80.	Гашпар Р. Никола					4
81.	Јовановић Века					4
82.	Јовановић Ружа					4
83.	Јовановић Стана					4
84.	Јовановић Бела					4
85.	Крпењар Ј. Тибор					4
86.	Покрајац Ђ. Ранко					4

Д. Цивилне жртве

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Хрњачки Милан Катица	1885.	Српкиња	домаћица	погинула од непознатих 1942, приликом бомбардовања	1
2.	Јунг НН Јакоб	1883.	Немац	земљорадник	убијен од непознатих 1946, Јаково	1
3.	Јунг НН Катарина	1907.	Немица	домаћица	убијена од непознатих 1946, Јаково	1
4.	Никшић Милан Радован	1898.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих, Јаково	1, 2
5.	Оф. НН Хајнрих	1882.	Немац	земљорадник	убијен као цивил од непознатих 1946, Јаково	1
6.	Симон НН Ана	1875.	непознато	домаћица	нестала од непознатих 1946, Книћанин	1

Е. Умрли

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Миличевић Павле Ружица	1927.	Српкиња	домаћица	умрла 1945, логор Земун	1, 2
2.	Добрић Велимира Богољуб		непознато		умро у заробљеништву као припадник Југословенске краљевске војске	3

3.	Крижан Душана Живко		непознато		умро у заробљеништву као припадник Југословенске краљевске војске	3
4.	Недић Раде Ранко		непознато		умро у заробљеништву као припадник Југословенске краљевске војске	3
5.	Мирковић Јована Бранко		непознато		умро у заробљеништву као припадник Југословенске краљевске војске	3
6.	Панајотовић Тоше Михајло		непознато		умро у заробљеништву као припадник Југословенске краљевске војске	3

5. Петровчић

А. Погинули у Народно-ослободилачкој борби

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Бабић Иван Ранко	1911.	Непознато	земљорадник	погинуо 1944, Крагујевац	1, 2, 3, 4
2.	Бабић Милан Драгомир	1919.	Србин	млинар	погинуо 1944, Прогар	2, 3, 4
3.	Бабић Недељко Драгутин	1908.	Србин	земљорадник	умро 1945, Сарајево	1, 4
4.	Чобановић Крста Драгомир	1924.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Цапарде код Зворника	1, 2, 3
5.	Бабић Палка Шандор	1911.	Мађар	земљорадник	погинуо од непознатих 1944, непознато	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
6.	Бабић П. Павле	1914.	Мађар	земљорадник	погинуо од непознатих 1943, Босна	1
7.	Чорломановић С. Љубица	1924.	Српкиња	омладинка	погинула од непознатих 1944, Прогар	1, 3, 4
8.	Чобановић Радован Радован	1924.	Србин	омладинац	погинуо 1945, Копривница	1, 2, 3, 4
9.	Ђак Павле Светозар	1917.	Србин	берберин	погинуо од непознатих 1943, код Ваљева,	1, 2, 3, 4
10.	Дражић Сава Војислав	1880.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Петровчић	1, 2, 4
11.	Ђурђевић Милан Обрад	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Копаник	1, 2, 3, 4
12.	Ђурђевић Наум Славко	1929.	Србин	омладинац	убијен 1944, Петровчић	1, 2, 3
13.	Ђурђевић Радивој Славко	1924.	Србин	омладинац	погинуо 1945, Нашице	1, 2, 3, 4
14.	Ђурђевић Стеван Петар	1921.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Кленак - Пла-тичево	1, 2, 3, 4
15.	Ђурђевић Живан Љубомир	1924.	Србин	берберин	погинуо 1944, Миклушевци	1, 3, 4
16.	Гавриловић Милорад Живорад	1924.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Вуковар	1, 2, 4
17.	Јовановић Душан Рајко	1921.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Сурчин	1, 2, 3, 4
18.	Јовановић Душан Живко	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Бијељина	1, 2, 3, 4
19.	Јовановић Гаја Ратомир	1912.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Рума	1, 2, 4
20.	Јовановић Пера Миленко	1923.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Босна	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
21.	Љубинковић Љуба Иван	1923.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Умка	1, 2, 3
22.	Лазич Милан Никола	1902.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1942, Липљан	1, 4
23.	Љубинковић Славко Срега	1927.	Србин	ученик	погинуо 1944, Бирчани код Косовске Митровице	1, 2, 3, 4
24.	Љубинковић Славко Љубомир	1913.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Купиново	1, 3, 4
25.	Љубинковић Вукашин Бранко	1912.	Србин	земљорадник	погинуо 1942, Сребреница	1, 2, 3, 4
26.	Љубинковић Вукашин Ђорђе	1924.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Бијељина	1, 2, 3, 4
27.	Љубинковић Вукашин Милан	1914.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Купиново	1, 3, 4
28.	Љубинковић Вукашин Зоран	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Столице код Лопара	1, 3, 4
29.	Лукић Димитрије- Митра Петар	1922.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Сребреница	1, 2, 3, 4
30.	Лукић Голуб Живорд	1922.	Србин	омладинац	погинуо 1945, Буђановци	1, 4
31.	Лукић Милутин Јовица	1924.	Србин	ученик	погинуо 1943, Тузла	1, 4
32.	Младеновић Петар Стеван	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1945, Буковица - Вировитица	2, 3, 4
33.	Мартиновић Васа Александар	1906.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1943, Црна Гора	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
34.	Пантелић Душко Александар	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Босна	2
35.	Плечаш НН Милош		Србин		погинуо 1943, непознато	1
36.	Прокопљевић Радивој Обрад	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Бијелина	1, 2, 3, 4
37.	Прокопљевић Раја Жикица	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Петровчић	1, 2, 4
38.	Радиновић Петар Каменко	1924.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Босна	1, 2, 3
39.	Стаматовић НН Жика		Србин		погинуо 1943, непознато	1
40.	Стењанин Жарко Ранко	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Бијелина	1, 2, 3, 4
41.	Шулајић Душан Обрад	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, између Пећи и Чаку	1, 2, 3
42.	Вукасовић Милисав Драгомир	1926.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Мајевица	1, 2, 3, 4
43.	Вукасовић Настас Душан	1909.	Србин	учитељ	погинуо 1945, река Драва код Осијека	1, 3, 4
44.	Вукасовић Сава Миливој	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Сремска Рача	1, 2, 3, 4
45.	Грбић Ђорђа Александар		Србин	кројач	погинуо 1945, Фрушка Гора	3, 4
46.	Ђурђевић Драге Жика	1918.	непознато	земљорадник	погинуо 1944, Петровчић	3
47.	Јовановић Гаје Петар	1912.	непознато	земљорадник	погинуо 1944, Босна	3
48.	Сундаћ Илије Милан	1922.	Непознато	омладинац	погинуо 1944, непознато	3, 4
49.	Ђурђевић Живан Љубомир	1924.	Непознато	омладинац	погинуо 1944, Срем	4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
50.	Чобановић Крста Драгунтин	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1945, Босна	4
51.	Шулајић Душан Обрад	1920.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Рашка	4
52.	Плећаш Милош	1921.	Србин	омладинац	погинуо 1945, Срем	4
53.	Радаковић Сава Бранко	1913.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Сремски фронт	4

Б. Страдали у логорима и затворима

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Агамирац Жарко Зоран	1919.	Србин	земљорадник	убијен од Мађара 1943, логор, Мађарска	1
2.	Бабић Чедомир Петар	1914.	Непознато	земљорадник	обешен поред пруге од усташа 1943, Сремска Митровица	1, 3, 4
3.	Бабић Љубомир Павле	1897.	Србин	земљорадник	убијен 1942, затвор Сремска Митровица	1, 2, 3, 4
4.	Бабић Љуба Стеван	1901.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Земун	1, 2
5.	Бабић Ничифор Никола	1907.	Србин	земљорадник	преминуо 1943, логор Аушвиц	1, 2, 3, 4
6.	Чобановић Максим Лазар	1909.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, логор Бањица	1, 2, 3, 4
7.	Гавриловић Давид Живојин	1902.	Србин	земљорадник	преминуо 1944, логор Аушвиц	1, 2, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
8.	Гомирац Жарко Зоран	1919.	Србин	земљорадник	убијен од Мађара 1943, за-твор Мађарска	1, 4
9.	Гавриловић Миљивој Стеван	1901.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Аушвиц	1, 2, 3, 4
10.	Јовановић Гаја Мила	1897.	Српкиња	домаћица	преминула 1944, логор Аушвиц	1, 2
11.	Јовановић Јован Петар	1917.	непознато	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1
12.	Јовановић Живко Душко	1939.	Ром	земљорадник	преминуо 1943, логор Сисак	1, 2
13.	Јовановић Рада Стеван	1899.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 4
14.	Јовановић Танасије Петар	1925.	непознато	омладинац	убијен 1944, логор Земун	1
15.	Јовановић Тимотије Петар	1925.	Србин	омладинац	убијен 1944, логор Земун	1
16.	Гавриловић Бурђа Живко		Србин		убијен 1943, логор Аушвиц	3
17.	Љубинковић Груја Радован	1897.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
18.	Мартиновић Алекса Мара	1912.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
19.	Младеновић Милан Радован	1905.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
20.	Прокопљевић Младен Емил	1906.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, у шуми Драж код Петровчића	1, 2, 3, 4
21.	Пашић Богољуб Стеван	1894.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
22.	Радосављевић Марко Обрад	1911.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, заробљени припадник Југословенске краљевске војске, Биркенау, Немачка	1, 2, 3, 4
23.	Вукасовић Љубомир Петар	1901.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Аушвиц	1, 2, 3, 4
24.	Вукасовић Младен Милисав	1901.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2
25.	Живановић Раја Бранко	1926.	Србин	омладинац	убијен 1945, логор Дахау	1, 2, 3, 4
26.	Живановић Радивој Рајивој	1891.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Трелча	4
27.	Јовановић Живко Душан	1939.	непознато	дете	убијен 1943, логор Сисак	4
28.	Јовановић НН Капица	1919.	непознато	домаћица	убијена 1943, логор Сисак	4
29.	Јовановић НН Нада	1926.	непознато	омладинка	убијена 1943, логор Јасеновац	4
30.	Нинковић Никола		непознато		убијена 1944, логор, непознато	4

В. Жртве фашистичког, усташког и четничког терора

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Брачевић Петар Илија	1909.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, Петровчић	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
2.	Ђорломановић Славко Атанасије	1899.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, Прогар	1, 4
3.	Чобановић НН Ранко		Србин		убијен од непознатих 1943, непознато	1
4.	Чобановић Светозар Жарко	1914.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору	1, 2, 3, 4
5.	Ђак Велимир Марко	1891.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, шума Драж код Петровчића	1, 2, 3, 4
6.	Ђурђевић Иван Милан	1899.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, шума Забран код Петровчића	1, 2, 3, 4
7.	Ђурђевић Стеван Радивој	1899.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, шума Драж код Петровчића	1, 2, 3, 4
8.	Гавриловић Стева Живка	1901.	Српкиња	домаћица	спаљена 6. 7. 1944. у кући, Петровчић	1, 2, 4
9.	Гавриловић Живојин Љубица	1925.	Српкиња	омладинка	спаљена 6. 7. 1944. у кући, Петровчић	1, 2, 3, 4
10.	Гавриловић Живојин Радмила	1930.	Српкиња	дете	спаљена 6. 7. 1944 у кући, Петровчић	1, 2, 3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
11.	Илић Стеван Светозар	1885.	Србин	земљорадник	убијен 6. 5. 1944. у директном терору, шума Драж код Петровчића	1, 2, 3, 4
12.	Гудурић Љубомир Јелена	1887.	Српкиња	домаћица	убијена од непознатих 1944. у директном терору, непознато	1
13.	Јовановић Душан Радинка	1890.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. у кући после мучења, Петровчић	1, 2, 4
14.	Јовановић Јова Рада	1886.	Србин	домаћица	убијен од усташа 1943, Петровчић	1
15.	Јовановић Јован Радован	1887.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у кући после мучења Петровчић	1, 2, 3, 4
16.	Јовановић НН Милица	1919.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. у кући после мучења, Петровчић	2, 4
17.	Јовановић Рада Милка	1893.	Српкиња	домаћица	убијен од усташа 1943. у кући после мучења, Петровчић	1, 3, 4
18.	Јовановић Живко Милица	1916.	Српкиња	домаћица	убијен од усташа 1943, непознато, Петровчић	1, 3
19.	Љубинковић Павле Петар	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Купиново	1, 2, 3, 4
20.	Љубинковић Петар Милан	1923.	Србин	омладинац	убијен 1943. у директном терору, Петровчић	1, 2, 3, 4
21.	Љубинковић Славко Драгомир	1917.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Бајина Башта	1, 2, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
22.	Љубинковић Крста Сава	1902.	Србин	земљорадник	убијен 1945, логор Аушвиц	1, 4
23.	Маринковић Радован Душан	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, шума Забран, Петровчић	1, 2, 3, 4
24.	Милојевић Милан Живана	1912.	Српкиња	домаћица	стрельана од непознатих 1943. у директном терору, Прогар	1
25.	Мрачевић НН Илја-чобан	1909.	непознато	земљорадник	убијен од Немаца 6. 5. 1943. у директном терору, шума Драж код Петровчића	1, 3, 4
26.	Нинковић НН Никола		непознато		убијен од Немаца 1943, непознато	1
27.	Прокопљевић Милорад Слободан	1928.	Србин	омладинац	убијен 1944. у директном терору, Петровчић	1, 2
28.	Прокопљевић Младен Живојин-Јојин	1899.	Србин	земљорадник	убијен 6. 5. 1944. у директном терору, шума Драж код Петровчића	1, 2, 4
29.	Прокопљевић Милана Младен-Чија	1880.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944. у директном терору, шума Драж код Петровчића	1, 3, 4
30.	Прокопљевић Симсон Радивој	1900.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944. у директном терору, Бечмен	1, 2, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
31.	Радаковић Марко Драгољуб	1881.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, шума Забран код Петровчића	1, 2, 3, 4
32.	Радаковић Марко Леца	1884.	Српкиња	домаћица	убијена од усташа 1943, непознато, Петровчић	1, 3
33.	Радаковић Драге Леца	1918.	Српкиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Петровчић	1, 2, 3
34.	Радиновић Милутин Живоко	1884.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, шума Забран код Петровчића	1, 2, 3, 4
35.	Радиновић Петра Озрен	1921.	Србин	омладинац	погинуо 1942, Славонија	1, 4
36.	Радиновић Живојин Милорад	1906.	Србин	опанчар	стрелан 1941. у директном терору, Краљево	1, 3, 4
37.	Радосављевић Марка Наталија	1872.	Српкиња	домаћица	убијена од непознатих 1941. у директном терору, Петровчић	1, 2, 4
38.	Радосављевић Божидар Марко	1872.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Петровчић	1, 2, 4
39.	Радосављевић Живан Стеван	1901.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1941, Смедерево	1, 3
40.	Станков Симеон Живан	1898.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943. у директном терору, Петровчић	1, 2, 3, 4
41.	Стојанов Срета Милан	1892.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Петровчић	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
42.	Тривић Павле Душан	1872.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Петровчић	1, 2
43.	Вукасовић Петар Петар	1921.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Петровчић	1, 2, 3
44.	Вукасовић Сима Петар	1896.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Петровчић	1, 2
45.	Вукасовић Сима Стеван	1893.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Крчевина	1, 2, 3
46.	Живановић Раја Раја	1894.	Србин	земљорадник	умро 1944. на принудном раду, Косовска Митровица	1, 2
47.	Сундаћ Илије Адам	1916.	непознато	земљорадник	погинуо 1944, Прогар	3, 4
48.	Гаврилковић Живка Живана		Српкиња		спаљена 1944. код куће, Петровчић	3
49.	Јовановић Боје Мила		Српкиња		обешена 1944, непознато	3
50.	Јовановић Раде Стеван		Србин		убијен у рацији 1944, Земун	3
51	Бабић Иван Слободан	1909.	Србин	земљорадник	стрелан 1943, Крушевац	4
52.	Вукасовић Симеон Петар	1896.	Србин	земљорадник	убијен 6. 5. 1944, шума Драз код Петровчића	4
53.	Вукасовић Петар Петар	1921.	Србин	омладинац	убијен 6. 5. 1944, шума Драз код Петровчића	4
54.	Вукасовић Симеон Стеван	1893.	Србин	земљорадник	убијен 6. 5. 1944, шума Драз код Петровчића	4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
55.	Прокопљевић Милорад Слободан	1928.	Србин	дете	убијен 1944, Петровчић	4
56.	Радосављевић Стевана Загорка		Српкиња	домаћица	убијена 1943, Шимановци	4
57.	Радаковић НН Александра	1887.	Српкиња	домаћица	убијена 1943, шума Забран код Петровчића	4
58.	Тривић Павле Душан	1872.	Србин	земљорадник	убијен 1943, шума Забран код Петровчића	4

Г. Цивилне жртве

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Бабић Радован Стеван		Србин		убијен од непознатих 1944, непознато	1, 3
2.	Ђак Марко Радивој	1914.	Србин	земљорадник	погинуо 1944. на принудном раду, логор Тречча	1, 2, 3, 4
3.	Ђурђевић Ђока Радивој	1897.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1941, експлозија на железничкој станици у Смедереву	1, 4
4.	Живановић Наум Добринка	1913.	Српкиња	домаћица	погинула од непознатих 1941, Смедерево	1

Д. Умрли

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Ђурђевић Д. Жика	1919.	Србин	земљорадник	умро од последица логора 1949, Петровчић	1, 4
2.	Гавриловић Давид Жарко	1904.	Србин	земљорадник	умро 1947. од последица ба-тинања у логору Земун, Петровчић	1, 3, 4
3.	Лукић Милутина Милорад	1927.	Србин	дете	умро 1942, непознато, Петровчић	1
4.	Ђурђевић Наума Милош	1925.	непознато	земљорадник	умро 1945, последице раговања, непознато	3, 4
5.	Младеновић Душан Милан	1917.	Србин	земљорадник	умро 1946. од последица ба-тинања у логорима Сајмиште и Треча, непознато	4

6. Прогар

А. Погинули у Народно-ослободилачкој борби

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Абафи Чирил Бранко	1923.	непознато	земљорадник	погинуо 1945, Чачак	1
2.	Абафи Чирил Јанко	1925.	непознато	земљорадник	погинуо 1944, Чачак	1
3.	Аћимовић Живко Лазар	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Шимановци	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
4.	Бабић Златине Сава	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Деч	2, 3, 4
5.	Богданов Душан Славко	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Тузла	1, 2, 3, 4
6.	Барош Лајош Герг Гојко	1908.	непознато	земљорадник	погинуо 1945, Рибан – Шабац	1, 2, 3, 4
7.	Бошњаковић Влада Благоје	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Чаглин	1, 2, 3, 4
8.	Бошњаковић Влада Иван		Србин		погинуо 1944, Купиново	1, 3, 4
9.	Божјић Драгутин Слободан	1910.	Србин	земљорадник	нестао 1944, Кладањ	1, 2, 3, 4
10.	Божјић Петар Војислав	1909.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Заједнице - Злог	1, 2, 3, 4
11.	Божјић Душана Душан	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1944, непознато	1, 3, 4
12.	Црњански Сима Бошко	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Шековићи	1, 2, 3, 4
13.	Црњански Жике Владимир	1912.	Србин	земљорадник	погинуо 1941. у Априлском рату, Лазаревац	1, 2, 4
14.	Дацевић Мита Петар	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Брчко	1, 2, 3, 4
15.	Делић Живко Милан	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Поточари код Брчког	1, 2, 3, 4
16.	Доловац Стеван Чедомир	1915.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Мачковац код Лопара	1, 2, 3, 4
17.	Доловац Стеван Павле	1908.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, кањон Сутјеске	1, 2, 3, 4
18.	Дренча Радован Вељко	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Осмаци код Зворника	1, 2, 3, 4
19.	Ердељан Иван Светислав	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Врдник	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
20.	Ердељан Иван Живко	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Баре - Брђани	1, 2, 3, 4
21.	Ердељан Велимир Велимир	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Цикоте	1, 2, 3, 4
22.	Ђуђа Ђорђе Иван	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Бијељина	1, 2, 3, 4
23.	Хангоди Шандор Лукач	1902.	Мађар	земљорадник	погинуо 1944, Трнава	2, 3, 4
24.	Хрњачки Милош Милош	1917.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Добринци	1, 2, 3, 4
25.	Хрњачки Милош Славко	1916.	Србин	земљорадник	погинуо 1942, Крњешевци	1, 2, 3, 4
26.	Јаковљевић Јован Андрија	1907.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Прогар	1, 2, 3, 4
27.	Јањанин Жика Боривој	1915.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Прогар	1, 2, 3, 4
28.	Јањанин Жика Данило	1913.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, борац Посавско-тамнавског одреда	1, 3, 4
29.	Јовановић Јован Богдан	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Вировитица	1, 2, 3, 4
30.	Јовановић Јанка Сава	1924.	Србин	омладинац	погинуо 1942, непознато, непознато	1, 3, 4
31.	Јовановић Милорад Ђорђе	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Челик - Брчко	1, 2, 3, 4
32.	Јовановић Радован Рајко	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Обреновац	1, 2, 3, 4
33.	Јовановић Раја Илија	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, кањон Пиве	1, 2, 3, 4
34.	Јовановић Раја Рајко	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Челић	1, 2
35.	Катић Грујица Живко	1924.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Босна	1, 2, 3, 4
36.	Којадиновић Петар Периса	1927.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Козара	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
37.	Косојевић Петар Сава	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1944, борац Прве војвођанске бригаде	1, 2, 3, 4
38.	Ковачевић Јована Љубомир	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1942, Козара	1, 2, 3, 4
39.	Креч Чеда Душко	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Карловчић	1, 2, 3, 4
40.	Кукуљ Станко Ранко	1908.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Тузла	1, 2, 3, 4
41.	Лајбершпергер Јозеф Ка-тица	1925.	Јеврејка	омладинка	преминула 1944, Прогар	1, 2, 3, 4
42.	Лукић Драгутин Лазар	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Трнава	1, 2, 3, 4
43.	Марковић Марко Живојин	1888.	Србин	земљорадник	погинуо 1941, Фрушка Гора	1, 2, 3, 4
44.	Микулац Пера Димитрије	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, непознато	1
45.	Миличевић Владе Влада	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1945, непознато	1, 3, 4
46.	Милинковић Миша Божи-дар	1917.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Црна Гора	1, 3, 4
47.	Миливојевић Раде Жарко	1906.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Тузла	1, 2, 3, 4
48.	Миросављевић Велько Стеван	1900.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Свињаревац	1
49.	Нинковић Тодор Верица	1924.	Србин	домаћица	погинула 1944, Прогар	1, 2, 3, 4
50.	Павлов Владо Жарко	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, непознато	1, 2, 3, 4
51.	Петровић Стеве Драгутин	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Босна	1, 2, 3, 4
52.	Петровић Живко Жарко	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Брезна - Жа-бљак	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
53.	Пинкул Аркадије Славко	1907.	Србин	земљорадник	погинуо 1941. у борбама од б. 4. до 7. 1941, Раља	1, 4
54.	Познанић Љубоје Бранка	1926.	Српкиња	омладинка	погинула 1944 у борби, Сремски фронт	1, 3, 4
55.	Пушкар Никола Славко	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Сकेла - Обреновац	1, 2, 3, 4
56.	Радић Танасије Драгутин	1906.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Трново - Бјељина	1, 2, 3, 4
57.	Радић Велимир Слободан	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Босна	1, 2, 3, 4
58.	Радић Жика Илија	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Босна, Баре - Брђа	1, 2, 3, 4
59.	Радић Жика Павле	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Куманово	1, 2, 3, 4
60.	Радић Жика Петар	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Забрђе - Мајјевица	1, 2, 3, 4
61.	Радичанин Јован Љубомир	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Босутека шума	1, 2
62.	Ракић Ђорђе Ранко	1901.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, борац Прве војвођанске бригаде	1, 2, 3, 4
63.	Ракић Душан Сава	1909.	Србин	земљорадник	погинуо 1941. у Априлском рату, Бијељина	1, 2, 4
64.	Спрингер Јован Савета	1926.	Србин	земљорадник	погинула 1944, Трново - Бијељина	1, 2, 3, 4
65.	Спрингер Јован Спаса	1928.	Србин	омладинка	погинуо 1944, Источна Босна	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
66.	Велисављевић Илија Душко	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, борац Друге војвођанске бригаде	1, 2, 3, 4
67.	Велисављевић Илија Светислав	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Зворник	1, 2, 3, 4
68.	Венечанин Јован Сава	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Зворник	1, 2, 3, 4
69.	Вуковић Велимир Вукашин	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Калесија - Прњавор	1, 2, 3, 4
70.	Женар Ђорђе Никола	1915.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Тузла	1, 2, 3, 4
71.	Женар Ђорђе Живко	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, борац Прве војвођанске бригаде	1, 2, 3, 4
72.	Живанов Радивоје Живко	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Босна	1, 2, 3, 4
73.	Бабић Раде Митар	1904.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, непознато	3, 4
74.	Крњешевећ Стеве Душко	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, непознато	3, 4
75.	Крњешевећ Стеве Живко	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, непознато	3, 4
76.	Крњешевећ НН Војислав	1904.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, непознато	3, 4
77.	Петровић Јове Жарко	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, непознато	3, 4
78.	Петровић Жике Богољуб	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1944, непознато	3, 4
79.	Петровић Јове Војислав	1909.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, непознато	3, 4
80.	Пешкан Стевана Душан	1911.	непознато	земљорадник	погинуо 1944, непознато	3, 4
81.	Обрић НН Милан	1913.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, непознато	3, 4
82.	Тођераш Јована Јован	1921.	непознато	земљорадник	погинуо 1944, непознато	3, 4
83.	Тођераш Јована Вукашин	1926.	непознато	омладинац	погинуо 1944, непознато	3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
84.	Црњански Симе Милан	1925.	непознато	омладинац	погинуо 1945, непознато	3, 4
85.	Чесић Драге Радивој	1923.	непознато	земљорадник	погинуо 1944, непознато	3, 4
86.	Хртковац Пере Војислав	1924.	непознато	омладинац	погинуо 1944, непознато	3,

Б. Страдали у логорима и затворима

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Аћимовић Јован Лазар	1925.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2, 4
2.	Аћимовић Ђ. Грозда		Српкиња		Убијена 1942, логор Јасеновац	1, 2, 4
3.	Берар Сава Никола	1922.	Србин	земљорадник	убијен 1943, затвор Сремска Митровица	1, 2, 4
4.	Берар Сава Сава	1900.	Србин	земљорадник	убијен 1943, затвор Сремска Митровица	1, 2, 4
5.	Барјактаревић НН Радован	1901.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 3, 4
6.	Богданов Цвеје Влада	1902.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 4
7.	Богданов С. Велько	1905.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 3, 4
8.	Бујандић Мито Владимир	1914.	Србин	земљорадник	преминуо 1943, затвор Мањарска	2
9.	Делић Милан Босиљка	1895.	Српкиња	домаћица	убијена 1943, логор Јасеновац	2, 3, 4
10.	Делић Митар Живко	1885.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Јасеновац	1, 2
11.	Делић НН Жика	1893.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
12.	Ђилис Павла Катџица	1887.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, затвор Сисак	1, 2
13.	Ђилис НН Кага	1889.	Српкиња	домаћица	обешена од Немаца 1943, логор Бањица	2, 3, 4
14.	Дренча НН Милица	1920.	Српкиња	домаћица	убијена 1942, логор Јасеновац	1, 3
15.	Ђукић Милорад Димитрије	1926.	Србин	омладинац	убијен 1944, логор Стара Градишка	1
16.	Илић Тривун Светислав	1923.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
17.	Ивић Јоце Грозда	1921.	Српкиња	домаћица	убијена 1942, логор Јасеновац	1
18.	Јанковић Цвејо Станка	1918.	Српкиња	домаћица	убијена 1943, логор Стара Градишка	1, 2
19.	Јовановић Д. Љубица	1940.	Српкиња	дете	убијена 1943, логор Јасеновац	1, 3, 3
20.	Јовановић Д. Зорица	1942.	Српкиња	дете	убијена 1943, логор Јасеновац	1, 3, 4
21.	Јовановић Душан Милан	1932.	Ром	дете	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
22.	Јовановић Душан Пера	1928.	Србин	омладинац	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2
23.	Јовановић Душан Пера	1923.	Ром	земљорадник	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2
24.	Јовановић Душан Живко	1926.	Србин	омладинац	убијен 1943, логор Јасеновац	1, 2, 4
25.	Јовановић Душана Велинка	1900.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1
26.	Јовановић Душана Живка	1924.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 4
27.	Јовановић Гига Мара	1927.	Српкиња	омладинка	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 2
28.	Јовановић Илија Син	1942.	Ром	дете	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2
29.	Јовановић Илија Син	1943.	Ром	дете	убијен 1942, логор Јасеновац	2
30.	Јовановић Јошко Руџа	1908.	Српкиња	домаћица	убијена 1943, логор Јасеновац	2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
31.	Јовановић Јова Ангелина	1932.	Српкиња	дете	убијена 1943, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
32.	Јовановић Јова Бошко	1936.	Србин	дете	убијен 1943, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
33.	Јовановић Јова Пера	1934.	Србин	дете	убијен 1943, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
34.	Јовановић Илије Бранко	1943.	Србин	дете	убијен 1944, логор Јасеновац	1
35.	Јовановић Јово Ангелина	1928.	Ромкиња	дете	убијена 1942, логор Јасеновац	1, 2
36.	Јовановић Јово Бошко	1928.	Ром	дете	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2
37.	Јовановић Кира Божана	1905.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
38.	Јовановић Киривој Бојка	1900.	Српкиња	домаћица	убијена 194, логор Јасеновац	1, 2
39.	Јовановић Никола Душан	1905.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
40.	Јовановић Никола Кагица	1940.	Ромкиња	дете	убијена 1943, логор Јасеновац	1, 2
41.	Јовановић Никола Жарко	1942.	Ром	дете	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2, 4
42.	Јовановић НН Илија	1934.	Ром	дете	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2
43.	Јовановић НН Кагица	1920.	Српкиња	домаћица	убијена 1943, логор Јасеновац	1, 3, 4
44.	Јовановић НН Киривој	1886.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2
45.	Јовановић НН Мезина	1924.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 2
46.	Јовановић НН Мила	1916.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 2, 4
47.	Јовановић Ж. Рика	1922.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 2, 4
48.	Јовановић НН Ружа	1926.	Српкиња	омладинка	убијена 1943, логор Стара Градишка	1, 2, 3, 4
49.	Јовановић НН Нада	1930.	Српкиња	домаћица	убијена 1943, логор Јасеновац	1, 3, 4
50.	Јовановић НН Пикош	1925.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Јасеновац	1, 3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
51.	Јовановић НН Сеча	1907.	Ром	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
52.	Јовановић НН Сеча	1890.	Српкиња	земљорадник	убијена 1943, логор Стара Градишка	1, 2
53.	Јовановић НН Станка	1920.	Србин	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 4
54.	Јовановић НН Станка		Ромкиња		убијена 1942, логор Јасеновац	1, 2
55.	Јовановић НН Велинка	1900.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 2
56.	Јовановић Радован Каја	1928.	Српкиња	омладинка	убијена 1943, логор Стара Градишка	1, 2, 3, 4
57.	Јовановић Раја Живка	1928.		омладинка	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 2
58.	Јовановић Рајко Мича	1940.	Ром	дете	убијен 1943, логор Стара Градишка	1, 2
59.	Јовановић Рајко Мица	1940.	Ромкиња	дете	убијена 1943, логор Стара Градишка	1, 2
60.	Јовановић Рајка Милан	1940.	Србин	дете	убијен, логор Јасеновац	1, 4
61.	Јовановић Рајко Мича	1940.	Ром	дете	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2
62.	Јовановић Рајко Раја	1942.	Ром	дете	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2
63.	Јовановић Рајко Рика	1922.	Ром	земљорадник	убијен 1944, логор Јасеновац	1
64.	Јовановић Рајко Ружица	1941.	Ромкиња	дете	убијена 1943, логор Стара Градишка	1, 2
65.	Јовановић Рајко Ружа	1941.	Ромкиња	дете	убијена 1942, логор Јасеновац	1, 2
66.	Јовановић Рајко Живка	1941.	Ромкиња	дете	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 2
67.	Јовановић Стеван Јелена	1907.	Српкиња	домаћица	убијена 1943, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
68.	Јовановић Стеван Радован	1895.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Стара Градишка	1, 2
69.	Јовановић Стеван Раја	1900.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
70.	Јовановић Стеван Жарко	1890.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
71.	Јовановић Стеван Жарко	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2
72.	Јовановић Жарко Далеја	1919.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 2
73.	Јовановић Жарко Дана	1923.	Српкиња	домаћица	убијена 1943, логор Стара Градишка	1, 2
74.	Јовановић Жарко Никола	1921.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2
75.	Јовановић Жарко Петар	1921.	Ром	земљорадник	Ром, убијен 1944, логор Стара Градишка	1, 2
76.	Јовановић Жарко Петар	1926.	Србин	омладинац	убијен 1943, логор Стара Градишка	1, 2
77.	Јовановић Живко Дете	1942.	Ром	дете	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2, 4
78.	Јовановић Живко Милорад	1887.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
79.	Јовановић Живко НН	1934.	Ром	дете	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2
80.	Јовановић Живко Син	1943.	Ром	дете	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2, 4
81.	Јовановић Живка Мила	1916.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Јасеновац	1, 4
82.	Јовановић Живка Верица	1941.	Српкиња	дете	убијена 1943, логор Јасеновац	1, 3, 4
83.	Кеђић НН Драгутин	1915.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Јасеновац	1, 3, 4
84.	Керечки Павле Душан	1905.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943, загвор Зајечар	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
85.	Којадиновић Мишо Петар	1894.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 4
86.	Косојевић Павле Рагомир	1916.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
87.	Косојевић Милана Свето-зар	1902.	Србин	земљорадник	стрелан 1942, логор Земун	1, 4
88.	Косојевић Живко Миленко	1925.	Србин	омладинац	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
89.	Крњешевећ Војислав Сава	1921.	Србин	земљорадник	стрелан 1942, загвор Вуковар	1,
90.	Лукић Панга Драгутин	1897.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
91.	Малешевећ Живот Стеван	1887.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
92.	Миливојевић Јован Десанка	1910.	Српкиња	домаћица	убијена 1943, логор Јасеновац	2, 3, 4
93.	Морошан Јована Тривун	1924.	Србин	омладинац	стрелан 1942, непознато, Сремска Митровица	1
94.	Николић Павле Драгица	1926.	Ромкиња	омладинка	убијена 1943, логор Јасеновац	1, 2, 3
95.	Николић Павле Драгица	1928.	Ромкиња	омладинка	убијена 1943, логор Јасеновац	1, 2
96.	Нинковић Павле Драгица	1927.	Српкиња	омладинка	убијена 1943, логор Јасеновац	1, 2, 4
97.	Пастор Миша Паја	1906.	Мађар	земљорадник	умро 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
98.	Петровић Александар Живко	1897.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 2, 4
99.	Петровић Чедомир Миливој	1902.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
100.	Петровић Живко Љубомир	1922.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Маутхаузен	1, 2, 3, 4
101.	Петровић Севић Живко	1896.	Србин	земљорадник	стрелан 1942, Вуковар	1, 3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
102.	Пирц Фрањо Марјана	1944.	Словенка	дете	убијена 1944, логор Стара Градишка	1
103.	Половински Обрада Ве- зиља	1921.	Српкиња	домаћица	убијена 1942, логор Јасеновац	1, 2
104.	Познанић Љубе Лазар	1925.	Србин	омладинац	убијен 1942, логор Јасеновац	1, 3
105.	Познанић Љубомира Лаза	1923.	Србин	земљорадник	убијен 1945, логор Јасеновац	1, 4
106.	Познанић Веља Славко	1925.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
107.	Продановић Стеван Давид	1896.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	2
108.	Радић Јован Ангелина	1925.	Српкиња	омладинка	убијена 1942, логор Јасеновац	1, 2, 3, 4
109.	Радић Милан Бојка	1925.	Српкиња	омладинка	убијена 1942, логор Јасеновац	1, 2, 4
110.	Рончевић Цвеје Паја	1895.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 3, 4
111.	Рашков Стеван Драгутин	1889.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 4
112.	Рудоњић Јованов Никола Рафаило	1889.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1
113.	Сађак Д. Илија	1926.	Србин	омладинац	убијен 1943, непознато, Сремска Митровица	1, 3, 4
114.	Срб Светозар Јован	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2, 3, 4
115.	Вуковић Душан Милош	1910.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 2, 3, 4
116.	Живић Јован Грозда	1924.	Српкиња	омладинка	убијена 1942, логор Јасеновац	1, 2, 4
117.	Јовановић Р Светислав	1940.	непознато	дете	убијен 1943, логор Јасеновац	3, 4
118.	Јовановић Д. Живко	1930.	непознато	дете	убијен 1943, логор Јасеновац	3
119.	Миличевић И. Жика	1890.	непознато	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
120.	Половински О. Веца	1924.	непознато	омладинка	убијен, затвор Вуковар	3, 4
121.	Срећковић НН Славко	1900.	непознато	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1, 3, 4

В. Жртве фашистичког, усташког и четничког терора

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Аћимовић Стева Бранко	1926.	Србин	омладинац	убијен 1943. у директном терору Бољевци - Багајница	1, 2, 4
2.	Бабић Раде Митар	1904.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1943, Бојчин	1
3.	Бабић Живана Петар	1917.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, непознато	1, 4
4.	Бабић Златине Сава	1923.	Србин	омладинац	погинуо од Немаца 1943, непознато	1
5.	Богданов Велка Драгутин	1930.	Српкиња	дете	убијена 1943. код куће, Прогар	1, 2, 3, 4
6.	Богосављевић Павле Славко	1910.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
7.	Богосављевић Славко Миленко	1932.	Србин	дете	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
8.	Богосављевић Славко Симиша	1931.	Србин	дете	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
9.	Божиф Живко Мара	1922.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
10.	Ђесић Драго Радивој	1921.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2
11.	Црњански Сима Милутин	1925.	Србин	омладинац	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2
12.	Чукуров Стеван Душан	1906.	Србин	земљорадник	преминуо 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
13.	Ђурчић Петар Шандор	1874.	Србин	земљорадник	стрелан 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
14.	Ђурчић Лазара Тодор	1929.	Србин	дете	убијен од Немаца 1944, Прогар	1, 3, 4
15.	Ђурчић Шандора Лазар	1902.	непознато	земљорадник	убијен од Немаца 1944. у директном терору, Прогар	1, 3, 4
16.	Делић Митар Душан	1986.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
17.	Ђилас Живан Нега		Српкиња		погинула од непознатих 1944, непознато	1, 4
18.	Хрњачки Марко Матија	1876.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3
19.	Хрњачки Милош Жарко	1910.	Србин	земљорадник	стрелан 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
20.	Ивковић Миливоје Бранко	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Сурчин	1, 2, 3, 4
21.	Јањанин Живко Бранко	1925.	Србин	омладинац	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
22.	Јанковић Павле Сава	1895.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 3
23.	Јанковић Раде Динка	1923.	Српкиња	домаћица	спаљена од Немаца 1944, Прогар	1, 3, 4
24.	Јанковић Радован Драгослав	1912.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
25.	Јовановић Кире Дока	1885.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1943, непознато, Прогар	1, 2, 3, 4
26.	Јовановић Киривој Никола	1912.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 4
27.	Јовановић Мираје Цвеја	1942.	Србин	одојче	убијен 1943. непознато, Прогар	1, 3, 4
28.	Јовановић НН Мара	1922.	Српкиња	домаћица	убијена од Немаца 1943, непознато, Прогар	1, 3, 4
29.	Јовановић Павла Живка	1920.	Српкиња	домаћица	стрельана од Немаца 1943. код куће, Прогар	1, 2, 4
30.	Јовановић Петар Сеча	1898.	Српкиња	домаћица	убијена 1941. у директном терору, непознато	2

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
31.	Јовановић Радован Сава	1920.	Србин	земљорадник	стрелан 1943. у директном терору, Прогар	1, 2
32.	Јовановић Живко Рада	1939.	Србин	дете	спален 1943. код куће, Прогар	1, 2
33.	Јовановић Живко Син	1942.	Србин	дете	спален 1943. код куће, Прогар	1, 2, 4
34.	Катић Рада Аница	1910.	Српкиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Прогар	2
35.	Катић Живан Милица	1901.	Српкиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
36.	Кавлака Митар Мирко	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
37.	Кавлака Митар Стеван	1916.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
38.	Кнежевић Јован Василије	1893.	Српкиња	земљорадник	убијена 1943. у директном терору, Прогар	2
39.	Којадиновић Димитрије Станко	1912.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
40.	Крњешевић Раја Даница	1902.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. у директном терору, Прогар	2, 3, 4
41.	Лазић Емил Павле	1903.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
42.	Миличевић Чедо Живко	1883.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1943. у директном терору, Прогар	1, 3, 4
43.	Миличевић Илија Милан	1905.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
44.	Миличевић Лазар Живко	1890.	Србин	земљорадник	убијен 1942. у директном терору, Прогар	1, 2, 3
45.	Милинковић Милан Кага	1880.	Српкиња	домаћица	убијена од непознатих 1944. у директном терору, Шимановци	1
46.	Миливојевић Драгутина Верица	1921.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. у директном терору, Прогар	2, 4
47.	Миливојевић Милан Живана	1909.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. у директном терору, Прогар	2, 3, 4
48.	Миливојевић Миливоје Евица	1920.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
49.	Миљановић Петар Стеван	1907.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
50.	Миљановић Стеван Јовица	1927.	Србин	омладинац	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
51.	Николић НН Ђока	1908.	Србин	земљорадник	убијен 1942. у директном терору, Прогар	1, 2
52.	Николић НН Јелена	1912.	Српкиња	домаћица	убијена 1942. у директном терору, Прогар	1, 2

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
53.	Нинковић Васе Милан	1872.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, Прогар	1
54.	Обрић НН Милан	1913.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, Прогар	1
55.	Пауновић Јован Лела	1921.	Српкиња	домаћица	убијена од Немаца 1944, Прогар	1
56.	Павловић Пера Миљивој	1889.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Сурчин	2, 3, 4
57.	Пешкан Стеван Димитрије	1905.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
58.	Перков Луке Милан	1867.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1943, Прогар	1, 3, 4
59.	Пешкан Стеван Душан	1911.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, непознато	1
60.	Петровић Александар Драгутин	1901.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 4
61.	Петровић Алексе Драга	1900.	Српкиња	домаћица	убијена од Немаца 1943. непознато, Прогар	1, 3
62.	Петровић Чедомир Жика	1903.	Србин	земљорадник	убијен 1944. код куће, Прогар	1, 2, 3, 4
63.	Петровић Ђорђе Јованка	1909.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. у директном терору, Прогар	2, 3, 4
64.	Петровић Јован Жарко	1920.	Србин	земљорадник	обешен 1944. код куће, Прогар	1, 2

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
65.	Петровић Лове Василија	1911.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1944, непознато, Прогар	1
66.	Петровић Јована Јелена	1921.	Српкиња	домаћица	убијена од Немаца 1944, непознато, Прогар	1, 3, 4
67.	Петровић НН Софроније	1885.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 3, 4
68.	Петровић Пера Сава	1887.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2
69.	Петровић Жика Богољуб	1925.	Србин	омладинац	убијен 1944. код куће, Прогар	1, 2
70.	Петровић Живка Душко	1932.	Србин	дете	убијен 1943, непознато, Прогар	1, 2, 3, 4
71.	Покрајац Цвејо Боривоје	1922.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	2
72.	Пуцаревић Гиге Смиља	1913.	Српкиња	домаћица	убијена од Немаца 1943, Прогар	1, 3, 4
73.	Пуцаревић Миле Јован	1888.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1943, Прогар	1, 3
74.	Пуцаревић Стева Бранко	1911.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
75.	Радић Чедомир Јован	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
76.	Радић Јован Иван	1927.	Србин	омладинац	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
77.	Радић Јован Милена	1930.	Српкиња	омладинка	убијена 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
78.	Радић Милан Милан	1927.	Србин	омладинац	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
79.	Радовић Спасоје Миљивоје	1881.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
80.	Радосављевић Резе Жика	1926.	Србин	омладинац	убијен од Немаца 1943, Прогар	1, 3, 4
81.	Радовић Раде Миљивој	1876.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1943, Прогар	1
82.	Ракић Ђорђе Живко	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
83.	Ракић Ђорђа Душан	1899.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1943, Прогар	1
84.	Рончевић Цвете Драгутин	1894.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
85.	Сацак Душан Илија	1928.	Србин	омладинац	убијен 1943. у директном терору, Земун	2
86.	Торђераш Јована Јовица	1923.	Србин	земљорадник	убијен 1944, непознато, Прогар	1
87.	Торђераш Јована Вукашин	1926.	Србин	омладинац	погинуо од Немаца 1944, Прогар	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
88.	Ванка Гаја Ђорђе	1940.	Србин	дете	погинуо од Немаца 1944, Прогар	1, 2, 4
89.	Венечанин Лазар Светозар	1923.	Србин	омладинац	спален 1943. код куће, Прогар	1, 2
90.	Венечанин Лазара Светислав	1922.	Србин	земљорадник	погинуо од Немаца 1944, непознато	1
91.	Венечанин Ранко Душан	1929.	Србин	омладинац	обешен 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
92.	Веселиновић Спасоје Марија	1927.	Српкиња	омладинка	убијена 1944. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
93.	Вуковић Чеде Негован	1885.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1943, непознато, Прогар	1, 3, 4
94.	Женар НН Љубица	1872.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. код куће, Прогар	2, 3, 4
95.	Живковић Никола Станко	1906.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
96.	Живојиновић Миљивоје Бранко	1911.	Србин	земљорадник	убијен 1943, непознато, Прогар	1, 2, 3, 4
97.	Аћимовић Владе Ђока	1900.	непознато	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, непознато	3, 4
98.	Гајишин НН Илија	1892.	непознато	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, непознато	3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
99.	Јовановић Раде Мара		непознато		убијена 1943. у директном терору, непознато	3, 4
100.	Гајишин Илије Бранко		непознато		убијен 1943. у директном терору, непознато	3
101.	Којадиновић Мише Пера	1896.	непознато	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, непознато	3
102.	Миливојевић Јове Вера	1915.	непознато	домаћица	убијен 1943. у директном терору, непознато	3, 4
103.	Стојадиновић НН Криста	1876.	непознато	домаћица	убијена 1943. у директном терору, непознато	3, 4
104.	Тођераш НН Цвета	1921.	непознато	домаћица	убијена 1944. у директном терору, непознато	3, 4
105.	Чаки Мише Верка	1914.	непознато	домаћица	убијена 1944. у директном терору, непознато	3, 4
106.	Гајишин С. Павле					4
107.	Јовановић Р. Нора					4
108.	Јовановић Лина					4
109.	Јовановић И. Бранка					4
110.	Јовановић Мираје Дете					4
111.	Јовановић Николе Дете					4
112.	Недељковић Новица					4
113.	Радосављевић Р. Жика					4

Ц. Цивилне жртве

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Хрњачки Милан Катица	1885.	Српкиња	земљорадник	погинула 1942. приликом бомбардовања, Прогар	2, 4
2.	Радић Паја Јагода	1943.	Српкиња	дете	погинула 1944. од англо-америчког бомбардовања, Бежанија	1, 2, 3, 4

7. Сурчин

А. Погинули у Народно-ослободилачкој борби

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Анокић Милан Константин	1925.	Србин	официр	погинуо 1943, Зворник	1, 2, 3, 4
2.	Анокић Љубице Радован	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, непознато	1, 3
3.	Бабић Лазар Стеван	1927.	Србин	омладинац	погинуо 1945, Босна	1
4.	Балаја Ане Зорица	1921.	Српкиња	домаћица	погинула 1944, Босна	1, 2
5.	Балајев Лука Зорица	1919.	Српкиња	радница	погинула 1944, Крстаћи	1, 2, 3, 4
6.	Браковић Иван Иван	1926.	Хрват	дете	погинуо у борбама од б. 4. до 7. 7. 1941, Земун	1
7.	Бајић Јован Божићдар	1912.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Александровац	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
8.	Бајић Жарко Никола	1919.	Србин	механичар	погинуо 1944, Лопаре код Тузле	1, 2, 3, 4
9.	НН Душан Лазар	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Источна Босна	1
10.	Чебзан Радован Јелена	1925.	Српкиња	омладинка	погинула 1944, Велес	1,2
11.	Чортановачки Милутин Стојанка	1926.	непознато	омладинка	погинула 1944, непознато	1,3
12.	Ђокановић Паја Никола	1926.	Србин	надничар	погинуо 1943, Међеђа код Зворника	1, 2, 3, 4
13.	Дмитрашиновић Миливоје Светислав	1925.	Србин	омладинац	убијен 1944, Сурчин	1, 2, 3, 4
14.	Ђовђош Јанко Анка	1926.	Словакиња	омладинка	погинула 1944, Трнава	1, 2
15.	Ђовђош Јанко Мара	1928.	Словакиња	омладинка	погинула 1944, непознато	1, 3, 4
16.	Ђовчош Миша Јанко	1898.	Словак	земљорадник	погинуо 1943, село Хрвати	2
17.	Дракулић Милан Чеда	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Оштарјје	1
18.	Ђурић Цвеја Никола	1909.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Бјељина	1, 2, 3, 4
19.	Ђурић Цвеја Јован	1914.	Србин	надничар	погинуо 1943, непознато	1, 3, 4
20.	Ердељан Душан Дими-трије	1909.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Бусије	1, 2, 3, 4
21.	Филип Коста Слободан	1926.	Србин	кројач	погинуо 1943, Брчко	1, 2, 3, 4
22.	Хркман Михајло Ђорђе	1905.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Столице	1, 2, 3, 4
23.	Јаношевић Бранко Никола	1920.	Србин	ђак	погинуо 1944, Шидски Бановци	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
24.	Јовановић Андрија Георгије	1920.	непознато	надничар	погинуо 1944, Питомача	1, 2, 3, 4
25.	Јовановић Андрија Илија	1921.	непознато	земљорадник	погинуо 1944, борац Прве војвођанске бригаде	1, 2
26.	Јовановић Бранко Душан	1921.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Спишич - Буковица	1, 2, 3, 4
27.	Јовановић Ђура Фрања	1921.	непознато	земљорадник	погинуо 1945, Питомача	1, 2
28.	Јовановић Мела Георгије	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Црна Гора	1, 2
29.	Јовановић Светислав Никола	1926.	Србин	надничар	умро 1945, Сурчин	1, 2, 3, 4
30.	Јурковић Антон Марко	1914.	Хрват	земљорадник	погинуо 1945, Сомбор - Суботица	1, 2, 3, 4
31.	Караџић Стеван Милан	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Калиновик	1, 2, 3, 4
32.	Караџић Влада Стеван	1899.	Србин	земљорадник	погинуо у Априлском рату 1941, Београд	2, 4
33.	Колешан Бранко Иван	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Врбас	1, 2
34.	Ковачевић Милан Стеван	1924.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Романија	1, 3, 4
35.	Ковачевић Живко Арон	1907.	Србин	земљорадник	погинуо у Априлском рату 1941, Београд	1, 2, 3, 4
36.	Крејић Радован Божић	1925.	Србин	омладинац	убијен 1944. као заробљеник НОВ и ПОЈ, Грнава	1, 2, 3
37.	Куровски Васа Георгије	1924.	непознато	надничар	погинуо 1944, непознато	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
38.	Лакочевић Милан Мило-рад	1924.	Србин	надничар	погинуо 1943, непознато	1, 3, 4
39.	Лакочевић Радован Ми-лина	1925.	Српкиња	кројачица	погинула 1945, Копривница	1, 2, 3, 4
40.	Лакочевић Живко Игњат	1919.	Србин	посластичар	погинуо 1944. као официр, Теочак	1, 2, 3, 4
41.	Лалић Шпира Бранко	1923.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Лопаре	1, 2, 4
42.	Лалић Шпира Душан	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Јабланице - Тр-нав	1, 2, 4
43.	Лазаревић Вељко Радован	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, борац Прве војвођанске бригаде	2, 4
44.	Мандрна Павле Адам	1914.	Хрват	писар	погинуо 1944, Болман	1, 2, 3, 4
45.	Манојловић Петар Никола	1909.	Србин	надничар	погинуо 1944, непознато	1, 3, 4
46.	Марковић Светозар Дими-трије	1921.	Србин	надничар	погинуо 1944, Живинице	1, 2, 3, 4
47.	Мијатовић Живко Петар	1920.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, непознато	1, 3, 4
48.	Милеуснић Душан Лаза	1924.	Србин	надничар	погинуо 1943, Источна Босна	1, 2, 3, 4
49.	Миоч Мијо Винко	1923.	Хрват	надничар	погинуо 1944, Калиновић код Фоче	1, 2, 3, 4
50.	Моқан Игњат Ранко	1900.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, непознато	1, 3, 4
51.	Момчиловић НН Драго-мир	1922.	Србин	надничар	погинуо 1944. као официр, Црна Гора	1, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
52.	Милеуснић Сава Нада	1927.	непознато	омладинка	погинула 1944, непознато	1, 3, 4
53.	Наглић Томе Јосип	1921.	Хрват	надничар	погинуо 1945, Чађавица	1, 2, 3, 4
54.	Николић Александар Владимир	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Вировитица	1, 2, 3, 4
55.	Николић Ђуре Фрања	1923.	непознато	надничар	погинуо 1944, непознато	1, 3
56.	Николић Милан Георгије (Ђорђе)	1916.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Ракино Брдо код Зворника	1, 2, 3, 4
57.	Николић Милан Миодраг	1926.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Зеленгора	1, 2, 3, 4
58.	Николић Миљивој Жарко	1915.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Врбања	1, 3, 4
59.	Николић Радован Димитрије	1907.	Србин	столар	погинуо 1945, Пива	1, 2, 3, 4
60.	Николић Спасоје Јован	1922.	Србин	берберин	погинуо 1945, Шид	1, 2, 3, 4
61.	Николић Тривун Петар	1924.	Србин	надничар	погинуо 1943, непознато	1, 3, 4
62.	Николић Велимир Илија	1914.	Србин	електричар	погинуо 1943, Прогар	1, 3, 4
63.	Новаковић Жика Илија	1919.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Трнава	1, 2, 3, 4
64.	Новаковић Живко Станко	1925.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Босна и Херцеговина	1, 2, 3, 4
65.	Околешан Василије Бранислав	1926.	Србин	омладинац	погинуо 1943, Источна Босна	1, 2, 3, 4
66.	Пиперин Радована Ранко	1906.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Столице	1, 2, 3
67.	Прибић Радослав Сава	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, непознато	1, 3, 4
68.	Пуhalовић Никола Лазар	1927.	Србин	омладинац	погинуо 1944, Шамац	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
69.	Пухаловић Никола Реља	1924.	Србин	надничар	погинуо 1943, Пушница	1, 2, 3, 4
70.	Пухаловић Никола Жарко	1920.	Србин	надничар	погинуо 1943. као официр, Зворник	1, 2, 3, 4
71.	Пухаловић Славка Стеван	1926.	Србин	трговачки помоћник	погинуо 1945, Трнава	1, 3, 4
72.	Пухаловић Славка Светислав	1924.	Србин	трговачки помоћник	погинуо 1945, Сарајево	1, 2, 3, 4
73.	Раб Људевита Марко	1920.	Хрват	месар	погинуо 1943, Обрежани	1, 2, 3, 4
74.	Радаковић Марко Миленко	1914.	Србин	столар	погинуо 1944, борац Прве војвођанске бригаде	1, 2, 3, 4
75.	Рован Франц Франц	1920.	Словенац	радник	погинуо 1944, Гросуље	1
76.	Салковић Димирије Сава	1920.	Србин	надничар	погинуо 1943, Босна	1, 2, 3, 4
77.	Самарцић Димитрије Жарко	1912.	Србин	службеник	погинуо 1944. као официр, Источна Босна	1, 3, 4
78.	Самарцић Велимир Славко	1912.	Србин	обућар	погинуо 1943, Босна	1, 3, 4
79.	Самарцић Велимир Светислав	1924.	Србин	радник	погинуо 1943, непознато	1, 3, 4
80.	Савичевић Стеван Александар	1925.	Србин	радник	погинуо 1943, Владимировац	1, 3, 4
81.	Савичевић Стојан Милоје	1927.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Сремска Митровица	1, 2, 3, 4
82.	Срдић Блажа Лука	1925.	Хрват	земљорадник	погинуо 1945, Питомача	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
83.	Сузић Живко Илија	1911.	Србин	земљорадник	погинуо 1943. као официр, Добановци	1, 2, 3, 4
84.	Тадић Јакова Андрија	1907.	Хрват	земљорадник	погинуо 1944, Сплишћ - Буковица	1, 2, 3, 4
85.	Томасовић Раде Никола	1922.	Србин	земљорадник	погинуо 1943, Трнава	1, 2, 3, 4
86.	Угриновић Сретен Бранко	1910.	Србин	земљорадник	погинуо 1941, Гвозденовић - Уб	1
87.	Угриновић Велира Злата	1924.	Српкиња	домаћица	погинула 1944, Јабучка - Дишош	1, 2, 3, 4
88.	Умилендић Коста Радован	1927.	Србин	земљорадник	погинуо 1944, Свињаревац	1, 2, 3, 4
89.	Васиљевић Радомир Софија	1928.	Српкиња	омладинка	умрла 1945, логор Земун	2
90.	Васиљевић Триве Миролуб	1920.	Србин	берберин	погинуо 1944, Обреновац	1, 2, 3, 4
91.	Васиљевић Живко Веселин	1913.	Србин	надничар	погинуо 1943, Калесија - Прњавор	1, 2, 3, 4
92.	Видић Душан Јово	1925.	Србин	омладинац	погинуо 1945, Карловац	1
93.	Влашић Кузман Стеван	1919.	Србин	надничар	погинуо 1945, Белман	1, 2, 3, 4
94.	Воларић Петар Петар	1923.	Хрват	земљорадник	погинуо 1945, Нашице	1, 2
95.	Вукобратовић Јован Бранко	1912.	Србин	земљорадник	погинуо 1945, Вировитица	1
96.	Ђурић Цвеје Јован	1914.	Србин	надничар	погинуо 1943, непознато	3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
97.	Самарцић Велимира Жив-ко	1921.	Србин	трговачки по-моћник	погинуо 1943, непознато	3, 4
98.	Сузић Павла Радован	1925.	Србин	писар	погинуо 1943, непознато	3, 4
99.	Брља Славка Јованка	1925.	непознато	надничарка	погинула 1944, непознато	3, 4
100.	Врањковић НН Обрад	1909.	непознато	надничар	погинуо 1945, непознато	3, 4
101.	Јовановић Младена Све-тозар	1917.	непознато	музичар	погинуо 1944, непознато	3, 4
102.	Крижан Ђоке Стеван	1920.	непознато	машинбравар	погинуо 1944, непознато	3
103.	Марковић Жарка Мара	1925.	непознато	домаћица	погинула 1945, непознато	3, 4
104.	Околишан Бранка Иван	1925.	непознато	трговачки по-моћник	погинуо 1945. као официр, непознато	3, 4
105.	Опачић Георгије (Ђорђа) Стеван	1925.	непознато	земљорадник	погинуо 1944, непознато	3, 4
106.	Чук Александре Иван	1925.	непознато	лимар	погинуо 1944, непознато	3, 4
107.	Ердељан В. Десанка					4
108.	Караџић Б. Стеван					4
109.	Мандо Ј. Петар					4

Б. Страдали у логорима и затворима

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Алп Фрања Фрања	1932.	Хрват	дете	убијен од Немаца 1945, Земун	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
2.	Бабић Иван Слободан	1909.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943. у затвору, Крушевац	1
3.	Божич Лазар Никола	1907.	Србин	земљорадник	нестао 1942. као заробљеник Југословенске краљевске војске, непознато	1
4.	Дукић Живадин Миленко	1923.	Србин	дете	стрелан 1942. у затвору, Вуковар	1
5.	Гајзлер Мија Јосип	1906.	Хрват	земљорадник	убијен од Немаца 1944, Засавица код Шапца	1
6.	Грујевић Милан Максим	1880.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	1
7.	Јовановић Младен Светозар	1917.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Тења	1, 2
8.	Јовановић НН Дана	1944.	Српкиња	дете	убијена 1944, логор Земун	1
9.	Јовановић НН Гина	1875.	Српкиња	домаћица	убијена 1942, логор Јасеновац	1
10.	Крамарић Ђура Стево	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1941, логор Јасеновац	1
11.	Крамарић Стефан Стево	1888.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Јасеновац	1
12.	Лакочевић Петар Даница	1903.	Српкиња	домаћица	убијена 1944, логор Стара Градишка	1
13.	Мамузић Владе Лазар	1913.	Србин	кројач	убијен 1941, логор Земун	1
14.	Марковић Милан Радован	1913.	непознато	земљорадник	нестао од Немаца 1943, логор Земун	1, 4
15.	Мартиновић Ђорђа Васа	1885.	непознато	земљорадник	нестао од Немаца 1944, логор Земун	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
16.	Месаровић Ђуро Стево	1900.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Јасеновац	1
17.	Мијатовић Раја Милина	1913.	Српкиња	домаћица	убијена 1945, логор Стара Градишка	1
18.	Милошевић Милован Милан	1895.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1942, заговор у Марибору	1
19.	Николић Светозар Момчило	1914.	Србин	земљорадник	убијен од Немаца 1943, логор Бањица у Београду	1
20.	Новаковић Душан Никола	1907.	Србин	земљорадник	убијен 1945, логор Аушвиц	1
21.	Опачић Георг Стеван	1909.	Србин	земљорадник	убијен 1944, логор Земун	1, 2
22.	Павловић Симо Илија	1891.	Србин	земљорадник	убијен 1943, логор Земун	2
23.	Пинтер Матија Јелена	1890.	Хрватица	домаћица	убијена 1942, логор Земун	1
24.	Плачић Радована Милина	1910.	непознато	домаћица	убијена 1944, логор Стара Градишка	1, 4
25.	Плачић Светозар Славна	1879.	непознато	домаћица	убијена 1944, логор Стара Градишка	1, 2, 4
26.	Видић Лаза Душан	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1942, логор Земун	1

В. Жртве нацистичког, усташког и четничког терора

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Анокић Максима Петар	1892.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Сурчин	1, 2, 3, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
2.	Англоловић Изидор Ида	1932.	Хрватика	дете	убијена од непознатих 1944. у директном терору, Ердут код Осијека	1
3.	Балојев Дамјан Лазар	1921.	Србин	земљорадник	убијен 1944, непознато	1, 2, 4
4.	Бјелић НН Симо		Србин		убијен од непознатих 1944, непознато	1, 3, 4
5.	Бокалић НН Данило	1909.	непознато	писар	убијен од Немаца 1943, непознато, Сурчин	1, 4
6.	Бокић Сава Лука	1920.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1943. у директном терору, Штгимље	1
7.	Бранковић Перица Ранка	1911.	Српкиња	домаћица	убијена 1944. у директном терору, Сурчин	1, 2, 3, 4
8.	Брија Славко Јованка	1925.	Српкиња	омладинка	погинула од непознатих 1944, непознато	1
9.	Цуцин Милан Павле	1898.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Јаково	2
10.	Давидовић Најо Никола	1895.	Србин	чувар насипа	убијен 1944. у директном терору, Сурчин	1, 2, 3, 4
11.	Ердељан Богољуб Милена	1937.	Српкиња	дете	убијена од усташа 1943. у директном терору, Михаљевци	1, 2, 4
12.	Ердељан Богољуб Радован	1934.	Србин	дете	убијен од усташа 1943. у директном терору, Михаљевци	1, 2, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
13.	Ердељан Богољуб Стеван	1941.	Србин	дете	убијен од усташа 1943. у директном терору, Михаљевци	1, 2, 4
14.	Ердељан Богољуб Вера	1932.	Српкиња	дете	убијена од усташа 1943. у директном терору, Михаљевци	1, 2, 4
15.	Ердељан Ђорђе Десанка	1912.	Српкиња	домаћица	убијена од усташа 1943. у директном терору, Михаљевци	1, 2, 3, 4
16.	Груревић Видак Јела	1907.	Српкиња	домаћица	убијена од непознатих 1944. у директном терору, Слагина	1
17.	Грујевић Алексе Максим	1885.	Србин	земљорадник	стрелан од Немаца 1943. непознато, Јаково	1
18.	Јаногљан М. Бранислав	1927.	Србин	омладинка	погинуо од непознатих 1945, непознато Грк (Вишњићево)	1, 4
19.	Јевтић Јован Миливоје	1904.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1944, непознато, Ниш	1
20.	Јовановић Марија Никола	1913.	Србин	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Београд	1
21.	Јовановић НН Дана	1923.	Српкиња	омладинка	убијена 1944. у директном терору, Земун	1
22.	Косојевић Милан Стеван	1901.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1942. у директном терору, Земун	1
23.	Крижан Ђока Стеван	1921.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944. непознато, Санџак	1, 4

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
24.	Миличевић Сима Живко	1922.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Ђурковац	1, 2
25.	Миливојевић Драгутин Верица	1921.	Српкиња	домаћица	убијена од непознатих 1943. у директном терору, Прогар	1
26.	Новаковић Цвета Јован	1910.	Србин	надничар	убијен 1943. у директном терору, Сурчин	1, 2, 3, 4
27.	Новаковић Живко Петар	1922.	Србин	пастир	убијен 1944. у директном терору, Петровчић	1, 3, 4
28.	Огризовић Миле Никола	1886.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1941. у директном терору, Шабац	1
29.	Пантолић Љубомир Љубинка	1904.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. код куће, Сурчин	2
30.	Павленко Васиљевић Иван	1897.	непознато	земљорадник	убијен 1944. у директном терору, Сурчин	1, 2
31.	Прибић Никола Филип	1888.	Србин	земљорадник	убијен 1943. у директном терору, Јаково	1, 2
32.	Пухаловић Жика Милена	1898.	Српкиња	домаћица	убијена од усташа 1944. код куће, Сурчин	2
33.	Самарцић Велимир Жарко	1921.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1943. непознато	1
34.	Шлангер Игнаца Алфред	1902.	Јевреј	земљорадник	убијена од Мајара 1943. при депортацији, Украјина	1

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
35.	Старчевић Стева Евица	1910.	Хрватика	домаћица	убијена 1945. у директном терору, Сурчин	1
36.	Суђук Лазар Верица	1940.	Српкиња	дете	убијена 1943. у директном терору, Прогар	1, 2, 3, 4
37.	Суђук Пера Зорка	1878.	Српкиња	домаћица	убијена 1943. у директном терору, Сурчин	1, 2, 4
38.	Сузић Манолјо Никола	1877.	Србин	службеник	убијен 1944. у директном терору, Сурчин	1, 2, 3
39.	Сузић Павле Драгомир	1923.	Србин	земљорадник	погинуо од непознатих 1944. непознато, Сурчин	1, 3, 4
40.	Сузић Павле Радован	1925.	Србин	омладинац	убијен 1943. у директном терору, Сурчин	1, 2
41.	Вранковић Ђурађ Обрад	1914.	Србин	земљорадник	убијен од непознатих 1944. у директном терору, логор Земун	1, 2
42.	Вучићевић НН Стоја		Српкиња		убијена од усташа 1943. код куће, Јеловци	1
43.	Марковић Милана Радован		Србин	земљорадник	убијен од усташа 1944. код куће, Сурчин	3
44.	Белајев Дамјана Лазар		непознато	обућар	убијен од усташа 1944, Сурчин	3
45.	Плачић Радована Милина		непознато	домаћица	убијен од усташа 1944, Сурчин	3

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
46.	Плачић НН Славка		непознато	домаћица	убијен од усташа 1944, Сурчин	3
47.	Шевченко НН Иван		непознато	млекар	убијен од усташа 1944, Сурчин	3, 4
48.	Николић НН Ангелина		непознато	службеница	убијен од усташа 1944, Сурчин	3

Г. Цивилне жртве

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Марчетић Ђорђе Јелена	1887.	Српкиња	домаћица	погинула од непознатих 1941. као цивил, Београд	1
2.	Самарцић Жарко Милена	1912.	Српкиња	домаћица	нестала од непознатих 1943. непознато	1

Д. Умрли

Редни број	Презиме, име оца и име жртве	Година рођења	Националност	Занимање	Време, место и околности смрти	Извор
1.	Марковић Жарко Мара	1927.	Српкиња	домаћица	умрла 1945. као борац НОВ и ПОЈ, Сурчин	1, 3
2.	Милеуснић Стеван Милан	1923.	Србин	земљорадник	умро 1946, Сурчин	1

Број жргава рата 1941 – 1945. године по насељима

А. Према појединачним пописним листама

Насеље	(1) Савезни завод за статистику	(2) Музеј жргава геноцида	(3) Буро Ливада	(4) Новак Петровић	(5) Спомен- плоче
Бечмен	100 / (40)	41	39	-	35
Бољевци	116 / (4)	118 / (2)	126 / (3)	-	125
Добановци	272 / (60)	120 / (2)	127	-	158
Јаково	404 / (167)	193	231	-	219
Петровчић	153 / (35)	77	88	-	114
Прогар	442 / (156)	219	-	202	227
Сурчин	207 / (44)	89	102	-	113
Укупно	1.694 / (426)	857 / (4)	713 / (3)	202	991

Б. Према месту и начину страдања: извори 1, 2, 3 и 4.

Насеље	Погинули у НОБ-у	У логору и затвору	У директном терору	Цивилне жртве	Умрли	Укупно
Бечмен	13	43	27	4	3	90
Бољевци	72	65	58	1	1	197
Добановци	139	65	46	5	2	257
Јаково	101	120	86	6	6	319
Петровчић	53	30	58	4	5	150
Прогар	86	121	113	2	-	322
Сурчин	109	26	48	2	2	187
Укупно	573	470	436	24	19	1.522

**РАТОВИ РАСПАДА ЈУГОСЛАВИЈЕ
1991—1999.**

Јаково

1. Радовић Б. Ђорђе, рођен 25. априла 1978, погинуо 25. марта 1999. године, десетар у Урошевцу, касарна „Цар Душан“;
2. Савчић Н. Жељко, рођен 10. јула 1975, погинуо 6. априла 1999. године, поручник, Маљен;
3. Јовановић С. Бранислав, рођен 1. маја 1968, погинуо 31. марта 1993. године, војник, Вуковар;
4. Цуцин С. Дејан, рођен 25. марта 1973, погинуо 17. септембра 1992. године, војник, Вуковар.

За поменути четворицу постоји спомен-плоча постављена у центру села у склопу спомен-обележја жртвама села Јаково. Имена прве тројице се налазе и на спомен-плочи подигнутој преко пута општине у Земуну. Није јасно зашто није убележен и четврти погинули борац.

Решењем Скупштине Сурчин њиховим именима назване су улице у том насељу.

Сурчин

1. Пауновић С. Слободан, рођен 3. априла 1971, погинуо 30. септембра 1991. године;
2. Радованов Р. Мирко, рођен 29. децембра 1953, погинуо 25. маја 1992. године;
3. Златковић Д. Дејан, рођен 29. децембра 1972, погинуо 6. децембра 1991. године;
4. Латиновић М. Жељко, (сви покушаји да се до тражених података дође били су неуспешни).

За сву четворицу постоји спомен-плоча постављена у центру села у склопу-спомен обележја жртвама села Сурчин. Имена прве тројице

се налазе и на спомен-плочи, подигнутој на постаменту преко пута општине у Земуну. Није јасно зашто није убележен и четврти погинули борац.

Петровчић

У атару Петровчић, 18. априла 1999. године су страдали старији водник Слободан Смиљанић (1974–1999) и резервни војни обвезник Горан Гајић (1971–1999), обојица из Београда, припадници 250.ракетне бригаде ПВО.

Биографија

Фрањо Фабијанец је рођен 21. фебруара 1946. године у Соколовцу, општина Дарувар, данас Дежановац, од оца Вјекослава и мајке Јелице.

Растао је у многочланој, сиромашној земљорадничкој породици. Након завршетка осмогодишње школе 1961. године, школовање је наставио у Војној гимназији у Мостару и на Ваздухопловној војној академији у Задру. Као питомац – пилот, летео је на школским авионима Ратног ваздухопловства и Противваздушне одбране (РВ и ПВО). По завршеној Ваздухопловној војној академији службовао у гарнизонима у Земуну, Краљеву и Београду.

У чину пуковника пензионисан је 1993. године. Живи са породицом у Бежанији (Блок 62).

Последњих деценија бави се истраживачким радом и писањем.

До сада је објавио монографију свог родног села Соколовац (Соколовац 2011), која је представљена 22. октобра 2011. године у подручној школи у селу, и монографију *Светиња кроз време*, (Београд 2015), посвећену малој српској православној цркви Успења Пресвете Богородице саграђеној од дрвета давне 1745. године у шуми званој Светиња уз село Крештеловац, општина Дежановац. Та књига је представљена 28. августа 2015. године у месту по коме је насловљена – Светиња.

Као коаутор учествовао је у прикупљању података и писању следећих монографија и то:

1. *Осамнаеста класа ВВА (Ваздухопловна војна академија)*, Београд, 2006.
2. *Бежанија и Бежанинци*, Бежанија, 2012.
3. *Бежанија у слици и речи*, Београд, 2013.
4. *Жртве села Бежаније у светским ратовима*, Београд, 2016.

Садржај

Слово уредника.....	5
---------------------	---

УВОД

Уводне напомене.....	9
Градска општина Сурчин.....	11
1. Бечмен.....	12
2. Бољевци.....	13
3. Добановци.....	15
4. Јаково.....	17
5. Петровчић.....	19
6. Прогар.....	21
7. Сурчин.....	23

ПРВИ СВЕТСКИ РАТ 1914 – 1918.

Уводно објашњење.....	29
1. Бечмен.....	30
2. Бољевци.....	33
3. Добановци.....	34
4. Јаково.....	36
5. Петровчић.....	39
6. Прогар.....	42
7. Сурчин.....	44

ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ 1941 – 1945.

1. Бечмен.....	71
----------------	----

2. Бољевци.....	72
3. Добановци.....	74
4. Јаково.....	76
5. Петровчић.....	78
6. Прогар.....	80
7. Сурчин.....	83

РАТОВИ РАСПАДА ЈУГОСЛАВИЈЕ 1991 – 1999.

Јаково : Жртве ратова 1991–1999. године	205
Сурчин: Жртве ратова 1991–1999. године	205
Петровчић Жртве ратова 1991–1999. године	206

Издавач

Музеј жртва геноцида, Београд
Трг Николе Пашића 11/3
тел: +381113398883
e-mail:office@muzejgenocida.rs

За издавача

др Вељко Ђурић Мишина

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

341.322.5(497.11)"19"(093.2)
94(497.11)"19"(093.2)

ФАБИЈАНЕЦ, Фрањо, 1946-

Ратне жртве насеља општине Сурчин у 20. веку / Фрањо Фабијанец.
- Београд : Музеј жртва геноцида, 2020 (Горњи Милановац :
Графопринт). - 209 стр. : илустр. ; 24 cm

Тираж 300. - Стр. 5-6: Слово уредника / [Вељко Ђурић Мишина]. -
Биографија: стр. 207.

ISBN 978-86-86831-56-9

- а) Жртве рата -- Сурчин (општина) -- 20в -- Историјска грађа
- б) Сурчин (општина) -- Историја -- 20в -- Историјска грађа

COBISS.SR-ID 283901964